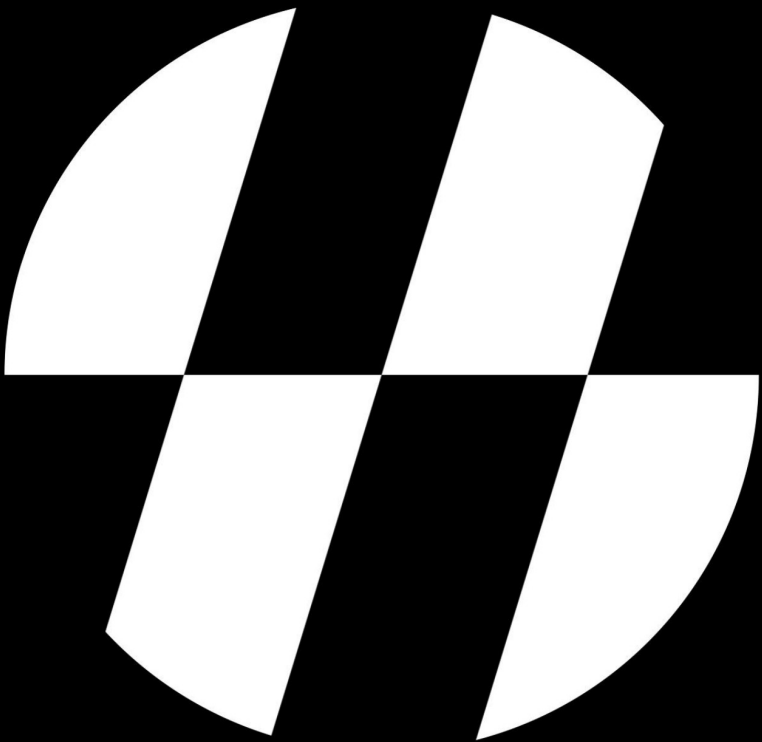

Machine Translated by Google

ÿÿÿ

Ideology

Diel 1 - 4

oerset troch þ
Midwinter
2023 CE

Machine Translated by Google

Foarwurd fan 'e redaksje

De folgjende teksten binne oerset út scans fan *SS Ideology Vol. 1* oant en mei *4* troch Karl Hammer, datearre 1988 oant 1994. De scans binne wettermerkt mei WWW.THULE-ITALIA.ORG; wierskynlik de oarspronklike makkers fan 'e scans sels. Der binne gjin fysike kopyen fûn, en ek gjin scans fan hegere kwaliteit.

De teksten wurde presintearre yn 'e chronologyske folchoarder fan publikaasje, ynstee fan yn 'e folchoarder wêryn't Karl Hammer publisearre is. Yn 'e ynhâldsopjefte wurdt elke tekst foarsjoen fan in ferwizing nei it Karl Hammer-diel wêryn't it waard publisearre. transkribearre fan, lykas in ferwizing nei de Dútske tekst dêr't Karl Hammer it wei krige (wêr beskikber).

Titels binne tafoege oan guon seksjes dy't wiene mist it, foar it gemak fan referinsje. Umlauts wurde werjûn mei in e nei de opjûne fokaal. Dúdlike staveringsflaters binne korrizjeare wêr't se fûn binne, en der moast wat rieden wurde om guon fan 'e pikselearre wurden fan' e scans te ûntsiferjen. In grutte tank oan 'e anonime freonen waans eagen holpen hawwe om de piksels te trochboarjen doe't dy fan my mislearre. In pear ûnhandige útdrukkings binne wat feroare sûnder har betsjutting te feroarjen. It wurd "Weihnacht" (letterlik *hillige nacht)* is opnij oerset fan Karl Hammer syn "Kryst" nei it wurd "Joel".

Keunstwurk en yllustraasjes binne folslein weilitten, sawol fanwegen de minne kwaliteit fan 'e scan, as ek om it dokumint makliker te printsjen.

Machine Translated by Google

Ynhâldsopjefte

1941

Ynlieding .....
1 Hammer vol. 3; Ut: Germanische Leithefte, bondel 1, nûmer 1, 1941 De
Taak fan de “Germanische Leithefte”..... 3
Hammer vol. 3; Ut: Germanische Leithefte, bondel 1, nûmer 1, 1941 Us
Reichsführer 4
Hammer vol. 3; Ut: Germanische Leithefte, bondel 1, nûmer 1, 1941
Jeropa sil wer sûn wurde..... 6 Hammer
bd. 3; Ut: Germanische Leithefte, bondel 1, nûmer 1, 1941 The Flow of
Heredity.....14
Hammer vol. 3; Ut: Germanische Leithefte, diel 1, nûmer 1, 1941 Aud en
Delilah.....15
Hammer vol. 3; Ut: Germanische Leithefte, bondel 1, nûmer 1, 1941 Rieke
Gehrmann.....18
Hammer vol. 3; Ut: Germanische Leithefte, bondel 1, nûmer 1, 1941 A
Hero of the Battle of Jutland.....21 Hammer
vol. 3; Ut: Germanische Leithefte, diel 1, nûmer 1, 1941 Under Adolf
Hitler's Leadership .....24 Hammer
vol. 4; Ut: Germanische Leithefte, bondel 1, nûmer 2, 1941 Turn of Season,
Turn of Fate.....33 Hammer
vol. 4; Ut: Germanische Leithefte, bondel 1, nûmer 2, 1941 Summer
Solstice 1941!.....37
Hammer vol. 4; Ut: Germanische Leithefte, bondel 1, nûmer 2, 1941 In
Germaanske Meesteres.....45
Hammer vol. 4; Ut: Germanische Leithefte, bondel 1, nûmer 2, 1941 Bern
en Houlik .....
49 Hammer vol. 4; Ut: Germanische Leithefte, bondel 1, nûmer 2, 1941
Dútske tinken.....50
Ut: Germanische Leithefet, diel 1, nûmer 2, 1941 A
Father's Request.....51
Hammer vol. 4; Ut Germanische Leithefte, diel 1, nûmer 3, 1941
Ut in Korps syn Oarder fan de Dei.....52
Hammer diel 4; Ut Germanische Leithefte, diel 1, útjefte 3, 1941 Neutraliteit
en Germaanske Ynspanning.....54 Hammer
diel 3; Ut Germanische Leithefte, diel 1, útjefte 3, 1941 Oan de
Earste.....60
Hammer diel 3; Ut Germanische Leithefte, diel 1, útjefte 3, 1941
Germaansk Ferlangen.....62
Hammer diel 4; Ut Germanische Leithefte, diel 1, útjefte 3, 1941 It Makliker
Paad.....67 Hammer diel
4; Ut Germanische Leithefte, diel 1, útjefte 3, 1941

Machine Translated by Google

In protte dingen.....71
Hammer diel 4; Fan: SS Leitheft, 15 jannewaris 1941
It Trijefâldige Segel.....72
Hammer diel 2; Fan: SS Leitheft, 15 jannewaris 1941
Har Jonge.....77
Hammer diel 2; Fan: SS Leitheft, 15 maart 1941

1942

Houston Steward Chamberlain.....82 Hammer
vol. 4; Ut: Germanische Leithefte, bondel 2, nûmer 1, 1942 Lân fan de
Frijheid.....
84 Hammer vol. 4; Ut: Germanische Leithefte, bondel 2, nûmer 1, 1942
Finske

Loyaliteit.....91
Hammer vol. 4; Ut: Germanische Leithefte, bondel 2, nûmer 2, 1942 Finlân
1918/1919.....97
Hammer vol. 4; Ut Germanische Leithefte, bondel 2, nûmer 3/4, 1942 De
ridders fan it Dútske Hûs.....99 Hammer vol.
4; Ut Germanische Leithefte, diel 2, nûmer 3/4, 1942 Boppe-
Silezië.....102
Hammer vol. 4; Ut Germanische Leithefte, diel 2, útjefte 3/4,
1942 Germaansk Libbenstestament.....106
Hammer diel 2; Ut: Germanische Leithefte, útjefte
5, 1942 Yamato.....107
Hammer diel 2; Ut: SS Leitheft, maart 1942 Leaver nei de Duvel yn 'e Hel….....

1944

Europeesk Front.....124
Hammer diel 2; Fan: SS Leitheft, febrewaris 1944
Wa mei jong trouwe?.....131
Hammer diel 2; Fan: SS Leitheft, febrewaris 1944
Dyn libben heart by dyn folk!.....140 Hammer
diel 2; Fan: SS Leitheft, maart 1944 Men moat it
"Deade Punt" oerwinne.....144 Hammer diel 2; Fan:
SS Leitheft, maaie 1944 It Ivige
Hert.....150 Hammer diel 4;
Fan: SS Leitheft, maaie 1944 De Brutsen
Hannen.....153 Hammer diel
3; Fan: SS Leitheft, maaie 1944 Siel en
Lichaam.....162 Hammer
diel 2; Fan: SS Leitheft, juny 1944 Mem Ierde -
Heitelân.....164 Hammer diel 2; Fan: SS
Leitheft, augustus 1944 Fan itselde
soarte.....166 Hammer diel
3; Fan: SS Leitheft, augustus 1944

Machine Translated by Google

De gouden medalje foar moed.....175 Hammer diel 3; Fan: SS Leitheft, septimber 1944 Om suver te bliuwen en folwoeksen te wurden.....181 Hammer diel 3; Fan: SS Leitheft, septimber 1944 Dat wie in flinke keardel.....186 Hammer diel 3; Fan: SS Leitheft, oktober 1944

UNBEKENDE

Sitaten.....191 Hammer diel 3 Misferstane

Kameraadskip.....193 Hammer diel 2; Ut 'e SS-rjochtbankregisters De lêste testamint fan in SS-man.....195 Hammer diel 1

It gedrach fan 'e soldaat .....199 Hammer diel 1

Fan Bern.....204 Hammer diel 1

God Wennet Allinnich yn Trotse Herten..... 207 Hammer diel 1 Libbensbeam en

Wrâldbeam..... 213 Hammer diel 1

Moed foar de freugde fan it libben.....219 Hammer diel 1

Kening Olaf syn frjemde moeting .....224 Hammer diel 1

Kastiel fan 'e Berch.....235 Hammer diel 1

Kahlenberg 1683..... 236 Hammer diel 1 It bloed fan

bruorren ..... 236 Hammer diel 1 Prins

Eugen..... 242 Hammer diel 1

It oardiel fan 'e kening.....250 Hammer diel 1

De Ivige Dingen.....259 Hammer diel 1

Pomeranië.....268 Hammer diel 1

Machine Translated by Google

Publikaasjejier
1941

Machine Translated by Google

Ynlieding

"Krekt as de kennis fan 'e baan fan 'e ierde
om 'e sinne hinne late ta in fûnemintele transformaasje fan
it algemiene sicht op 'e wrâld, sa sil it Nasjonaal ek
Sosjalistyske beweging, basearre op 'e lear fan bloed
en ras, resultearje yn in transformaasje fan kennis en
dêrfandinne fan 'e werjefte fan 'e skiednis fan it ferline fan 'e minske en takomst."

- Adolf Hitler

Dizze kennis fan 'e fatale betsjutting fan 'e
natuerlike wetten fan bloed en ras foarmje it basisidee fan 'e
SS. It is in oarder fan selektearre Noardske manlju tegearre mei harren klans.

Mei help fan 'e wetten dy't it sels kiest, wol de SS
in libbene bydrage te leverjen oan 'e triomf fan it bloedidee yn Jeropa.
It wol behâlde en ynstelle as in
foarbyld de heechste deugden lykas loyaliteit, moed,
kammeraatskip en aadlike geast. It is in team dat, yn Germaanske
loyaliteit fan it folgjende, ûnfoarwaardelik is
wijd oan de Führer.

De SS is de beskermer fan 'e ynderlike feiligens fan 'e
Ryk en de hurdste gefjochtstroep tsjin de eksterne

Machine Translated by Google

fijân. De hjoeddeiske striid is rjochte tsjin de libbensgefaarlike krêften fan it ynternasjonale Joadedom, syn bûnsgenoat Wrâld Bolsjewisme en ek it Joad-ôfhinklike, gierige, Ingelske hearskippij fan jild en frijmitselderij.

It doel fan it hjoeddeiske, tumultueuze konflikt is de foarming fan in natuerlike en dus duorsume Nije Oarder fan Europa. Dizze Nije Oarder is oernommen troch it Ryk, dat basearre is op 'e gruttere Germaanske ûntwikkeling, yn nauwe gearwurking mei dappere bûnsgenoaten.

Europa moat lykwols de bliuwende basis fine foar in prachtige takomst yn 'e aktive mienskip fan it lot fan it Germaanske folk. De SS fjochtet foar dizze aadlike saak. En sa binne de Führer yn 'e SS byinoar kommen foar de striid - neist Ryks-Dútske SS-mannen - etnyske Dútsers út alle dielen fan 'e wrâld, benammen út Roemenië en de rest fan súdeast-Europa.

Foar it earst frijwilligers út Flaanderen, Nederlân, Switserlân, Denemarken, Noarwegen, Finlân en Sweden ek tegearre fjochtsje mei Ryk-Dútske SS-mannen.

Machine Translated by Google

De taak fan 'e "Germaanske Leithefte"

...moat wêze om konstant it grutte en mienskiplike line fan 'e SS oan dizze kameraden fan oanbuorjende Germaanske lannen, en fierder nei publisearje de grutte doelen en prinsipes fan 'e SS yn 'e heitelân fan dizze mannen. Dizze publikaasje moat in dúdlike útdrukking jaan fan 'e SS-geast dy't mienskiplik is foar alle Germaanske folken. It sil dêrom in konstante oprop wêze foar allegearre dy't wis genôch fan harsels binne om folgelingen te wurden fan 'e hurdste en sterkste oarder yn 'e Germaanske skiednis.

Machine Translated by Google

Us Ryksführer

Ut in taspraak fan de Reichsführer-SS Heinrich Himmler

1935

De SS is oprjochte yn opdracht fan de Führer yn 'e nij opstiene Dútske folk.

Elke beskriuwing fan organisaasje, taak en útwreiding fan 'e SS kin net begrepen wurde, útsein as men besiket te begripe se ynderlik mei syn bloed en syn hert. *It kin net útlein wurde wêrom't wy, sa lyts yn oantal, dit hawwe krêft yn ús.*

It kin net mei logika analysearre wurde wêrom't hjoed elk fan ús wa't it swarte uniform draacht, nettsjinsteande wêr't er is, wurdt droegen troch de krêft fan dizze ús mienskip - it is dat hy op 'e berch fan it racehynder sit of duelt yn 'e stadion, of it no is dat hy as amtner tsjinnet, of it no is dat hy hearsket yn in hege oerheidsfunksje of docht syn plicht as in soldaat, of it no is dat hy de wurken fan 'e Dútser bestudearret geast fan ús soarte - elk, miskien ûnsichtber, moat syn eigen stânpunt ferneare grûn as in man.

Elk wit *dat hy net allinnich stiet, mar dat dizze noch nea earder sjoen krêft fan in pear hûndert tûzen manlju dy't tegearre sworen binne,* jout him ûnmjitbere krêft, krekt sa't hy wit dat, as in

Machine Translated by Google

fertsjintwurdiger fan dit swarte korps fan syn mienskip, hy moat it eare dwaan troch syn bêste prestaasjes.

Dat wy binne byinoar en marsjearje neffens ûnfleksibele wetten as in nasjonaal-sosjalistyske, militêre oarder fan útkeazen manlju en as in beëdige mienskip fan harren stammen lâns it paad yn in fiere takomst; wy winskje en leauwe dat wy dat net dogge wolle allinnich de bernsbern wêze dy't it better útfochten hawwe, leaver fierder as de foarâlden fan fier-fier generaasjes dy't nedich binne foar it ivige libben fan 'e Dútsers-Germaansk folk.

Machine Translated by Google

Europa sil wer sûn wurde

Wy minsken libje yn in wrâld wêryn alles wurdt, libjen, folwoeksen wurden en ferstjerren giet troch neffens ûnbuigbere, godlike wetten fan 'e natuer. Underdanich oan har binne de stjerren, himel en ierde, see en stiennen, lykas ek it libben fan planten en bisten.

Nimmen dy't syn fiif fermogens hat, twifelet deroan it minsklik libben rint ek neffens deselde wetten. Sa wurde ek de ferskillen tusken minsken bepaald troch de wetten fan *erflikens.*

Yn in sûne, natuerlik fielende mienskip, bygelyks yn it boerelibben wurdt it sike foarkommen om har te fermannichfâldigjen, en it sûne ferbynt himsels wer mei it sûne. it grutte stedslibben, ferfrjemde fan 'e natuer, of *ekonomysk oerwagings,* feroarsaakje spitigernôch in protte sûne persoan om te trouwen mei in sike.

Mar dan wreket de natuer himsels foar de net-neikommen fan syn wetten: it neiteam kin wurde siik of hawwe in oanstriid ta sykte.

De boer dy't noch altyd ferbûn is mei de natuer hat altyd bekend dat, yn elke soarte fan bist en plant, linen en rassen moatte ûnderskieden wurde, wat net kin wurde

Machine Translated by Google

sûnder ûnderskied krúst. Dat soe it ras ferneatigje.
Under minsken binne der ek ferskate rassen.
Oarspronklik respektearren ús foarâlden dizze barriêres, makke
troch de skepper. Letter bepaalde geastlike en politike
oanstriid ûnderdrukte stadichoan it gefoel foar natuer
ferskillen tusken minsken. "Alles is itselde
dat in minsklik gesicht hat", dat seinen se by de
tiid fan 'e Frânske Revolúsje. Liberalisme, Marxistysk-
Sosjalisme en kommunisme - dat binne de mylpeallen yn
it ferfal fan in Europa dat troch it Joadedom misleid is. Foar de
bolsjewisten binne rasiale ferskillen gewoan foaroardielen dy't moatte wurde
oerwûn. Dat alles is lykwols in minsklike ôfwiking
fan 'e godlike wetten fan 'e natuer: in ûntrou tsjin ien syn
eigen bloed, dat it meast serieuze hawwe moat
gefolgen foar folkssûnens en kultuer. Fysyk
skea, psychologyske steuring en karakterminderweardigens
binne faak de wittenskiplik bewezen gefolgen fan
ûnwinske rasseminging.

Dizze geastlike, of better sein anty-geastlike, tendinzen
komme út rasjaal frjemde en perverse geasten. Dizze
learingen geane hielendal net fuort út 'e wetten fan 'e natuer.
Yn tsjinstelling ta harren siket it Nasjonaalsosjalisme net
om in oare humanistyske leauwensbelewing te konstruearjen, mar leaver
earst dúdlik de natuerlike oarder werkenne dy't makke is troch
god. Allinnich dizze kennis makket it mooglik om wer te lieden

Machine Translated by Google

de misleide minske werom nei it natuerlike en dêrom sûne libbenswize. Dêrom respektearret it Nasjonaalsosjalisme de natuergegeven ferskillen tusken de rassen. En it erkent natuerlike barrières.

Dat in nasjonaal-sosjalist ek in takomstich Europa sjocht folslein oars as in liberaal soe dwaan. Elk Nasjonaal-sosjalist soe ynstinktyf in *pan-Europa* ôfwize fan it Amerikaanske soarte. De Feriene Steaten is in mingeling fan minsken en rassen. Yn Jeropa hawwe de ferskate minsken yn 'e rin fan harren ûntwikkeling oannommen ferskate folkskarakters, om't oare Jeropeeske rassen ek byinoar mingd binne - yn ferskillende proporsjes yn 'e ferskate dielen fan Dútslân en syn buorlju. Se hawwe allegear *mienskiplik,* lykwols, in mear of minder grut part fan Noardsk bloed.

Dizze Noardske bloedkomponint is dus dat wat bindt it Jeropeeske folk. In nauwere feriening fan it Germaanske folk is dêrom net allinnich mooglik, mar ek natuerjûn. De mear of minder Noardsk bloed oanwêzich yn 'e oare Jeropeeske folk is benammen fan Germaanske oarsprong.

As Europa sa syn unykens net ferlieze wol, dan moat boppe alles de hearskippij fan it Noardske ras wêze befeilige. It Noardske ras hat lykwols it meast te lijen hân troch de ûntwikkeling fan 'e beskaving yn 'e lêste pear ieuwen. Sa is it Noardske ras foar in part hast opholden mei himsels yn 'e grutte stêden trochsette. Dizze weardefolle ras

Machine Translated by Google

fertsjintwurdige en fertsjintwurdiget net allinnich yn it Dútske, mar ek yn alle oare Jeropeeske folken, it liedende segmint.
Dit feit is foaral wichtich, om't it diel fan syn bloed himsels yn stadige ôfname fynt.

De eardere, saneamde Jeropeeske beskaving hat hie ek in skealik effekt op 'e sûnens fan 'e minsken.
De siken, swakken en ûntalintfollen wurde mei alle middels befoardere, wylst de sûnen dêrom faak moasten lije ûnder it slimste sosjale ûnrjocht. Yn 'e natuer, de siik en swak wurde automatysk útsûge en allinich de sterke en sûne komme om har te fermannichfâldigjen. Under saneamde kultivearre minsken, dy't in ûnnatuerlike omjouwing yn harren beskaving, dizze "natuerlike seleksje" ûntbrekt.

Hjir komme de maatregels fan it Nasjonaal-Sosjalisme telâne yn it spul. Yn it lêste oere foarkomme se dat it wite ras giet yn 'e foarseibere takomst te fergean. Lit ús oanwize it rasjaal goede en fysyk en geastlik sûne diel fan in folk mei it wiidweidige konsept "sûn Germaansk bloed"; dus alle maatregels fan Nasjonale
Sosjalisme dat dit diel befoarderet wurde neamd "maatregels foar de befoardering fan it sûne Germaanske bloed". Dizze maatregels yn Nasjonaal-Sosjalistysk Dútslân nimme twa rjochtingen: earst foarkomme se it skealike, en twadde befoarderje se it foardielige.

Machine Translated by Google

De Nasjonaal-Sosjalistyske houlikswet soarget foar it presintearjen fan houliksdokuminten foar it houlik. Op dizze manier kin, foar it bêste fan 'e minsken, it houlik fan de sûne mei de oanberne siken of de sûne mei minsken mei besmetlike sykten foarkommen wurde. It oanbieden fan tige geunstige, rintefrije houlikslieningen makket oan 'e oare kant it houlik fan sûne minsken makliker.

Dizze krekt neamde maatregels fan 'e Nasjonale Sosjalistyske steaten waarden lykwols altyd foarôfgien, faak troch in protte jierren, troch ferlykbere maatregels fan 'e SS.

De SS-man wurdt op sa'n manier selektearre en oplaat dat hy him net mingje sil mei rasiale frjemde of oanberne siken bloed sels sûnder dizze wetten.

Mar ek op oare gebieten jout de SS in goed foarbyld troch foarút nije paden yn te gean. De SS befoarderet de weromkear fan 'e minske nei natuerlike libbensomstannichheden troch ûntelbere lytse maatregels, bygelyks: befoardering fan bou fan iengesinshuzen, lichemsoplieding en oefening, weromkomst fan weardefolle famyljes nei it lân troch it befoarderjen fan nije boerestân ensfh. ... De SS lit sjen, troch de wetten fan syn oarder en syn foarbyld, it paad lâns wat in fersterking fan it Noardske bloeddiel wêze kin berikt. Ferlykbere oarders hawwe al bestien, ferspraat troch de skiednis hinne, bygelyks de Joms Wytsingen fan 'e Eastsee, de Dútske Teutoanske Ridders yn East- en

Machine Translated by Google

West-Prusen ensfh. ... Dizze oarders akseptearren ek allinich weardefolle, fjochtsjende mannen, en harren prestaasjes wiene oerienkommend spektakulêr. Mar se hiene ien ding tekoart: se beheinden har wetten ta manlju. Dat har weardefolle bloed waard *net* bewust fersoarge. Mar dêr komt it úteinlik op del, nammentlik dat in folk, foar syn takomst, net allinich syn foarrie fan *weardefolle* behâldt bloed, mar fergruttet it ek.

De Reichsführer SS, dêrom al tidens de yn in drege perioade fan striid yn 1931, joech de SS har betinkings "Ferlovings- en Houliksbefel". Dêryn krijt de SS-man de plicht om syn frou te kiezen neffens de deselde rjochtlinen wêrmei't hy ta de SS akseptearre waard. De frou wurdt dan opnommen yn 'e SS-klan. Dêr is se ferplichte oan deselde prinsipes as har man sels. Dêrom genietet sy deselde eare en deselde hege achting.

Dêrom stiet de SS foaroan yn 'e striid foar it behâld en de fersterking fan it Germaanske bloed en wiist it paad nei in takomst fan sûne minsken. krêft en kulturele bloei. De eardere, kreatyf it wurk fan 'e SS foar dizze ideeën oer bloed is west erkend troch de Führer yn dat hy it oan de Reichsführer SS de fersterking fan it Dútske folk.

Machine Translated by Google

Fan dizze neilibjen fan 'e Nasjonaal-Sosjalistyske wetten fan bloed en ras groeie in oarder dy't foar altyd net allinich de beskerming fan it Ryk sil garandearje, mar ek de wei foarút sil baan yn alle wichtige fragen fan 'e minsklike
libben. It wurdt de hoeder fan 'e Jeropeeske mienskip fan it lot. Mar foaral it Germaanske folk is ferbûn troch dizze SS-oarder troch har mienskiplik bloed. Mei grutskens moatte ús bernsbern ien dei oer ús sizze:

"Jo hawwe de basis lein foar it Ryk fan ús ras!"

Machine Translated by Google

As ik hjoed troch Dútslân en oeral reizgje sjoch de bern, ús lytse blonde jeugd, dan werken ik it doel fan ús beweging: berikke fanút de presint foarút yn 'e Dútske takomst.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

De stream fan erflikens

Johann Sebastian Back, de grutte komponist fan Leipzig, spile it oargel mei grutte masterskip yn 'e Garnisonkirche yn Potsdam foar Frederik de Grutte en syn útnoege gasten. Bach stoarte syn siel út as in ûnbegryplike see.

"Wat is ivige, godlike muzyk, master! Hoe hastû de genede krije?"

"Myn oer-oerpake wie in masterbakker en in musikant, myn oerpake wie in tapijtmakker en in musikant, myn pake wie de stedspiper yn Weimar, myn heit wie in musikant fan it hof en de stêd Eisenach, en myn omke wie de stedsoergelist yn deselde stêd. Hast 300 jier lang musikanten mei dy namme Bach hat yn Thüringen en Saksen wenne. Dat is dus in eigenskip waard altyd trochjûn."

Machine Translated by Google

Aud en Delilah

It wie yn 'e tiid dat de Noaren Iislân nei wenjen setten en belibbe harren heroyske tiidrek. Dat wie sawat ien tûzen jier lyn. Der wenne in man yn it noardwestlike diel fan it eilân mei de namme Gisli, dy't in bewûnderingsweardige man wie. Mar hy waard ferachte troch machtige minsken dy't him benijden, en dêrom swalke hy om sûnder frede. Syn frou, Aud, bleau by him yn syn grutte need en soarge foar him mei einleaze loyaliteit. Gisli syn fijannen woene him lykwols fange, dus besochten se it troch trúkjes.

Harren lieder gie nei Aud en sei: "Ik wol in meitsje mei dy omgean. Aud, fertel my wêr't Gisli is, en ik sil dy 300 mark sulver jaan. Derneist sil ik in houlik foar jo dat better is as jo hjoeddeistige."

Se antwurde sa: "It meast ûnwierskynlike ding, it liket my ta, is dat jo in houlik foar my regelje dat like goed is as myn hjoeddeiske. Mar it is wier: goud is in widdo syn bêste komfort, sa't se sizze. Lit my sjen oft dyn jild sa is oerfloedich en sa goed as jo sizze."

Dat hy die it jild yn har skoot. Sy spile mei it mei har hân, mar hy telde it en liet it har sjen. Gudrid, har pleechdochter, begûn te gûlen.

Machine Translated by Google

Gudrid gie nei bûten en rûn nei Gisli ta en sei tsjin him:

"Myn pleechmem is no har ferstân kwyt en wol"

dy ferriede!" sei Gisli: "Trêst dysels, salang't

de dea bedriget my allinnich fan Aud, ik hoech net bang te wêzen foar myn libben."

Doe gie it famke nei hûs en sei net wêr't se

west hie.

Eyjolf hie it jild teld. Aud sei: "Dyn

jild is op gjin inkelde manier minder of slimmer as jo seine;

no sille jo my tastean om dermei te dwaan wat ik wol?"

Eyjolf akseptearre dat graach en sei dat se der wol mei dwaande wêze koe lykas sy woe.

Aud naam it jild en die it yn in grutte tas.

sy stie op en sloech Eyjolf op 'e noas mei de tas

fan sulver sa hurd dat hy fuortendaliks ûnder it bloed siet.

Se foege ta: "Nim dat mar oan as dyn goedleauwichheid! En alles

ek ûngelok! Leaude jo dat ik myn ferkeapje soe

man oan in skurk lykas jo? Nim dat oan en beledigje

en skamte ek! Jo hiele libben lang moatte jo

tink derom, do skelm, dat in frou dy slein hat - en

dat jo net iens berikt hawwe wat jo woenen!

...En de manlju moasten har yn skamte weromlûke ... (Thule,

diel VIII)

Machine Translated by Google

En der wie in man yn Israel, Simson, dy't
ûnbidige krêft. De Filistinen haten him en besochten
om him te deadzjen. Omdat se op dy manier net suksesfol wiene,
besocht it troch list. Se gongen nei syn maîtresse,
mei de namme Delilah, en sei tsjin har: "Oertsjûgje him om te ferrieden
oan jo it geheim fan syn grutte krêft. Wy sille dan jaan
jimme 1000 en 100 sulveren stikken, elk fan ús!"

En Delilah gie nei har man en besocht de
geheim fan syn krêft, want it jild luts har tige oan
folle. Trije kear ûntwykte hy har, mar úteinlik iepenbiere hy
alles foar har, om't hy tige fan har hold. Hy
sei: "It hier op myn holle is noch nea ôfsnien. As it sa wie
snije, soe ik like swak wurde as elke oare man."

Doe't se it geheim wist, ferriede se it oan him
fijannen. Se kamen yn 'e nacht wylst hy fertrouwend sliepte.
Se knipten syn hier ôf en pakten him fêst, stutsen him de eagen út,
en liede him nei de finzenis.

Aud en Delilah - twa wrâlden!

Machine Translated by Google

Rieke Gehrmann

Basearre op in gedicht fan Ruth Geede

Doe't Rieke Gehrmann troud wie, wie der allinnich in shirt
tiid, ien nacht yn 'e hjerst har en har man syn
skuorre rekke yn 'e brân. Men koe de brân fan trije kilometer ôfstân
sjen, mar wylst de pleatsdieren rôpen, koe men Rieke Gehrmann har
altyd optimistyske stim tsjin har hearre
famylje: "Wêr kleie jimme oer? Us hûs is
noch stean, is it net?"

Doe't in jier letter de hiele regio troffen waard troch feesykte en
dêrmei in grutte ramp, krige Rieke Gehrmann...
har earste soan. In protte fan har priisdieren ferlearen har libben,
mar se koe har man noch treaste: "It is
yndie in swiere klap, mar úteinlik hawwe wy ús soan noch."

Doe't Rieke Gehrmann tolve jier troud wie
jierren, wylst se al har wurk op 'e pleats oanfalt
yn en jier út mei deselde ûnoerwinlike geast, de
skuorre dy't al lang wer opboud wie, sei se tsjin har stedsneven:
"Untspanne? Mei pensjoen gean? Opjaan? Nea! Ik haw sân
soannen dy't roppe om grutbrocht te wurden!"

De oarloch kaam doe't Rieke Gehrmann fjirtich wie. Trije fan
har soannen wiene slachtoffers wurden op bûtenlânske slachfjilden,
mar, altyd grutsk en dapper, sei se tsjin ien en elkenien: "Myn

Machine Translated by Google

soannen stoaren de bêste dea dy't in minske stjerre kin - fjochtsjend foar harren Führer en harren folk."

Doe't Rieke Gehrmann fyftich waard, ferstoar har man, mei wa't se safolle freugde en fertriet dield hie troch de jierren hinne. Hy wie lykwols te âld en siik wurden om te wurkjen, en syn ferstjerren like har likegoed in ûnderdiel fan 'e kosmyske syklus as alle oare barrens fan it libben, en sy ferdroech har iensumens mei krêft en leauwe yn 'e takomst.

Unûntkomber kaam der in tiid wêryn't stêd en yndustry oefenen har ferliedlike listen út, wêrtroch't menige jonge fan it lân de pleats ferliet en it ploegen as in libbenswize. Mar Rieke Gehrmann slagge deryn om te behâlden en it opnij kreëarjen fan in hûs foar har jonges dêr't echte wearden leaf en kultivearre waarden. As gefolch dêrfan, al har oerlibjende soannen waarden boer lykas harren heit.

Sels doe't de funksjes fan Rieke Gehrmann begûnen te rimpel en ferdwine fan in hurd mar ryk libben fan wurk op 'e pleats, liet se noch altyd de freugde fan hert sjen dy't elke beppe fielt foar in pleats fan goed opfieden en beloftefolle bern. En doe't se âld genôch waarden om helpe mei de kluskes, koe Rieke Gehrmann fyn hieltyd mear tiid om har wiisheid te dielen mei de opkommende generaasje yn har hûs.

Machine Translated by Google

Mar op in dei kaam sels it libben fan Rieke Gehrmann ta in ein, en doe't se stoar, sei se tsjin har soannen: "Goud en sulver, jonges, jimme sille net erve, om't myn hiele libbensynspanning en al myn ynvestearring yn jimme en yn 'e ... stutsen binne."

pleats. It spyt my sa…" En doe't har stim begûn te ferdwinen, kaam har âldste soan nei foaren, en, har hân wetterjend mei syn triennen, rôp út: "Mem, dyn hiele libben wie foar ús en wy binne grutsk op watsto berikt hast.

Dyn bloed - dat is ús wiere erfskip. Dat wy, dyn

trouwe soannen, sille ek ús plicht dwaan om jo troch te fieren ûnstjerlik wurk." Dizze wurden wiene fan Rieke Gehrmann

lêste freugde.

Machine Translated by Google

In held fan 'e Slach by Jutlân

De striid is foarby. De wetterfonteinen stoarte yn, dikke reekwolken glide oer it wetteroerflak.
De lêste weagen fan 'e pânsere kolos fan 25.000 ton rôlje troch de see, dy't opswept is troch skelpen.

Men sjocht de ferneatiging fan 'e slach: De "Lützow" leit mei de boech djip yn it wetter; de “Seydlitz” is listing, de ferve baarnt op 'e bûtenboordmotor, en fan 'e skoarstien enoarme, gewelddiedige flammen sjitte konstant omheech sa heech as de mêst. Op de "Seydlitz" wie in granaat ûntploft in grutte laach pânser út 'e efterste toer. Dizze read-rekke, gloeiend metaal foel doe yn 'e toer op 'e patroanen, dy't yn 'e brân fleagen en yn 'e brân stiene. De waarmte is ongelooflijk. Alle soerstof yn 'e djippe toer is west opiten en elkenien dêr is dea.

De flammen baarne del fan it sânde dek yn 'e sechsde. De patroanen yn 'e opslachkeamers op 'e sechsde ferdjipping fongen ek brân.

Dikke reekkolommen! Alles is wyt-hjit! In bestelling komt fia de stimbuis en tillefoan fan it kommandodek: oerstreamje de munysjekeamers! As it fjoer

Machine Translated by Google

As jo de munysjekeamers berikke, sil it hiele skip de loft yn gean! Gjin antwurd. Elkenien is dea! It fjoer berikt de fyfde dek. Deselde flammen meitsje sa'n waarmte dat de stielen muorren begjinne te gloeien. Wer wurde de oarders nei ûnderen stjoerd: “Oerstreaming! Oerstreaming!” Elkenien op it skip wit: as it fjoer de munysjekeamers berikt, sil de “Seydlitz” yn stikken fleane. Elkenien freget: Binne de munysjekeamers oerstreamd?

"Nee, der is gjin antwurd!" No steane 1400 manlju yn ôfsletten keamers, elk wachtsjend op it momint dat de munysjekeamers eksplodearje sille en se yn atomen opblaasd wurde sille. Nimmen doart syn stasjon te ferlitten; dit binne de sekonden en minuten fan 'e meast ferskriklike eangst! de pompman Mueller komt. Hy wit dat der in reserve-oerstreamingsklep op it achterste pânsere dek.

As er foar it pânsere dek stiet, sjocht er dat it is gloeiend hjit. Njonken him binne fiif seelju en ketelmannen, dy't deselde stap riskearje wolle: "Wy kinne net oerstekke, it pânserde dek gloeit hjit!" En de De pompman sjocht dat it dek yndie gloeiend hjit is. Hy wit dat har lot yn sekonden besletten wurdt.

Njonken him is de boilerman mei houten slippers: "Jou my dyn houten slippers!" De pompman Mueller lûkt se oer syn skuon en hastiget him oer de pânsere dek.

Machine Translated by Google

De skuon slaan yn 'e brân. Hy stiet foar de oerstreaming klep. Hy wol de lêste klep iepenje dy't de munysjekeamers oerstreamje sil - de definitive rêding fan it skip - ien greep! 1400 manlju wachtsje op dizze greep, dy't sil beslute oer libben en dea. De pompman Mueller stieret nei de oerstreamingsklep en sjocht: it is gloeiend hjit!

En hy seit tsjin himsels: Jo steane noch altyd op 'e "Seydlitz", 1400 kameraden libje noch ûnder jo, jo moatst se rêde, moatst it risiko nimme om de greep op it read-gloeiende te riskearjen fentyl! De pompman Mueller - earst rôp er, doe pakte er it fêst en draaide it - doe pakte er it wer en draaide it noch wat oant syn bleate fingers letterlik kocht.

De pompman Mueller hie de "Seydlitz" rêden en 1400 Dútske kameraden!

Machine Translated by Google

De lieder fan 'e Deenske Nasjonaal-Sosjalistyske Arbeiderspartij:

Under lieding fan Adolf Hitler

troch Frits Clausen

Doe't de fredesklokken nei de earste grutte oarloch lieden, in krêftige driuwfear foar it libben, dy't sa weromholden wie in protte jierren troch de oarloch, wer wekker makke yn 'e folken.

No alles dat mist wie fanwegen de oarloch moast goedmakke wurde, no alles dat it ferneatige hie, moast wer opboud wurde. In lokkige takomst soe de oantinken oan syn ôfgryslike ferskriklikheden ferjitte litte moatte, en in bliide befêstiging fan it libben soe de triennen fan it lijen droegje moatte. Mar it like as - tegearre mei de in protte dappere en bekwame mannen, dy't de oarloch meinommen hie fuort, en mei de protte sterke froulju, dy't it brutsen hie - al de krêft dy't dizze takomst foarmje moatten hie, wie ek fergien.

De jeugd, dy't derfan dreamd hie om te sjen litten harren krêft, moasten no ynstee de ellinde fan wurkleazens ûnderfine. De manlju dy't stribben om hûs út te wreidzjen en wurkplak moast erkenne dat wurkgelegenheid en lean wie al hypoteekearre, en dat se moasten sels dy hypoteek betelje. De âlden en siken, dy't hope hiene op de stipe en help fan 'e jeugd en fan 'e sterke mannen, moasten biddelje om te ferhongerjen fan ûntbering en need.

Machine Translated by Google

It bloedfergieten fan 'e oarloch waard trochset yn bloedige opstannen en gefjochten, wêryn't lânslju tsjin stiene lânsman. Nije haat en nije fijannigens groeiden ûnder it folk. De ûntkennende en ferneatigjende krêften, dy't hiene harsels masters makke tidens de oarloch, net ferlieze har behearsking sels nei it ein.

De dream fan lok feroare yn in ûnrêstige jacht foar winst. It langstme nei in machtige takomst moast meitsje wei foar de easken fan 'e dei. In gefoelleaze, libbensûntkennende jildmacht hie in wurgegreep lein op 'e minsken en makke út libbensbefêstigjende libbenswurgens, sadat in konstant groeiend oantal minsken frijwillich einige harren libben. De gefoelleaze jildmacht brocht in likegoed gefoelleaze en libbensûntkennende generaasje, dy't - ynstee fan har blik te rjochtsjen oer de djippe see fan 'e ivichheid en einleazens - fêstige it op it wrâldske eindige en ierdskebûne en bruts dêrom de brêge dy't har, troch de ivige *keatling fan generaasjes,* mei *de ivichheid ferbyn.*

Mei bline frivoliteit en yn ûnferantwurdlike ûnferskilligens benadere it folk fan Jeropa har delgong en ferneatiging. Dat barde net allinnich yn dy lannen dy't meidien hie oan it bloedige konflikt, it net allinich barde ûnder de minsken dy't ferslein wiene, leaver ek ûnder dyjingen dy't net meidien hawwe oan de hielendal striid.

Machine Translated by Google

De ferantwurdlike steatshaden en liedende politisy woe net sjen en brekke mei in ûntwikkeling yn dy't de ûntkennende en ferneatigjende krêften oeral hienen de dominante ynfloed. Se stiene foar al de anty-libben en subversive ynspanningen sûnder gefoel of aksje.

De hearskers besochten allinich de yndruk te jaan fan harren eigen ûnmisberens troch diel te nimmen oan de protte ynternasjonale kongressen en konferinsjes dy't markearren de neioarlochske perioade, of troch in besite te bringen oan de protte nutteleaze parlemintêre ûnderhannelings. En wylst dizze parlemintêre ûnderhannelings wiene noch oan 'e gong, de ûntkennende krêften makken harsels de ûnbeheinde masters yn ien fan 'e grutste en rykste lannen yn 'e wrâld.
Oer bergen fan liken en ûnbeskriuwlike ellinde, se makke de wurden fan Friedrich Engels yn werklikheid, dat "Algemiene ferneatiging is de earste betingst foar de wrâld revolúsje".

Fan it ryk waans basisfoarm eartiids west hie makke troch de Noardske Wytsinggeast, se wer en wer ferklearre as har doel har winsk it útbluskjen en ferneatigje al dat dizze geast en de oare foarmjende krêften fan 'e wrâld makke hie. Fan hjirút rjochten se de groei fan 'e kommunistyske partijen fan alle lannen, dy't, lykas se sels de wrâld ynformearren tidens har wrâld kongres yn it jier 1928, wiene mar seksjes fan in grutte, wrâldomfiemjende kommunistyske partij.

Machine Translated by Google

Hjir organisearren se it Reade Leger, waans taak it wie om mei geweld de unykens fan 'e folken út te roegjen, en alles wat troch dizze unykens yn 'e ferskate lannen oan wearden makke wie.

En men ûntfong sels harren boaden yn dizze lannen, en men stelde steatshaden yn steat om de hannen fan dizze boaden, dy't noch read wiene fan 'e bloed fan 'e neiste sibben fan dizze steatshaden.

Mar krekt doe't de liedende man fan Jeropa dizze ûntwikkeling tegemoet seach, blyn en ûnferantwurdlik, sa ûntstiene der yn alle lannen krêften dy't tsjin har yn opstân kamen. In protte fan 'e nammen fan dyjingen dy't besocht hawwe dizze ûntwikkeling te feroarjen binne fergetten, en in protte waarden nea neamd. witte; foar harren besykjen om de ferneatiging ôf te fjochtsjen te betiid fêstrekke rekke of ferkearde paden naam.

Sa waard de definitive oerwinning ûntsein oan it oerwinnende Dútske frije korps, om't de doetiidske demokratysk-Marxistyske Ryksregearing - dy't tajaan soe oan 'e druk fan 'e wrâlddemokrasyen - har twong om har striid op te jaan.

In machtich ferset ûntstie yn Itaalje, dêr't de korporaal Benito Mussolini, dy't swier ferwûne rekke wie yn 'e wrâldoarloch, boude de fassistyske beweging op foar de striid tsjin de ynstoarting.

Yn in tiid dat de kommunistyske Reade Republyk hie al ferklearre yn Súd-Dútslân en Hongarije en it Sovjet-bewâld like folslein feilich steld te wêzen yn

Machine Translated by Google

Ruslân, hy stelde syn faksistyske striidformaasjes gear en liede nei Rome, dêr't er beneamd waard ta minister-presidint fan Itaalje troch de kening. Tidens de weropbou fan in sterke en enerzjike steatsmacht koe Mussolini syn folk byinoar bringe út 'e protte partijen en ôfgrûnen dy't it útinoar skuord. Syn doel wie om de sterke wer wekker te meitsjen steatsboukrêften fan it grutte âlde Rome. Hy seach de gearwurking tusken wrâldkapitaal en marxisme en de effekten dêrfan yn 'e grutte geheime loges fan frijmitselderij.

Yn Dútslân focht Adolf Hitler tsjin deselde fijannen en harren mienskiplike Joadske oarsprong. Hy gie fierder fanút it idee dat de libbensynhâld fan 'e minsken wêze moat regenerearre.

Hy joech it Dútske folk de taak om oer syn orizjinele sterkte.

Hy wekte dizze krêft op yn in maatskippij waans wichtichste sterke punten wiene al djip begroeven troch de krêften fan subversje ... yn in folk wêryn elkenien al tsjin elkoar stie ... yn in steat waans fûneminten al skodde wiene troch in oansteande kommunist revolúsje. De folkskrêft dy't nij troch him wekker makke is wie sa sterk dat it net allinich de subversiven fersloech krêften yn syn eigen folk, leaver koe it ek ferneatigje har oeral dêr't se Dútslân en Europa fanút oare lannen bedrigen.

Machine Translated by Google

Doe't generaal Franco dizze krêften wekker rôp yn 'e Spaanske folk yn it jier 1936 om de kommunistyske ferneatiging en reade moard dy't it lân teisterden te stopjen, wie it Adolf Hitler syn Kondorlegioen dat, tegearre mei Spaanske en Italjaanske bûnsgenoaten, de oerwinning befeiligje koe. Adolf Hitler wekke syn folk net allinich om bewust wurde fan 'e needsaak fan in oplossing foar de in protte easken fan 'e tiid; hy late it ta in erkenning fan 'e ivige easken fan it libben. Hy wekker wer yn syn folk de dream en it langstme om te stribjen oer tiid en romte; hy wekker de wil om foarm te jaan oan dizze libbensbeskôging binnen tiid en romte. Hy wist hoe nau de minske mei elkoar ferbûn is bûn oan syn klan, en hoe't de wissichheid krekt leit hjir om in brêge nei de takomst te bouwen. Hy wist dat dizze erkenning fan it grutte wûnder fan bloed-relaasje en erflikens liedt ta ynsjoch yn dy godlike wet dy't it libben bepaalt en dat is de heechste útdrukking fan elke minsklike mienskip.

Troch dizze erkenning is de ropping fan Adolf Hitler folle fierder groeid as in gewoane Dútske missy; hy is fierwei mear as allinnich de beskermer fan Jeropeeske lannen yn 'e algemiene sin. Hy is de grutte ûntdekker en arsjitekt fan it Jeropeeske folk, en net yn it minst al dy minsken waans nauwe bloedferwantskip hy sels mei syn eigen folk hie sa faak sterk beklamme.

Machine Translated by Google

Dat syn missy is ek jildich foar Denemarken.

ûntwikkeling yn Denemarken ferskilt net yn it minst fan
de iene yn oare Jeropeeske lannen, en as Denemarken
heart ta dy lannen dy't tidens de Earste Wrâldoarloch
Oarloch makke jild, sa wie de neioarlochske perioade hjir ek,
syn stempel jûn troch wurkleazens, ekonomyske krisissen, mei
har falliseminten en twongen feilingen, sosjale need,
tanimmende kriminaliteit en selsmoard, en in dalende bertepersintaazje.

Yn dit lân hat men ek besocht dit te ferdammen
ûntwikkeling. Men besocht de wetten yn dy iene te feroarjen
nije politike partijen oprjochtsje, waans doelen en paden lykwols
fergetten binne; men besocht de âlde te brekken
partijen; mar de manlju dy't dit ûndernamen stoaren yn earmoede
en fergetten.

Ien makke bewegingen en makke massive
transformaasjes fan steat, sûnder lykwols yn steat te wêzen om
eliminearje de ûntkennende en ferneatigjende krêften, en sûnder
yn steat wêze om te foarkommen dat deselde ferneatiging oerkaam
Denemarken dat pland wie foar de Jeropeeske minsken,
as Adolf Hitler dizze krêften net delslein hie.

As Denemarken lykwols wer in nasjonale
wekker wurden, dan moat it net allinnich taskreaun wurde oan de
eksterne ferdigening - dy't Adolf Hitler foar ús makke hat,
ek tsjin de krêften fan ferneatiging - leaver tsjin dizze grutte
missy om ús folk ek it paad nei de kolleksje te sjen litten
fan syn oarspronklike wearden.

Machine Translated by Google

Hy is ek foar ús tiid de ienige tinkbere krêft dy't in Odin-figuer yn Denemarken foarmje kin út it deade lichem fan Ymir, sadat beide, geast en wil, in mienskiplike útdrukking fine kinne yn in beskikbere figuer. Hy hat ús Denen net allinich dat paad werom sjoen nei de subline libbensbeskôging fan it heroyske tiidrek, hy hat ús jeugd laat ta in
nije striid tsjin de wrâldfijân yn dy oarloch
teater dêr't wy eartiids ús nasjonale symboal, de Dannebrog, krigen troch de machtige krêften fan 'e himel. Hy wekte ek it leauwe yn ús dat der wer prachtige keunst- en arsjitektuerwurken ûntsteane kinne, fergelykber mei dyjingen dy't noch altyd tsjûgje fan it stribjen fan ús folk oer de romte
en oan syn dream oer de tiid hinne - yn tsjinstelling ta dy libbens-ûntkennende en deade monsters produsearre yn ús lege
tiid.

Allinnich troch dizze grutte libbensynspanning kinne wy Denen wer berikke dat rjochte, freugdefolle en aktive libben hjir op ierde fan dat Grundtvig sjongt, en wer rinne yn 'e oprjochte stap fan ús edele heiten, wer libje mei deselde wearde yn kastiel en hutte, en wer sjen mei eagen dy't wiene
skepen om nei de loft te sjen, wekker foar alles wat moai is
en geweldich hjirûnder, en dochs yntym mei
djip ferlangen en fol mei de pracht fan 'e ivichheid.

Machine Translated by Google

De grutte Noarske dichter Henrik Ibsen skreau oan syn freon, de Sleeswyk-Holsteinske skriuwer Strodtmann, oer de binnengrins fan Skandinaavje mei de nij ûntstiene Dútske Ryk:

"Ik sjoch de Skandinavyske minskheid allinnich as in tuskenstap nei in feriening fan it gehiel, grutte Germaanske stam."

"As ik tocht dat wy dochs stilstean soene mei in isolearre Skandinavyske maatskippij, dan soe ik it noait wer dwaan sette myn pinne op inket om dit ding te befoarderjen."

Machine Translated by Google

Seizoenswikseling, wikseling fan it lot

Flam baarnt ta flam, oant it útbrânt,
Fjoer krijt libben as in fjoersied -
De minske jout de fonk ek troch.
De folksflam giet noait út.
- Ut *de Edda*

Al miljoenen en miljoenen jierren is ús planeet yn in baan om 'e sinne, om 'e mem fan al it libben hinne ús ierde.

Mar allinnich troch it sjen, sykjen en begrypende geast fan 'e Noardske minske die de edele, ivige oarder fan it sinnestelsel komt it bewustwêzen yn fan minskdom.

Yn 'e simmer- en wintersonnewendes erkenden se de ûnmeilydsume wet fan "stjerre en wurde", en befêstige it mei útdaagjende akseptaasje.

Sneinen wiene harren feestdagen, mar sinnewende wie hillich foar har. Yn 'e nachten fan 'e simmer sinnewende ûntstoken se fjoeren op 'e hichten as in teken fan 'e libbenswil en kreativiteit-sil tsjin de krêften fan 'e nacht en ûntkenning wêze.

Foar harren wintersonnewende - mei de konstant weromkommende ljocht - wie in symboal fan 'e ivichheid fan it striidende libben.

Machine Translated by Google

Dat se har libben yn it ramt fan 'e godlike oarder. Yn dit leauwe droegen se it sinneteken, de swastika, as harren hillige symboal.

Mei dit leauwe en ûnder dit teken, de Yndo-Germaanske minsken kamen 5.000 jier lyn yn it ljocht fan 'e skiednis.

Wêr't se ek hinne gienen op har fiere reizen, gaos weromlutsen foar oarder, it lân bloeide op en fruchtberens en rispinge seinge harren paad.

Oft se yn 'e fiere steppen penetrearre binne fan noardlik Ruslân as fakkeldragers fan minsklike oarder of foarme steaten yn Aazje, oft se it meast songen moaie lieten foar it ljocht as Aryske Perzen, of as Hellenisten stieken it Olympyske fjoer oan, oft se no fierden it feest fan 'e ûnoerwinlike man yn 'e Romeinske senaat en fan hjirút in wrâldwiid ryk meitsje; wêr't harren brânen baarnden dêr wie in kearpunt fan it lot fan tsjustere nacht yn heldere dei.

"De minske jout ek de fonk troch. De folksflam nea giet út."

Jonge minsken fierden de âlde gewoante fan it sinnewendefjoer lâns harren paad, generaasje nei generaasje, as dragers fan hillige oarder en fan it ljocht fan kultuer.

It Germaanske folk giet de skiednis yn.

Machine Translated by Google

Kimbriërs en Teutonen, Vandalen en Swaben, en
in protte oare Germaanske stammen yntrodusearje in nij, skitterjend
tiidrek yn 'e tiid fan it feroverjen fan nij lân.

Yn in striid fan mear as tûzen jier, de
De opbouwende Germaanske minske stridet tsjin wanorde en tsjin de
krêften fan ferneatiging yn Jeropa.

Syn lânseigen boerekrêft skept út moeras en oerwâld de rykdom fan
'e fjilden fan Jeropa. Fan 'e
geastlike krêft fan 'e kreative Germaanske minske ûntspringt
boppe alles de hichte fan 'e Jeropeeske kultuer. Mar allinnich de
heroyske grutheid fan it Germaanske krigersdom *ferdigenet* de
libbensmienskip fan Jeropa yn 'e beslissende fjildslaggen tsjin
de konstant oanfallende nomadyske folksmassa's fan Near en
Sintraal-Aazje.

Trou oan dizze fatale tradysje, de sterkste en meast ferienige
fjildmacht fan 'e Noardsk-Germaanske minskheid, *de*
Ryk, liedt hjoed de genadeleaze striid fan it bestean foar
It libben fan Europa.

Under de sterke lieding fan 'e Duce, beslacht Itaalje
de súdlike flank fan it kontinint yn koppige striid: want
hjoed hawwe de krêften fan it tsjuster wer tsjin har opstien
de dragers fan 'e kultuerwil fan 'e minskheid.

Slein mei blinens, de Angelsaksyske plutokrasy troch
syn dûns om it gouden keal ferriedt de eare fan syn
eigen Germaansk bloed.

Machine Translated by Google

Ferdorven troch it gif fan it Joadske Bolsjewisme, massa's fan miljoenen Sovjets fjochtsje in bittere striid foar in wrâld revolúsje, foar de opstân fan 'e minderweardige.

Mei de swierte fan 'e wetten fan 'e natuer, de krêft fan ljocht wurdt oproppen ta de beslissing tsjin de skrik fan it ivige nacht.

Dei of nacht -
Libben of dea -

Mei baarnende flammen befêstigen ús foarâlden de macht fan ljocht, en libben.

En ek flamme moatte de flammen fan ús, harren neikommelingen.

Machine Translated by Google

Simmer sinnewende 1941!

Nea earder yn 'e skiednis wie der sa'n massaal leger krêft gearstald by de sinnewende foar de fatale striid as de heldere nacht fan 21/22 juny 1941.

Hillige earnst greep elkenien dy't erkende wat it gie oer: it bestean of net-bestean fan Arysk bloed en dêrfandinne fan 'e Jeropeeske kultuer sels. Fan 'e Arktyske See oant de Swarte See, de kolommen fan 'e Dútsers en syn bûnsgenoaten legers sloegen yn op 'e fijannige massa's. De ôfgryslike byld fan it deadlike gefaar dat de minsken bedrige fan Europa waard sichtber:

Enorme fijannige massa's yn ûntelbere Sovjet-legers, mei in gigantysk arsenaal oan wapens, wiene ree foar de yn 'e hertlannen fan Jeropa telâne komme, doe't de slagen fan 'e Dútske wapene troepen foelen har oan.

Nei de earste oerwinningsslaggen fan Bialystok en Minsk, fan Salla, Smolensk en yn 'e Oekraïne waarden fochten, de skokkende kennis wie dúdlik dat de wrâld noait earder soks sjoen.

Wat der tsjin it Ryk en Europa massaal opset wie wie in enoarme bende fan bloeddorstige en minderweardige - mar koppich - skepsels.

Machine Translated by Google

As de Hunnen en ruters fan Genghis Khan de wiene pleach fan 'e minskheid dy't oer Europa gie, doe yn *dizze* striid seach de heroyske jeugd fan Jeropa nei de ferrifeljende blik fan in *systematysk brutalisearre en dierlike monsters.*

Ruslân, do goede en moaie lân, yn sokke hannen!

Fjouwer kear yn 'e skiednis waard besocht om dit grutte lân yntegrearje yn 'e sfear fan Jeropa kultuer.

De earste kultuerbringers wiene de Yndo-Germaanske minsken. Harren kreative wurk wurdt sels hjoed de dei noch befestige troch harren Noardske gebouwen (stiennen terpen), en se oerlibje yn harren grêfheuvels as in ivich monumint.

Mar harren krêft wie net genôch om te rêsten wylde folksmassa's yn 'e enoarme romte.

Tûzenen jierren letter, yn 'e twadde iuw f.Kr., nije nije boaden fan Jeropeeske moraliteit en kultuer penetrearre yn it gebiet tusken Dieper en Dnjestr.

Se wiene Germaanske minsken út 'e folksfamylje fan 'e Goaten.

Wer de Germaanske lânbesitters en krigers ferovere de ûnkultuer fan it wiide lân. Yn in poging fan in protte ieuwen wreiden se it grutte ryk út fan 'e Goaten fan 'e Eastsee oant de kusten fan 'e Swarte en

Machine Translated by Google

Kaspyske Seeën, mei syn wiid fersprate, ûnôfhinklike sintra fan delsetting.

It lân like wûn te wêzen foar de Jeropeanen libbensmienskip.

Yn dizze perioade lykwols, de rasseminging yn 'e Romeinske wrâldryk hie al driigjende foarmen oannommen.

En wer, it Germaanske folk wie net numeryk sterk genôch - en net genôch bewust fan 'e mooglikheden fan harren kombinearre krêft - om tagelyk opmars tsjin Rome en om har te dekken eastlike flank tsjin 'e folksmassa's fan Aazje.

Dat Goatyske ryk waard dus slachtoffer fan 'e oanfal fan 'e Hunnen yn 'e fjirde iuw.

Nacht en djippe stilte foelen wer oer dit wiide lân.

Ieuwen ferrûnen.

Doe lykwols dreau de Noardske fjoergeast nije stammen ta wichtige skepping.

Sels foar it ein fan 'e tiid fan 'e grutte, Germaanske oanwinst fan nij lân, om 860 hinne, Wytsingen út 'e noarden penetrearre yn it ûnferloste lân en makke in Wytsingsteat.

Nowgorod en Kiev waarden de haadstêden fan dit ryk en ekonomyske sintra fan it grutste belang. De fjilden droegen wer frucht, lânbou en hannel bloeiden op.

Machine Translated by Google

De rike lannen fan it easten en Near-Aazje, en de Jeropeeske lannen, komplementearren harsels yn yntinsive hannel yn dizze natuerlike libbensromte.

In nije stoarm fan ferneatiging wie lykwols oan it brouwen yn it fiere griis fan 'e wiide steppen fan Aazje:

Genghis Khan wreide syn machtige Mongoalske ryk út fan 'e Stille Oseaan oant Sileezje. Yn 1224 wie Kiev ferovere. En doe't syn legers nei de súd en west, it ljocht fan dizze beloftefolle skepping fan 'e Vikings waard útdoofd.

De oerbliuwsels fan syn bloed waarden opnommen yn 'e Slavyske befolking. Iuwenlang sliepte it lân wer yn de skimer fan kultuerleazens.

Om 1700 hinne de Russyske ealman en letter tsaar, Peter de Grutte besocht Ruslân op Jeropeeske wize te regearjen. Mar mei it numeryk folle te folle lytse kreative krêft fan 'e Dútsers út 'e Baltyske en ek út Sweden wei, wie it fansels op 'e lange termyn ûnmooglik om dit gigantyske lân in fêste lieding te jaan steat.

De poging duorre twa ieuwen. Mar dizze steat bleau in deade gevel. Dêr efter wie ferburgen de foarmleazens fan tsientallen etnyske groepen, dy't byinoar brocht wiene yn in kleurige miks tidens de folksmuzyk swalktochten fan Aazje nei Europa.

Machine Translated by Google

Dizze folksmingsel, troffen troch de wyldeheid fan 'e steppe-rassen, wie troch syn skiednis hinne ferskuord tusken kultuer en kultuerleazens, tusken dissipline en ûndissipline, en tusken nederige frommens en goddeleazens. Dat wie it passende moardwapen foar it ivige Joad tsjin de Arysk-Noardske minsklikheid fan Jeropa.

As gefolch fan it bloedoffer fan 'e Russyske hearskippij strata yn 'e Wrâldoarloch, it paad foar subminsklikheid en de Joaden wiene iepen, en sa koe it bolsjewisme triomfearje yn 1917.

It oerbleaune Noardske bloed waard slachte, en de it begjin fan 'e Jeropeeske kultuer eliminearre.

In protte miljoenen minsken waarden slachtoffer fan dizze Joadske-Bolsjewiek [1] dronkenskip.

Wat der doe yn Ruslân barde, kin allinnich yllustrearre wurde mei in foarbyld fan in bist:

Us húsdieren kamen te foarskyn - mear of minder in protte generaasjes lyn - fan wylde bisten troch middel fan fokmaatregels.

As men se wer ferskate kearen wyld wurde lit generaasjes, of set se yn minne hannen, sille se yn har wylde wurde noch ferskuorder en frjemder as se wiene yn harren natuerlike wylde wêzen.

[1] in koart ûnlêsber wurd sit tusken "bolsjewiek" en "dronkenskip" yn 'e tekst fan Karl Hammer.

Machine Translated by Google

Neffens dit prinsipe waarden ûnder Joadske lieding it Russyske folk mei opsetsin yn 'e swipe smiten wyldedom fan pakken.

Dit waard foarsjoen troch de duvelske demoan fan it Joadedom, in in machtige groep miljoenen Aziaten *dy't wyld makke binne,* moatte skuorre apart de folken fan Europa.

Allinnich yn in sielleaze wrâld, sûnder Noardsk-Germaansk minsken, leaude Judea dat it mooglik wie om dit tsjuster te berikken wrâldmasterskip.

Wy hawwe foarbylden út 'e lêste tiid út 'e ferkrêfte grinssteaten Litouwen, Letlân en Estlân.

Begjin juny 1940 ferneatigen de Sovjets net allinich de hiele Aryske hearskjende lagen, en fermoarden tsientallen tûzenen yn it proses, mar yn Litouwen en Wyt Ruslân begon it ek, *direkt op 'e grins fan it Dútske Ryk,* om Kirgizyske, Kalmukken, Tataren en leden te fêstigjen fan oare nomadyske stammen.

Europa soe nomadisearre wurde moatte, en syn in rike kulturele lânskip soe, nei in plonderjende oanfal, in minskenleaze woastenije wurde.

Mear needlottich as ea earder stie Europa tsjin foar *de âlde taak* om de krêften fan ferneatiging.

Krekt lykas de minsken fan Jeropa tidens de grutte histoaryske besluten út it ferline stiene, ûnder lieding fan

Machine Translated by Google

Germaanske mannen, besletten om te ferdigenjen tsjin de mienskiplike fijân, dus marsjearje ek yn dizze dagen, it bêste diel fan 'e jeugd fan Jeropa oan 'e kant fan it Ryk rjochting in oerwinning en in ommekear fan it lot.

Nea earder yn 'e skiednis hawwe it Germaanske folk hie sa'n geweldige lieder as wy hjoed de dei hawwe it goede fortún fan it hawwen.

It doel fan dizze striid is lykwols it úteinlike it oerwinnen fan it ivige gefaar út it easten.

Wat de Yndo-Germaanske minsken, de Goaten en Wytsingen koe op 'e lange termyn net berikke, dat moat no wêze ta in beslút brocht en foar alle tiden befeilige.

Mear as tûzen jier lyn makken de Wytsingen harren oarderlike ryk yn it gebiet om Nowgorod hinne en Kiev, heldhaftich en op har eigen.

Yn itselde gebiet fjochtet hjoed - mei deselde moed en yn it ramt fan 'e Dútske striidkrêften - in Germaanske yndieling dy't de namme Wytsing draacht mei grutskens, foar in Jeropeeske wending fan it lot.

Machine Translated by Google

De aartsbiskop fan Canterbury, de primaat fan 'e Tsjerke fan Ingelân, sei yn desimber 1936:

"Ik warskôgje tsjin it gefaar fan goddeleazens. It is allinnich te goed bekend dat yn 'e Sovjet-Uny in grutte minske de mienskip wurdt ferslokt troch in agressive goddeleazens en troch de anty-kristlike lear fan klassenoarloch. Men moat alert wêze om te foarkommen dizze geast fan ek it Ingelske folk te penetrearjen."

Ein july 1941:

"Yn rou om it offer, bin ik djip rekke troch de prachtige moed en krêft fan it Russyske folk, dat de flagge fan 'e beskaving heech hâldt yn 'e striid tsjin it fascisme. Ik bin oertsjûge fan jimme úteinlike oerwinning."

Machine Translated by Google

Australyske dollar

In Germaanske Mefrou

út 'e Gislasaga

No waard Aud Vesteinstochter de frou yn Buehl en naam de pleats yn tegearre mei Asgerd. Seistich hollen fan fee stie yn 'e stâl. It duorre net lang foardat de minsken opmurken dat sy, fan alle Yslânske froulju, wis de earste wie as it gie om soarch en kapasiteit.
har gedrach koe men har tûkens werkenne en har ynspanning, en har ûnderfining yn in protte dingen.

Mar it waard ek oantoand dat se noait arrogant waard. Boppe alle oare froulju wie se rjochtfeardich en freonlik foar har ûndergeskikten, en sy wie ek royaal.

Gisli Thorbjoernson glimke faak ûnbewust as hy seach Aud oan har wurk; hy waard waarm en bliid mei it idee dat sy syn frou wurden wie. Syn houlik mei har wie in rêstich, waarm libben tegearre, in wjersidich soarchsume en it kreëarjen foar de fersterking fan 'e clan.

Uterlik seach men net folle fan dizze djippe bân: want Gisli en Aud wiene beide sparjend en reservearre yn har útdrukkingen fan gefoel, krekt sa't se leard hiene fan harren foarâlden neffens echte Germaanske wize.

"Hannen op 'e skoot sette betsjut se op it ferkearde plak sette!", sei Aud faak as se lake om har jonge faamkes. En de jonge faamkes bloosden as Aud

Machine Translated by Google

se dreamden, en doe wurken se mei
dûbel entûsjasme. Earst dizze of dy wierskynlik
grommele, mar it grommeljen hâldde al gau op.

Hoe koe men net ek wurkje, as de frou sels
lykas it goede foarbyld jaan.

Aud stie lang foar moarnsiten op om tsiis te meitsjen en om brea bakke.

Der wiene in soad meiferbliuwers yn Buehl; allegear woene fol te wurden.

En hoe goed wist Aud Vesteinstochter hoe't
iten tariede!

De lytse keukenfaam Hrefna holp har reewillich.

Oare kluskes kamen nei it iere wurk.

Doe't de manlju yn 'e seal ferskynden, wie der al
dampende mielpap op 'e tafel, en de rook fan
farsk bakt brea fol mei brede romte.

Aud moedige harren oan om mei te dwaan. Grappen fleagen hinne en wer.

Ja, der wie in goede sfear fan ûnderlinge lok by
Bühl!

Ien naam it deistige wurk mei freugde op him, en elkenien mei freugde begûne taak ferrint goed.

It bûtenwurk waard ferdield ûnder de boerearbeiders,
mar thús waakten Aud en Asgerd oer de taken
fan 'e tsjinstfammen, it skrobjen en skjinmeitsjen, it brea bakken en tariedings fan mede en iten.

Machine Translated by Google

Yn 'e simmer waarden de beien plukt en túnplanten soargje foar - yn 'e winter spûnen en weefden de froulju.

Moaie, kleurige klean kamen ûnder Aud wei betûfte hannen. Ferbjustere seagen de oaren hoe't se luts gouden tried nei gouden tried troch de reade side fan in feestklean. Soms rjochte se har wurden op de faamkes en lit se har fertelle oer har heitelân, oer âlden en sibben.

Se koenen it goed mei-inoar fine, de faamkes en harren maîtresse. Faak sprieken Hrefna en Thorgard en Vigdis oer hoe oars wie it in Bruehl sûnt Aud Vesteinstochter dêr as frou beheard en administrearre.

Machine Translated by Google

"Krêft ferwachtsje ik fan 'e man; hy hâldt de

de weardichheid fan 'e wet. Mar allinnich troch genede hearsket de frou."

- Friedrich Schiller

Machine Translated by Google

Bern en Houlik

troch Friedrich Nietzsche

Jo binne jong en wolle in bern en in houlik.

Mar ik sis tsjin dy: bisto in man dy't in bern?

Binne jo in oerwinner en selsoerwinner,

De master fan 'e sintugen, de hearsker oer dyn deugden?

Dat freegje ik dy.

Of sprekke it dier en de lust út it langstme?

Of iensumens? Of ûntefredenheid mei dysels?

Ik wol dat dyn oerwinning en dyn frijheid in bern winskje.

Jo moatte in libbend monumint bouwe yn jo oerwinning en dyn befrijing.

Jo moatte fierder bouwe as josels. Mar earst, foar my jo moatst dysels boud wêze, fjouwerkant yn lichem en siel.

Jo moatte net allinich fierder fuortplantsje, mar omheech!

Mei de tún fan it houlik jo dêrby helpe.

Machine Translated by Google

[TITEL TAFOEGE TROCH REDAKTEUR]

Dútske tinken

troch Kurt Eggers

Dútsk tinken ropt gjin unrealistyske teoryen op en hoopje op wûnders, leaver wurdearret it de man neffens syn belang foar de mienskip.

It mjit it libben fan it yndividu ôf tsjin it libben fan it gehiel fan it folk.

It mjit it hjoeddeiske mei de mjitte fan 'e takomst oanwêzich.

Sa wurdt de wearde fan it yndividu lyts foar de grutheid fan 'e mienskip.

Sa wurdt de wearde fan persoanlikheid grut yn sjoen syn foarbyldich effekt op 'e mienskip.

Machine Translated by Google

In fersyk fan in heit

In SS-kantoar krige de folgjende brief fan 'e heit fan in swierferwûne Nederlânske SS-man:

"Middelburg, 24 septimber 1941"

"Hjirmei befêstigje ik ûntfangst fan - en tankje jo foar - jo brief fan 'e 15de fan dizze moanne. Ik kin jo fertelle dat ik in brief fan myn soan krigen haw wêryn't hy my fertelde dat syn lofter each sa skansearre is dat hy net mear kin net mear mei sjen."

"Hy is lykwols fleurich en fleurich. Wer en wer lies ik yn syn brieven dat de priis dy't hy betelle hat foar syn Führer, is net te heech. Mar ik fernim yn syn brieven *ien* eangst en *ien* fersyk: de eangst om ûngeskikt ferklearre te wurden foar plicht. Syn winsk is om troch te gean mei fjochtsjen foar Europa's regeneraasje."

"Myn soan Hans hat mar *ien* winsk: net ûntslein wurde, mar om syn plicht earne as soldaat te bliuwen dwaan ."

"Us winsk soe wêze om Hans hjir mei ferlof te hawwen foar in koarte tiid. De manier wêrop ús Hans útsnien is, it minste ding dat him oerkomme koe, soe wêze om ûntslein te wurden as ûngeskikt foar tsjinst. Dêrom freegje ik jo om alles te dwaan om dat te foarkommen."

Machine Translated by Google

Fan 'e oarder fan 'e dei fan in Corp

troch de Kommandant-Generaal

Nei ien fan 'e fûle fjildslaggen oan it noardeastlike front fan Jelnja, de *Foerster* -groep fan 'e 1./SS-motorfyts bataljon - dat de missy hie om it bedriuw te bewaken linkerflank - waard as folget fûn:

De groepslieder, SS-Unterscharführer *Foerster,* mei syn hân op 'e detonaasjering fan 'e lêste hângranaat, yn 'e holle sketten.

Earste gewearsjitter, SS-Rottenführer *Kialber,* mei de masinegewear noch op syn skouder en in patroan yn 'e loop, yn 'e holle sketten.

Twadde gewearsjitter, SS-Sturmmann *Buschner,* en tredde gewearman, SS-Schuetze *Schyma,* dea yn harren fokseholen.

The solo messenger, SS-Sturmmann *Oldeboershuis,* knibbeljend dea by syn masine mei syn hân op 'e stjoer, falle op it momint dat hy wie moast it lêste berjocht nimme.

De sjauffeur, SS-Sturmmann *Schwenk,* ferstoar yn syn foksehol.

Fan 'e fijân seach men allinnich deaden - lizzend yn in heal sirkel om de posysje fan 'e groep hinne - binnen in hângranaat berik.

Machine Translated by Google

In foarbyld fan it konsept fan "ferdigening"! Yn earbied wy steane foar sokke heldhaftichheid!

Ik haw foarsteld dat dizze nammen publisearre wurde op 'e earepagina fan it Dútske leger.

Machine Translated by Google

Neutraliteit en Germaanske ynspanning

"...en dit stel ik dúdlik - ik wol witte en hearre neat fan neutraliteit ... as ik by in grins kom, moatte jo ferklearje josels kâld of waarm, want God fjochtet tsjin de duvel hjir. As jo wolle dat ik my oan God fêsthâld, kom dan oan my. Mar as jo leaver oan 'e duvel fêsthâlde, dan moatte jo moat grif tsjin my fjochtsje. Tertium non dabitur, der is gjin tredde opsje, dat is wis. Watfoar soarte ding is dat - neutraliteit? Ik begryp it net."

- Gustav II. Adolf, kening fan Sweden, oan Georg Wilhelm fan Brandenburch, yn it jier 1630.

Yn dizze wiken en moannen wurdt it lot fan Europa foar de takomst bepaald. Germaanske frijwilligers mei sûn ynstinkt út 'e Germaanske lannen fan ús kontinint. hawwe besletten om oan 'e kant fan it Ryk te fjochtsjen. Fierder dat hiele folken moedich byinoar kommen binne foar de striid foar Europa, sels dyjingen dy't net direkt bloedferwant binne oan it Dútske folk, mar dy't nau ferbûn binne, deroan bûn as buorlju of troch in mienskiplike skiednis.

Oan 'e oare kant wiene en binne der steaten waans posysje wie yn earste ynstânsje net dúdlik. Se bellen en bellen harsels "neutraal".

Machine Translated by Google

Yn 'e rin fan 'e tiid waard dúdlik dat sels de kleurleaze hâldingen fan dizze oaren wiene net hielendal sa neutraal sa't it earst like; want doe't it serieus waard, se besleat foar in part *foar* Ingelân en de Joaden, dus *tsjin* Europa en syn Nije Oarder. De hearskjende plutokratyske lagen fan dizze "neutrale" minsken hawwe der noait echt oer neitocht neutraal bliuwe. Se hiene al, lang foar de útbrekken fan 'e oarloch, jouwe har nasjonale soevereiniteit op om't se earst har gebieten ta beskikking stelden fan de geastlike opmars fan 'e fijannen fan it Ryk; d.w.s. se joegen har nijstsjinsten, parse en radio oer, en tolerearren de Alliearde spionaazjeorganisaasjes op har "neutrale" grûn.

Eare, grutskens en ûnôfhinklikens - wat hawwe dizze dingen dien gemien foar har as allinnich har folle skûtels yntakt bleaunen! Hoe grutsk, oan 'e oare kant, kinne dy manlju en froulju wêze dy't, yn striid mei alle ferfolgingen, al doe befêstige de ideeën fan 'e nije millennium yn dy lannen!

Mar dat wat harren ideologyske tsjinstanners dêr neamden neutraliteit, wie op syn bêst selsbedroch. Meastentiids lykwols, it wie de poging om it Ryk op slûchslimme wize te ferrifeljen en harren eigen folk. Gjinien fan harren triedlûkers leaude yn in langduorjend súkses fan dit yllúzjearjende belied. Lang foardat se krigen harren moed byinoar foar “de drege beslissing” - “foar

Machine Translated by Google

"foar it folk" - om it lân te ferlitten, stiene harren fleantugen fol tank en klear. Dizze jammerdearlike flecht wie gewoan de logyske konklúzje fan harren hiele wurk, krekt lykas de besetting troch it Dútske leger fan 'e lannen dy't se hiene misleid. Dat harren ferlitten folk yn harren need moast de earste stap nimme om harren situaasje te begripen. Dat betsjut dat se moasten werkenne dat, mei help fan harren plutokraten, se wiene gewoan yn 'e oarloch lutsen plannen fan Grut-Brittanje as pionnen. Se moasten fierder erkenne dat Ingelân allinnich harren ûnôfhinklikens respektearre en it brea yn harren koerren liet salang't se noch nuttich wiene as pionnen. Dizze erkenning moat bitter west hawwe. Sa bitter as it altyd is as men moat in fûnemintele flater tajaan dêr't men besocht hie om syn hiele bestean opbouwe.

Brede sirkels yn 'e besette "neutrale" gebieten binne noch net geneigd om de situaasje sels mar foar in part te begripen. Wêrom en wat foar dizze fruchtleaze tastân fan koppige knorrigens? Omdat ús fijannen - yn *ien* opsicht - dizze minsken *echt* "neutralisearje" koenen. Nammentlik, sy naam harren fisy foar harren histoaryske, Germaanske oarsprong, foar har eigen weardichheid, foar de politike realiteit en de echte Jeropeeske machtsrelaasje. Yn dat se waarden yn 'e lêste jierren holpen troch de Joadske emigranten út Dútslân. Yn in feriening mei harren koenen se

Machine Translated by Google

in folsleine ferlamming fan it politike tinken berikke yn 'e lytse demokrasyen fan Germaanske oarsprong: elke ûnfoaroardielde, ûnôfhinklike ûntwikkeling fan politike
miening dêr waard útdoofd oant yn it lytste
oerbliuwsels. It op himsels sûne langstme nei besittings, it sûne ynstinkt foar ferwerving en wolfeart, wie net langer allinich bedoeld foar it ûnderhâld fan it libben, mar se waarden ferheven ta de ynhâld en it doel fan it libben sels.

Dat eare en grutskens moasten dus beheind wurde. Wa't ek yn dizze lannen, dy't har grutsk makken op it besit fan "frijheid en minskerjochten", namen se de frijheid om oars te tinken en te hanneljen as it systeem,
as "maatskippij" of as de massa, waard boykottearre en ekonomysk ferwoaste. Dat de geast fan 'e hanneler ûntstie en fersmoarde elke oantinken oan 'e heroyske oarsprong fan 'e Germaanske folken en ek de wil foar dúdlike beslissingen. Ien libbe allinnich foar de dei en stuts syn kop yn it sân.
Dêrtroch leaude men net iens yn 'e fierte dat der op in dei, en eins yn 'e neie takomst, besluten nommen wurde soene
easke dêr't men net mei *fuortprate* of *ôfkeapje koe*
jild.

Dat dizze geast fan laksheid en ûnear net
it folk folslein ynfektearje wurdt bewiisd troch de dappere manlju en froulju dy't al hiel betiid har oanbod diene
besittings en harren bloed foar de oerwinning fan 'e a

Machine Translated by Google

Nasjonaal-sosjalisme yn harren lannen. Net yn it minst wiene dizze boerekringen, dus minsken dy't net libje as ien-dei ynsekten, mar earder wend binne om oer te sjen ferskate generaasjes, of it no mei planten is, of it no mei de it fokken fan bisten, of it no mei harsels is fan erflike pleats nei erflike pleats. Dizze nasjonaalsosjalisten sprutsen net allinich út dat neutraliteit hie nea echt bestien yn dizze lannen, en dat dizze lannen wie bûn oan Grut-Brittanje. Nee, dizze Nasjonale Sosjalisten gongen fierder: de romtlike bannen fan harren lannen, it djippere ynsjoch yn 'e histoaryske ferbiningen en de echte Jeropeeske machtsferhâlding liede harren ta de folgjende erkenning: Neutraliteit is yn dat momint moreel ûnmooglik as in bloedbesibbe folk fjochtet foar it libben fan himsels en fan syn broer-folk. Neffens dizze erkenning tûzenen frijwilligers út dizze Germaanske lannen dy't oan it Ryk grinzen streamden doe nei it front. Harren bloed, dat streamt foar de mienskiplike striid, sil ien dei de Germaanske steaten ûnlosmeitsjend byinoar bringe wer.

Wy, Dútsers en "neutralen", moatte lykwols reflektearje en besykje it folgjende foar te stellen: Hoe soe it der mei stean de eare en it wurdearring fan dizze "neutrale" minsken as dizze frijwilligers wiene *der net* út harren rigen kommen?! Dizze frijwilligers hawwe troch har ynspanningen en as earste

Machine Translated by Google

iepenen de poarten fan harren lannen om de yngong ta in nije, grutte bestimming mooglik te meitsjen. Troch harren dúdlike stânpunt foar it Ryk as it libbenjaande sintrum fan it kontinint, hawwe se harren folk befrijd fan in ieuwenlange tastân fan isolaasje en feminisaasje. Dizze frijwilligers hawwe nommen soargje derfoar dat de skiednis fan harren lannen yn 'e takomst mear sil wêze as in skiednis fan it materiële genietsjen fan it libben. De gehiel fan 'e "neutrale" minsken sil op in dei - as se erkenne dizze oarloch as it beslissende kearpunt yn *har* libbensskiednis ek - jouwe iepenlik ta dat de heldhaftichheid en it gefoel fan opoffering fan harren jonge soannen de grutste died yn harren skiednis yn ieuwen wie.

Machine Translated by Google

Nei de Earste

Fan 'e earste taspraak fan 'e doetiidske kommandant fan 'e I./SS Nordland oan de earste Deenske frijwilligers fan de bataljon op 25 juny 1940:

Jimme Deenske Nasjonaal-Sosjalisten sjogge ûnder jimsels en yn Dútslân itselde bloed. Bloed, ras is sterker as taal en etnisiteit.

Taal en etnisiteit moatte fierder libje, frij en ûnbeheind, yn in nij Germaansk-liede Jeropa, mar se soe Germaanske manlju noait wer ferdielen of sels meitsje moatte se yn fijannen.

Dit is it begjin fan in nij, geweldich tiidrek.

Jo hawwe dit begrepen.

Jo wolle meifjochtsje tsjin de deadlike fijannen fan de swastika, tsjin it Joadendom fan 'e hiele wrâld en de protte machten dy't dertroch misleid binne.

Jo binne de earste fan 'e fertsjintwurdigers fan Noard-Germania, dy't - ta eare fan jimme folk - de fûn paad nei Dútslân, de kampioen yn 'e striid.

Jo hawwe de grutskens en de eare om te tsjinjen en te fjochtsjen yn syn wacht ûnder de grutste man fan alle tiden, ûnder Adolf Hitler!

Machine Translated by Google

Op in dei sille bern en bernsbern oer dy sizze:
"Se hearden ta de yn earste ynstânsje hiel pear dy't erkend hiene wêrfoar dizze wrâldstriid fochten waard, en *dy't Germaanske bruorren-bloed net ferriede mei in laffe neutraliteit.”*

Machine Translated by Google

Germaanske ferlangen

Yn elke echte, Germaanske man de âlde Wytsing langstme libbet hjoed de dei noch; it sykjen nei it grutte it aventoer fan it libben, de striid om 'e striid. Dit langstme nei aventoer driuwt de Germaanske man ta stjoer it skip fan syn libben nei de hichten fan gefaarlik bestean om dêr it saneamde lot út te daagjen oan in duel. Yn 'e striid mei it lot bewiist it hert hoe sterk is it, en de siel fan 'e strider dy't fuortgien is om te fjochtsjen hoefolle it fan Noardsk bloed is.

It eigen hert, it finen fan 'e eigen siel is dêrom de it definitive doel fan dit Germaanske ferlangen. Dat wat wy werom nei hûs bringe fan 'e reis nei it grutte aventoer is wat wy hjoed de dei noch yn ús taal neame - ûnderfining!

Ien dy't noait yn 'e grutte oarloch fan 'e de ierde sil dêrom noait yn besit komme fan dat ûnderfining dy't ien tûker, folwoeksener makket, en sterker. Dêrom ferachtet de Noardske man de "Man efter it fornuis" wêrom hinget er him oan 'e rok fan in frou fêst en dy't noait "fan fierren weromkomme kin".

Echt langstme nei aventoer moat net betize wurde mei winsk nei bút. De wiere strider docht dat net

Machine Translated by Google

ûntwij syn hert foar de bút: oan de oerwinner falle fansels de besittings fan 'e fersleinen!

Yn 'e heroyske lieten fan ús Noardske ras wurde gjin manlju fierd as foarbylden fan moedich libben dy't prestearje achting op basis fan harren besittings, leaver krekt dejingen dy't, sûnder soargen, de sprong yn it ûnbekende riskearren, dy't de striid oangiene, en dy't yn steat wiene om harren hert weagje.

De hâlding wêrmei't se it beslissende swurd joegen slach - of as se in superieure fijân moete - krigen it, allinnich wie de belangstelling wurdich.

De grutheid fan it hert fan in man waard bewiisd yn tsjinstelling, yn opstannich "Dochs" tsjin it miljeu. En wa't it stimpel fan syn testamint op 'e omjouwing, sels as yn 'e dea, wie in "held". Dit ideaal mooglik makke Beethoven, yn in tiid doe't dôvens (it minste it lot foar in muzikant!) oerkaam him hieltyd faker, om te praten de opstannige en grutske wurden: ik wol yn 'e kaken fan it lot reitsje!

De man dy't weromfjochtet, dy't it weaget om yn opstân te kommen tsjin in tastân dy't him bûgje of brekke wol, is master, net skepping, fan syn lot.

It Germaanske langstme nei beproeving hat it kreative langstme nei aventoer berne, wêrfan de Wytsingen

Machine Translated by Google

ûndernamen harren - net destruktive, mar krekt oarsom, kultuerbringende en steatskeppende - oarlochsekspedysjes.

Yn 'e striid om kennis it Germaanske ûndersikers en ûntdekkers, keunstners en gelearden hawwe makken har prachtige wurken, sûnder hokker der hjoed gjin kultuer, gjin mienskipslibben, gjin beskaving.

De man fan it Noarden wurdt ta dieden dreaun om syn wêzen bewize, om syn sterke punten te ûntwikkeljen. Yn dit sin wint hy syn "ivichheid",. Want, sa stiet it skreaun yn de *Edda,* "ivich allinnich binne de ferneamde dieden fan 'e dea"! Sûnder proses is der gjin mooglikheid foar in died dy't bewiist wearde. Sûnder gefaarlike ynspanning, gjin befêstiging fan 'e echtheid fan it winkende ferlangen!

Wa't in foarbyld wurdt foar syn kameraden troch in befêstigjende died, libbet yn harren oantinken, bliuwt ûnfergetten, hat roem fan died en is dêrfandinne "ivich". It Germaanske ferlangen berikt in hichtepunt yn 'e eask om in "ivichheid" yn dizze wrâld, dy't ferbûn is mei it lot fan it ras. De Noardske minske kin allinnich fjochtsje foar syn ras, en yn dizze ras fjochtsje, leafhawwe, stjerre en ivich wêze. Elk aventoer, elke reeheid foar oarloch, allinich elk risiko hat betsjutting as it tsjinnet de ûntwikkeling fan krêft fan it ras, en dêrom yn 'e ein fan' e analyze stribbet nei de

Machine Translated by Google

doel om fruchtber te wurden. Dat is it positive betsjutting fan 'e kreative, Germaanske ûnrêst.

Der is ek de ynstinktive, destruktive ûnrêst fan de nomaden, in langstme nei aventoer dat gjin besit hat kreative sterke punten: wy fine sokke bútjagers ûnder de Oriïntalen, benammen ûnder de Joaden. Wy ferachtsje har fanwegen it grutske selsbewustwêzen fan ús ras, dy't it swurd brûkt om taken út te fieren.

Dizze oarloch hat ús Germaanske mannen in soad jûn kreative taken. Foar ús leit Europa, dat wêze moat befrijd fan syn ferdieling, fan syn "magyske sliep" - yn dat it sonken is troch okkulte, ynternasjonale machten - as it in nij heitelân foar ús wurde moat.

Wy laitsje mei walging om it misferstân fan 'e minsken dy't juster fêst sitte, dy't net yn steat binne begripe de betsjutting fan dizze striid, en wa miskien wolle wy ús as "gekken" sjen.

Wy witte dat wy sterk binne yn ús leauwe, dat wy fan de kommende tiid, dy't moarn en de dei dêrnei sil hearre fan ús, dat de takomst fan ús is. Wy wolle gjin genede, leaver justysje! Dêrom binne wy de soldaten wurden fan 'e Führer, dy't de Nije Oarder fan Jeropa op him nimt fanút it eachpunt fan 'e rjochten fan 'e jonge minsken.

Under ús foarâlden waard it al beskôge as in eare om ûnder in heroyske lieder te fjochtsjen. Wy

Machine Translated by Google

binne bliid, net allinnich om te libjen yn in tiid dy't wurdt karakterisearre troch de grutste heroyske opstân fan Germaanske manlju, mar om de soldaten fan 'e Führer te wêzen dy't hat it swurd jûn oan Germaansk ferlangen.

Wat juster noch in dream wie, is hjoed wurden werklikheid. As wy juster noch ferlangden nei beproeving en passyfolle died, dan hat de Führer ús hjoed de histoarysk oere fan beproeving. Wy witte dat it kommende Jeropa sil sa sterk wêze salang't de Germaanske wil ta macht, wekker makke troch de Führer, bliuwt yn libben en wekker.

En it is oan ús om wer en wer ús te feroarsaakjen langsten, ús winsk nei aventoer, ús reeheid en ús befêstiging om te streamen yn 'e striid foar it libben-rjocht fan ús ras.

Machine Translated by Google

It makliker paad

Der wie in ienheid SS-mannen yn in lyts stedsje yn Sleeswyk-Holstein. Dizze mannen wiene ferhurde troch in protte gefjochten. Sy binne harren froulju en bern dy't bewust libben neffens de wetten fan 'e oarder, dy't harren jûn wiene troch de Reichsführer-SS. Ien dei kaam in jonge man mei de namme Kretzschmer by har en frege om har oan te melden by de ienheid. Mar wa't it mar wol om yn te skriuwen by de SS moat earst kontrolearre wurde om te sjen oft syn persoanlikheid is geskikt foar de easken fan 'e oarder. Kretzschmer joech ta dat der in rjochtsaak oan 'e gong wie tsjin him. Mar hy wie fêst oertsjûge fan frijspraak. Dêrnei stelde de SS-ienheidslieder Brodersen it fersyk út oant de útspraak fan 'e rjochtbank.

Nei in pear wiken melde Kretzschmer him wer. presintearre de útspraak fan 'e rjochtbank - in dúdlike frijspraak. Op 'e tagelyk lykwols, SS-man Petersen, dy't yn 'e itselde gebiet as Kretzschmer, ferskynde foar de ienheid lieder en sei: "Ienheidslieder, wy moatte dizze man ôfwize; yn myn eagen is hy in leffert." Dizze beskuldiging wie swier en de ienheidslieder Brodersen draaide him abrupt nei Petersen en sei skerp: "Syn eare is wer bewurke fêststeld, hat de rjochtbank besletten en him frijsprutsen.

Machine Translated by Google

Hoe wolle jo jo swiere oardiel rjochtfeardigje?"
Petersen seach dat de ienheidslieder, dy't wol bekend wie
fanwegen syn bysûnder rjochtfeardige aard, wie lilk oer syn
beswier. Mar syn hâlding wie fêst en syn blik wie frij
doe't hy antwurde: "Neffens de wetten fan 'e steat is
Kretzschmer frijsprutsen; mar neffens de
ûnskreaune wet fan 'e SS, moat ik him skuldich fine."

Doe fertelde Petersen wat er te witten kommen hie oer
Kretzschmer mar in pear oeren earder:

"Jo witte dat in pear moannen lyn dit gefaarlike
kollega Josef Mamzak ferhuze nei Neumünster - fan wa
ien wie nea dúdlik oft hy ta de reade hearde of
oan de reaksjonêren. Sels as wy hjir in heale dei binne
reis fuort fan Neumünster, wy hawwe allegear
dochs heard fan 'e oanfal troch dizze Mamzak tsjin
Gertrud Jensen. Neffens it bewiis fan 'e rjochtbank,
Kretzschmer wie net 50 meter fan it plak fan it barren ôf
de misdied. Dêrom naam de oanklager oan dat
Kretzschmer hie meidien oan de oanfal. Underwilens,
Kretzschmer koe syn ûnskuld yn dit ferbân bewize,
en dêrom hat de rjochtbank him frijsprutsen. Foar de steat en
it grutte publyk, dat wie de ein fan 'e saak, mar
net foar ús SS-mannen! Want, as in fatsoenlike keardel, Kretzschmer
moat it famke holpen hawwe. Dat die er net. Dêrom,
hy is in lafaard."

Machine Translated by Google

De regel fan ienheidslieder Brodersen wie, kalm en ûnder alle omstannichheden, om earst de beskuldige te hearren foardat jo útspraak dogge. Dêrom liet er no Kretzschmer deryn roppen. Hy moast tajaan dat hy mei de rûge Mamzak dronken hie en it fertellen fan ferachtelike ferhalen oer froulju. Nei it fuortgean hy skiede him daliks. Yndied hearde hy letter it famke gjalp, mar om't Mamzak bekend stie as in gewelddiedige man mei in mes, hy fielde him net gelyk oan him. Dêrom wie er syn eigen gong gien.

De ienheidslieder bleau bûtengewoan kalm. Syn antwurd wie koel en ôfwizend: "Kretzschmer, it lot hat dy ynbrocht foar in beslút yn dat oere: it drege paad rinne sûnder soargen oer it gefaar foar josels en om te stean troch it famke, of om it maklikere paad te kiezen om jo te beskermjen eigen bonken. Koartlyn op 'e Ryksliederskonferinsje fertelde de Reichsführer ús wer dat de SS-man moat kies altyd foar it dreger paad. Jo koenen net doch dat, dêrom fersmite wy jo."

Machine Translated by Google

Men sûndiget net allinnich tsjin loyaliteit en eare as ien, troch ynaktiviteit, lit de eare fan himsels of fan ta de SS te lijen ûnder skea, leaver as men dat net docht respektearret de eare fan oaren, of bespot dingen dy't hillich foar oaren, of net, manlik en fatsoenlik, stiet op foar de ôfwêzigen, de swakken en de ferdigenleazen.

- Us Ryksführer, 1935

Machine Translated by Google

In protte dingen

troch de Reichsführer SS

In dizze wrâld kinne in soad dingen ferjûn wurde, sa leare wy de SS-man, mar ien ding kin nea ferjûn wurde: ûntrou. Wa't de loyaliteit brekt, slút himsels út fan ús maatskippij.

Dit is sa, om't loyaliteit in funksje fan it hert is, net fan 'e holle. De holle kin miskien in flater meitsje, en dit is soms skealik, mar it is nea net mear te reparearjen. It hert, oan 'e oare kant, moat altyd itselde ritme slaan, en as it ophâldt, stjert in minske op deselde wize as in folk stjert - as it loyaliteit brekt.

Wy prate hjir oer loyaliteit fan alle soarten: loyaliteit oan de Führer en dêrom oan de Dútsers en

Germaanske folken, en oan harren wiisheid en harren wegen; loyaliteit oan it bloed, dus oan ús foarâlden, omkes en oan ús klan of etnisiteit; loyaliteit oan ús kameraden; en úteinlik loyaliteit oan de ûnferoarlike wetten fan goed brea - fan suverens en ridderlikheid.

In man sûndiget tsjin loyaliteit en eare net allinnich as er passyf tastean dat syn eigen eare of dy fan 'e Schutstaffel yn gefaar komt, mar boppe alles as er de eare fan oaren net respektearret, as er dingen bespot dy't oaren hillich hâlde, of as er ûnmanlik en ûnfatsoenlik net de swakken, de hulpelozen en dejingen dy't net oanwêzich binne om harsels te ferdigenjen, ferdigenet.

Machine Translated by Google

De Trijefâldige Segel

troch Dorothea Hollatz

Fanwegen de grutte hoemannichte wurk hie men
ferwaarloasd om de jonge frou ta te rieden op it ferskinen fan har man,
dy't slim ferwûne yn it sikehûs brocht wie tidens de kampanje tsjin
Ingelân, of
om de aard fan syn wûnen genôch oan har út te lizzen.
Doe't de ferpleechster de doar fan 'e keamer iepene, dy't hy
dield mei twa oare ferwûne manlju, stie de frou
hulpeloos tusken de bêden, want alle trije manlju hiene ferbûn
hollen en sy koe harren gesichten net sjen. De ferpleechster holp
har troch nei it finster te gebearen en te wizen nei de nammebuorden
oan it haad fan elk bêd, dêr't men lêze koe wa't efter de mummifikaasje
ferburgen lei. En sa
de frou moast leauwe, fanwegen de nammeplak, dat
de bewegingsleaze figuer foar har wie har man,
dêr't se twa nachten hinne reizge wie om te besykjen. Se bûgde har
oer him hinne, rôp him sêft en lei har hân op syn rjochterhân.
hân. Der wie in beweging, in sluter gie troch de
lichem, mar hy bleau stil. Hy naam syn twadde hân
ûnder de tekkens wei. Beiden wiene net ferwûne. De ferpleechster
skode in kruk nei it bêd foar de frou en frege har om net
om mear as tsien minuten yn 'e keamer te bliuwen.

Machine Translated by Google

Wylst de frou beide hannen fan har man fêsthâlde en doarst gjin fragen te stellen, om't se bang wie dat se gjin antwurd krije soe, en miskien boppedat om't se har libbenskameraad en heit fan har werkenne moast bern allinnich troch syn hannen, net troch syn eagen, mûle of spraak, ûntstie in ferskriklike eangst yn har hert dat hy foar altyd fan har ôfnommen wurde soe en miskien al net alles wie dêr. Se woe de oare man freegje, oan 'e oare kant fan 'e keamer, wat der mei har man bard wie, mar dit de oare man en ek de tredde leine allegear bewegingsleas mei ferbûne hollen, en neat joech oan oft se, ûnder har swiere ferbannen, hearre of prate koenen. Dat sy in skoftke sitten en net witte wat er dwaan moast.

De ferwûne man, dy't de needsaak fielde en hulpeloosheid fan syn frou, tilde syn hân op en klopte trije kear mei syn ring op 'e glêzen plaat fan syn nacht tafel, dy't, sa die bliken, itselde wie as in fersyk, soksawat as: "Help my, kameraad, jo witte dat ik noch net prate kin."

Yn alle gefallen waarden de trije kloppen folge troch in minsklike, sels as lestich te begripen, stim fan 'e tsjinoerstelde muorre, en út 'e wite omhulsels kaam in stim, koart en dissiplinearre as soe er in opdracht útfiere: "Ik moat jo ynformearje dat wy allegear delsketten binne yn 'e

Machine Translated by Google

gesicht.” En amper te hearren mompele it dêrnei: “No
wy binne net moai mear."

Tagelyk, as wie it in begelieding fan dizze fatale wurden, fielde de hân fan har man syn wei omheech
frou har earm, oer har skouder nei har holle ta, en
luts har gesicht nei syn hân. En sa, knuffeljend yn 'e fertroude en beskermjende palm, waard har hert kalm
wer, en sy begûn te praten.

Se praatte willekeurich oer it lytse, ûnbelangryke
barrens fan it deistich libben; se hie net fan doel west om oer ien fan dizze dingen te praten, útsein miskien it nijs dat it goed mei de lytse gie. Se spruts oer de appelbeam yn 'e
foartún, fan it waar bûten, fan 'e sûnens fan syn
lytse kanarjefûgel thús en oer de bining op 'e lêste Goethe-edysje. Dat in lyts dochterke berne wie by in freondinne en dat de roazen yn 'e bloei stiene
park. Se praat sûnder pauze, sêft, hast as in liet,
en wist net iens oft er it heard hie. Yn alle gefallen like de druk fan syn hân op harres te ferrieden dat hy
naam har wurden op.

Doe't se seach dat de tiid om wie, fielde se
twongen om him no úteinlik it essensjele te fertellen, om te meitsjen him it wichtige ding begripe, en se flústere him ta dat se no echt fan him hold, dat hy net mear dwaan moast
soargen meitsje oer de wûnen of de littekens, dat in echt litteken is

Machine Translated by Google

passend foar in ryksman en sokke dingen. Se moast echt meitsje in poging om dit sêft en hast ûnferskillich te sizzen, mar sy wist hoefolle it him bliid makke. En doe't syn hân fielde wer nei har oanwêzigens, as tank of groetnis, se sette har lippen yn 'e iepen hânpalm en tute it trije kear kearen, fluch en as yn in spultsje, sadat hy net soe har skok waarnimme. De oare hân ûnderfûn itselde, en doe die se beide hannen byinoar en stie oerein.

***

Doe't se fuortgie, liet se in oare man efter, dy't wer mei hoop en lok nei de takomst sjoen. It hâlden en dragen fan 'e frou joech it offer fan 'e man syn definitive en grutte betsjutting. Dêrút groeide syn krêft en genêzing. De loyaliteit fan syn frou hie him weromjûn de moed om te libjen.

Machine Translated by Google

De bêste kameraad fan 'e minske is de (froulike) kameraad.

- Gorch Fock

Machine Translated by Google

In oarlochsferhaal oer de grutte leafde fan ús memmen

Har jonge

troch EK

It wie maitiid doe't it nijs har berikte dat har jonge wie ûnder de fermisten yn aksje.

De kastanjebeam ûnder it keukenfinster die it net wist wat oer lijen en dea. It bloeide bliid nettsjinsteande de triennen fan 'e mem. De buorfrou besocht sa faak en safolle mooglik te treasten.

"Miss is lang net sa slim as fallen, mefrou." Schroeder. Sjoch gewoan: Op in dei sil dyn Willi komme thús mei syn bliide fluitsjen! It is faak bard. Krekt ferline wike troch mefrou Wendlowski: har Max, dy't ek wie fermist, wie allinnich ferwûne oan it skonk en meinommen finzene oant ús dappere jonges him wer befrijden…"

De ferâldere frou knikte.

"Hy hat my tasein, myn Willi. Hy soe weromkomme, hy sei. As net mei Peaske, dan mei Pinkster, en as dingen noch binne dan net stil, dan wis as de kastanjes hjerst, wêrfan hy altyd skippen útsnien hat foar jo bern. Witte jo noch, mefrou Richter?…"

"Ja…" flústere de buorfrou, en doe flechte se fan 'e stive rêst fan it griishierige lytse frou.

Trije moannen letter wachte mefrou Schroeder noch altyd foar har jonge. Sy leaude net dat hy dea wêze koe.

Machine Translated by Google

Earder gie se allinnich op snein nei it treinstasjon en siet harsels op 'e bank foar it platfoarm yn de middeisoeren, om te wachtsjen op wat dat soe wer freugde bringe yn har iensume libben.

Willi soe hjir noch wolris oankomme en hy soe wêze tige bliid dat er ophelle waard. Miskien soe er dat wol hawwe lange tiid siik of ferwûne west.

Hjoed droech de betize frou har sneinsjurk yn midden yn 'e wike. Hjoed wie de jierdei fan har jonge. Der stie in faas mei blommen yn syn keamer, syn lytse tafel en boeken wiene opromme en skjin linnen op 'e bêd.

Spitich dat it bankje by it treinstasjon al wie drok hjoed. Mem Schroeder rûn hinne en wer en optein foarút foar it perron. Krekt doe in trein kaam út it westen. Sy stiek nei de stream fan reizgers dy't troch de poarte kaam. As er thús komme soe hjoed, op syn 25e de jierdei, har Willi, dan alles soe goed wêze. Alle iensumens, al it langstme, al it wachtsjen en soargen oer har iennichste bern…

Iemand stompte de lytse, útputte frou oan. Swier bagaazje kletterde en begon te gliden, in stôk rekke de grûn hurd, en in stim rôp: "Steedfol jonge man, net falle!"

Mar mem Schroeder hie al beetpakt en fêsthâlden. In fjildgrize soldaat wie neist har, syn jas

Machine Translated by Google

rimpelich, syn pet ferbleekt, boppe de útrûge skouders de rêchsek heech ynpakt, in blonde dweil en berne-eagen, blau, helder, sykjend, syn earm ferbûn en moeizaam ien skonk slepe.

“Willi!” stottere mem Schroeder ûnwisse.

Ferrast tilde er syn holle op. In ferlegen glimlach. ferskynde op syn tinne gesicht. "Hoe witst myn namme?"

Se hie syn earm noch altyd fêst. De stim wie frjemd. Mar de holle, de leafste holle mei de skitterjende eagen, leave himel, de eagen wiene yndie dy fan har jonge.

"Moat ik ... moat ik jo helpe mei it dragen fan wat?"

No lake er echt. "As jo wolle, lytse mem, de waarmte makket ien swak, as ien yn in west hat sikehûs foar lange tiid. Mar jo nimme my mei, lyts mem, sels as myn namme Willi is.”

Se antwurde hielendal net. Se rûn njonken him en droech it bondeltsje dat makke wie fan grize stof. Hy makke allinnich stadige foarútgong en se moast him faak stypje.

"It is moai om sa oppakt te wurden. Tankewol, lytse mem." As jo mar sa freonlik wêze soene en my fertelle hokker trein ik moat nei Karlshorst. Ik wit net hoe't ik deromhinne moat hjir. In neef fan my yn Karlshorst. Wêr moat ien kear, as men gjin hûs mear hat, mar ferlof hat, miskien foar altyd ... foar myn hân ... sjoch ris, lytse mem!"

Machine Translated by Google

“Lyts memke” hearde se. Har fingers glieden oer de stive pols, strelend, foarsichtich. "Kom, kom jonge. Gewoan lâns de strjitte hjir en dan binne wy dêr.”

Hy seach twifeljend omheech. "Wy binne al by Karlshorst?”

"Nee, myn jonge, dêr is thús!"

"Thús?"

Hy werhelle it ûnfoarstelbere wurd. Wat barde der? oan mei de eigenaardige frou? Miskien wie se dat net hielendal goed yn 'e holle? Mar de manier wêrop se praat en seach nei him, nimmen hie him ea sa besjoen syn hiele, earme, weesleaze libben.

"Mar ik bin eins immen oars ..."

“Kom, man!” stie se der gewoan op, en har triennen streamden nei lange dofheid foar it earst yn in rêstige, ferlossende rivier. "Myn Willi is fermist, en hjoed is syn jierdei. Ik haw skjin linnen op syn bêd lein en in bakte kersenkoek. En, nou ja… nou ja, ik tocht, ik woe… kom, myn jonge, do hast gjin mem en ik gjin soan. Dat giet goed mei-inoar."

Dat gie de jonge, frjemde, dakleaze soldaat mei. Hy rûn as in oerwinner nettsjinsteande it kreupele skonk.

Mem Schroeder hie wat om foar te soargjen en te leafde, en dat is it meast needsaaklike ding foar in frou.

Machine Translated by Google

Publikaasjejier
1942

Machine Translated by Google

Houston Steward Chamberlain

Houston Steward Chamberlain waard berne yn septimber 9, 1855 yn Southsea by Portsmouth yn Ingelân. Syn jeugd waard earst trochbrocht yn Versailles. Nei wikseljende ferbliuwen yn ferskate lannen, benammen yn Switserlân, wenne hy sûnt 1885 yn Dútslân. Yn it jier 1908 Chamberlain troude mei Eva Wagner, de jongste dochter fan Richard Wagner. Yn 1909 ferhuze hy nei Bayreuth, dêr't hy wenne oant syn dea op 9 jannewaris 1927.

Fan oplieding en berop wie Chamberlain in natuerkundige. As sadanich skreau hy de earste fûnemintele wurket oer de rol fan 'e minsklike rassen yn 'e rin fan skiednis. Mei dit wurk krige hy ek in ûnfoaroardielde wurdearring fan 'e Dútske essinsje en syn politike missy yn de wrâld. It feit dat dit de stim wie fan in bûtensteander, foaral dy fan in ridlike Ingelsman út ien fan de foaroansteande famyljes fan it eilân, fergrutte it gewicht fan syn geskriften. Mei harren rûn Chamberlain foarút syn tiid, en bleau ek misferstân yn 'e Dútslân fan 'e ieuwikseling. Adolf Hitler skreau yn 1924 yn "Mein Kampf" dat de offisjele kantoaren fan 'e Dútske regearing ûnferskillich de kennis fan ien Houston Steward Chamberlain oergienen.

Machine Translated by Google

Dat feit koe Chamberlain net mear skodzje as Dútslân syn ûngelok yn 'e Wrâldoarloch. Oant syn dea ta bleau hy oertsjûge fan 'e grutte missy fan 'e Ryk. Neffens him koe allinnich yn it Ryk in echt in grutte, effektive tsjinstanner tsjin it wrâldjoadendom ûntstiet, en dêrmei kin de rêding fan 'e oerbleaune folken begjinne.

Machine Translated by Google

Lân fan Frijheid

troch Houston Steward Chamberlain

Tidens de Twadde Wrâldoarloch ien fan 'e pear frije Ingelsen, Houston Steward Chamberlain skreau it folgjende ûnder de titel *Dútske Wrâldbyld:*

It is it wichtichste dat in ridlike, folslein Ingelske Ingelsman fan liberale oertsjûging, dy't lykwols in ûnbidige, djip fûnemintele kennis hie - *John Stuart Mill* - neamd om it midden fan 'e 19e iuw hinne[de] ieu:

"Allinnich yn Dútslân wit men hokker frijheid fan 'e geast is!" Ik freegje jo om goed te notearjen: "allinnich yn Dútslân!" Dat wie in earlike wize! Hy befêstiget wat de bêste Dútsers allegear witten en sein hawwe, mar wat in protte fan ús - ferlieden troch politike passy, misleid en geastlik kleureblyn wurden binne - net witte, net begripe en net wolle tajaan: dat Dútslân allinnich op ierde it taflecht is fan in echte frijheid ... Dizze frijheid wurdt nei de ierde brocht troch bepaalde manlju as in eigendom fan 'e siel. It kin net skonken of fuortnommen wurde.

De minske is frij, men wurdt net frij - útsein as men sjocht as in "wurding" de ûntwikkeling fan it sied rjochting bloei, dy't miskien fertrage of ûnderdrukt wurdt troch

Machine Translated by Google

eksterne hindernissen. Gjin minske kin in oar frijheid jaan, mar hy kin him it paad derhinne wize.

Us earfolle Klopstock jout it korrekte Dútsk definysje fan it konsept as hy seit: "Wa't sels tinkt, en selden neimakket, is in frije man." In ûnfeilbere teken fan dit Dútske konsept fan ynderlike, wiere frijheid is de ûnfoarwearlike respekt foar de frijheid fan elkenien man… Goethe seit: "Ik kin allinnich mar bliid wêze yn dy man dy't wit wat nuttich is foar himsels en foar oaren, en wa't wurket om syn grillen te beheinen."

Dat is it wichtichste punt! Want as John Stuart Mill seit dat allinnich yn Dútslân begrypt men hokker frijheid fan 'e geast is, dan kinne wy tafoegje: dat it is om't allinich yn Dútslân sjocht wol grillen as it tsjinoerstelde fan frijheid, en erkent grilligens as de ferneatiger fan frijheid.

Fierder is it tige wichtich dat Goethe seit: "wurket" om syn grillen te beheinen ... Dy fertsjinje it om te wêzen frij neamd dy't de oanstriid krigen om tsjin te fjochtsjen har eigen grillen: foar alle wiere frijheid - fan it yndividu likegoed as fan 'e totaliteit - rêst op 'e rotsige helling fan sels-kontrôle en selsrjochting. …Dútske frijheid kin net wêze skonken, it leit as in eigenskip yn 'e siel en moat wûn wurde troch ynderlike striid en ynderlike ryping; it is in died, in duorsum dragen…. it is in libbene wrâldbyld. De ûnderskieding fan dizze Dútske frijheid is opfallend,

Machine Translated by Google

wêr't men ek mar nei ferliking sykje mei: De *Frânsman* bygelyks - om't er syn Hugenoaten ferdreaun hat en syn Frankysk-Germaanske adel fermoarde hat - wit hielendal net wat it konsept "frijheid" betsjut; hy sjocht it leaver gewoan as de ûnbeheindheid fan 'e grillen fan it yndividu, dus it krekte tsjinoerstelde fan wiere frijheid.

Wa't yn Frankryk reizge hat, hat dêr fûn, yn alles
gebieten, it fersprieden fan losbandigens.

Dêrneist: wa't *gelikensens* wol - en dat is de dominante passy fan 'e Frânsen - kin gjin frijheid wolle; want *gelikensens is de twongen hearskippij fan 'e nivellerende wil fan 'e domme mearderheid,* yn it ferbod fan elke ûnderskiedende, spesjale
wêzen.

Folle nijsgjirriger is lykwols de ferliking
mei de foar in grut part bloedbesibbe *Ingelsen,* dy't hjoed de dei noch (1914), temidden fan 'e oerhearskjende betizing, lykje foar de measten it goede foarbyld te wêzen fan frije manlju - en dy't harsels ek as sadanich beskôgje. In moaie analyze heart ta it bewiis dat de Ingelsen fier efter de Dútsers steane, en yn werklikheid allinich in misliedende skyn fan politike hawwe.
frijheid. Lykas alle minsken dy't op see geane - lykas de ynwenners fan 'e Dútske kustgebieten ek - de echt foarme
Ingelsen hawwe foar in grut part it skaaimerk fan selsbetrouwen; it is in "op eigen fuotten stean" en selsstannigens. It giet úteinlik werom op 'e gewoante fan 'e deistige striid tsjin it destruktive.

Machine Translated by Google

eleminten. Sa wurde moed, alertheid en trochsettingsfermogen kweekt. Allinnich in gek kin ûntkenne dat dit folk prachtige manlju hân hat, hat en sil bliuwe hawwe - want de jûne omstannichheden sille se konstant ûntwikkelje.

In Skotske dichter fan 'e 14e iuw[de] ieu song: "Frijheid is om wurde heger priizge as al it goud op ierde". Dus men sjocht dat it aadlikste konsept fan frijheid koe binne produsearre út sokke natuerlike oanstriid. Mar de skiednis hat de dingen oars rjochte. Wylst Dútslân de dreechste skoalle fan testen ea meimakke hat om in folk tsjin te kommen, en mear as genôch kâns hie om te learen hoe't se "grillen beheine" kinne, Ingelân, omjûn troch de beskermjende seeën, krekt it tsjinoerstelde ûnderfûn: sa gau as it waard ynderlik rêstich, de hiele wrâld stie iepen foar plondering en ûnderdrukking. It liedende prinsipe wie fan doe ôf: de Ingelsen as in frij folk, alle oare folken godsjûne bút - it is foar hjoed, it is foar moarn.
Fan dat momint ôf wie de polityk fan Ingelân yn essinsje plondering. Mar wy hawwe sjoen dat - neffens de Dútske wrâldbyld - frijheid ek de betingsten fereasket respekt foar de frijheid fan oaren: al fan dit der wurdt omtinken jûn dat sa'n rôver-folk kin net echt frij wêze.

It folle priizge parlemintêre regear hat altyd it bewâld fan in minderheid tsjinne: it parlemint hat nea tastien west om bûtenlânske saken te lieden, en it hat ek gjin

Machine Translated by Google

beslissende stim oangeande ferklearrings fan oarloch of fredesferdraggen; in hiel lytse kliek fan mear of minder tsjustere hearen regearret hjoed de dei despotysk, manlju dy't nau ôfhinklik binne fan 'e jildmachten en de troch en troch ferrotte, kriminele parse.

Hoe ûnfolslein dingen ek wêze meie yn 'e Dútske steat (fan 1914), it stiet bergen heech boppe de Ingelsen yn oangeande minsklik respekt, minsklike weardichheid en minsklike frijheid. Fan it begjin ôf begreep de Ingelsman ûnder frijheid it ûntbrekken fan plichten tsjin 'e steat, neat mear. Al yn 'e bloeitiid fan 'e grutte Ingelske revolúsje wie dat haadwurk "opperste hearskippij fan 'e folksgearkomsten" (Lilburne, 1643) ferklearren dat twongen militêre tsjinst moat nea ynfierd wurde, omdat it de frijheid soe ûnderbrekke. Elke morele ferbining tusken it yndividu en de totaliteit ûntbrekt dêrom. Op dy basis berikt noch it yndividu noch it folk wiere frijheid. Dêrom litte de Ingelsen har fjildslaggen graach troch bûtenlanners útfjochte wurde - yn Jeropa meastentiids troch Dútsers, yn Aazje troch
Yndianen; de Ingelsman wie ûnferskillich foar alles lykas salang't er syn ûnmeetbere skatten werombringe koe efter de muorre fan weagen om syn eilân yn feiligens. De skiednis fan 'e útwreiding fan it Ingelske ryk is wierskynlik de meast ymmorele dy't ea bekend is yn 'e wrâldskiednis. It meast ôfstoatlike is de ferplichting ta hypokrysy, dy't hat

Machine Translated by Google

ferheven ta in wet fan it libben. Want lykas de weagen syn gouden barren beskermje, sa is de wil om dizze steat te plonderjen barrikadearre himsels efter in oseaan fan leagens, oant sels de de measte earlike minsken witte net mear wat de wierheid is.

Wat wy yn dizze oarloch (1914) mei fernuvering en skok belibje - de kampanje fan leagens tsjin
Dútslân - is mar de lêste fergiftige frucht fan ieuwen fan praktyk. Foar alles wat wy heard en hearre oer Ierlân, Yndia, Afrika, Sina en Egypte - alles is in
leagen. As it hiele steatsbestean op leagens rêst, wêr moat frijheid - it wêze fan it yndividu, it wêze fan it folk - weikomme? De yndividuele Ingelsman is noch altyd op in hege graad wierheidleafhawwend, edel, freonlik - mar dochs ferplichte oan 'e leagen. Hy is dêrom in tsjinner dy't fan alles ûntnommen is echte frijheid fan 'e geast, dy't altyd bliuwe moat
mei de befeljende line yn alle iepenbiere saken fan religy en steat.

Hoe grut is de Dútske frijheid yn ferliking! Lykas al faak opmurken is, kin men it gearfetsje as *frijheid, as wierheid. Frijheid is wierheid.* Wa't ek is .
wier, dat betsjut folslein neffens syn essinsje, is folslein yn harmony mei syn natuer, is hy frij.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Finske loyaliteit

troch Yrjoe von Groenhagen

It is gjin tafal dat men taskriuwt oan de Noardske minske loyaliteit as syn spesjale skaaimerk. Krekt as ienfâldige, serieuze natuer, sa binne syn manlju: ienfâldich, dúdlik, died oriïntearre, troch hurd lot in bytsje hurd en bewust, mar dochs tagelyk fol humor, en boppe alles: trou. Solid en ûnfeilber fatale is de loyaliteit oan in grut man en oan it heitelân.

In persoanlike ûnderfining moat sjen litte hoe djip de tradysje en de geast fan 'e heiten is woartele yn 'e Finske boeren.

Us klan hie eigendom yn in fruchtber, moai gebiet yn súdlik Finlân. Yn it jier 1888 myn pake, as de lêste fan ús, waard begroeven troch de midsiuwske tsjerke fan 'e doarp. Hoefolle is der bard tusken dy tiid en no. Swiere gefjochten foar it heitelân, de winter oarloch yn 'e winter fan 1939/1940 - en doe de rekonstruksje en de bloei fan in nij lân wurdt ûnôfhinklik. Sa kaam it dat ik my de tiid en de wrâld fan myn pake amper mear ûnthâlde koe.

1942, tidens militêre tsjinst, wie myn rezjimint stasjonearre net fier fan it foarâlderlike besit fan myn

Machine Translated by Google

foarâlden. Dat op in frije middei makke ik ynienen de
beslút om dêrhinne te gean. Twa kameraden woenen
begeliede my. Miskien wiene se noch boeren yn libben
wa koe myn pake? Ik tocht der foaral oan
de âlde Saari, oer wa't myn heit my skreaun hie. Syn
clan hie in protte generaasjes lang op ús besittings tsjinne. By
by de yngong fan it doarp seach men in âlde man sitten op 'e
brêge, in piip smoke en neitochtlik útsjen nei
de ôfstân. Hy wie al 80 jier âld, as net âlder,
mar hy wie sa fêst as in beam dy't syn woartels rekke hie,
djip yn 'e grûn dat gjin stoarm it delsette koe. Ik gie nei
him en frege oft in boer mei de namme Saari noch wie
yn libben, en as ja, wêr't men him moetsje koe. Syn djip
set eagen ûnder de wite wynbrauwen smite in mompeljende blik
nei my. Syn gesicht waard hurd foar dizze frjemden, en hy seach
ús alle trije mei wantrouwen oan.
"Wat wolle jo dan fan him?"

"Wy wolle him allinnich besykje en mei him prate."

"Wat dochsto?" grommele de hurde stim.

"No, as jo it absolút witte moatte! Myn namme is
Groenhagen en ik wolle witte oft der noch boeren binne
hjir dy't myn pake koe."

As foel der in tsjuster gerdyn fan syn gesicht, glimke er, ja
straalde fan blydskip.
"Leave God", foelen de wurden gau út syn mûle. "Ik, ik

Machine Translated by Google

bin Saari - en do - do bist fan 'e Groenhagen! Dat ik moatte soks noch belibje! Wy tochten dat jo wiene allegear ferstoarn, om't gjinien fan jimme hjir kaam. Hoe bliid sil myn frou wêze! Kom, kom!" Hy naam ús mei nei hûs, hast springend fan blydskip. Syn frou bruts ek yn triennen út fan freugde: hoe langer se nei my seach, hoe oerfloediger se streamden.

Wy moasten sitte en mei de âlde man prate, wylst de frou sette de plakken yn 'e "hearenkeamer" yn. Foar my ferrassing, ik seach mar trije plakken oan 'e tafel - foar myn kameraden en iksels.

"En do? Silst do ek net ite?"

"Och nee. Wy sille allinich sjen en ússels fermeitsje as salang't it dy mar goed smakket."

Wy hawwe net wachte om wer frege te wurden, wy hawwe leaver mei iten goede appetit. De âlde minsken sieten neist elkoar, skommele hinne en wer, en seach ús bliid oan.

It nijs fan ús oankomst fersprate him as in wylde brân troch it doarp, tanksij de âlde frou. It duorre net lang foardat in goed tsiental âlde boeren kamen, dy't oerlevere myn pake kend. De hurde hannen fan âlde boeren nei my ta strekt mei wolkom, en dúdlike triennen fan freugde rûn oer de gesichten fan 'e earlike, waarmhertige âlde minsken. Elk hie wat oantinkens meinommen fan oantinken oan myn foarâlden - ek soarchfâldich bewarre

Machine Translated by Google

foto's en plaatsjes út kranten en tydskriften, wêryn't se mei grutskens ien fan "harren" seagen Groenhagens.

De âlde minsken sieten om my hinne. Nettsjinsteande myn fersyk, ik koe se net oertsjûgje om tagelyk in plak yn te nimmen tafel. Neffens âlde gewoante oanbeane se my iten en drinke, it bêste dat se hiene. De mieltiid wie as in feestmiel. Alles wie foar my beskikber, want itselde bloed streamde yn my as yn 'e man dy't se leaf hiene en respektearre yn harren jeugd.

"En no, jonge man, sille wy nei it grêf fan dyn gean pake."

Foar my wie net it grêf fan in fergetten man. De graniten stien wie sa glêd as nij, en helder blommen groeiden deromhinne. Ik koe net ferbergje hoe ûntroerd ik wie wie.

"Mar, Saari, wa hat foar it grêf soarge?"

De âlde man seach my oan, en ien seach dat hy dat die de fraach net begripe. "Wa jout der om? Wy, myn frou en ik, fansels. Myn frou wasket en poetst de stien elke maitiid, en elke snein bringe wy nije blommen."

Myn pake wie yn it jier 1888 ferstoarn. Sûnt de begjin fan 'e ieu hie nimmen fan 'e famylje

Machine Translated by Google

koe soargje foar it grêf. Tritich jier wiene ferrûn, ik skamde him.

Moat ik him betankje? Saari soe it net begrepen hawwe it. Syn died like him sa fanselssprekkend dat it wie sinleas om deroer te praten. Ik joech gewoan myn hân yn stilte oan 'e âlde man, oan him en oan syn frou, en beloofde it weromkomme.

In pear jier letter gie de trouwe tsjinner nei hûs ta grut leger. Njonken it grêf fan myn pake stiet in ienfâldige stien mei de ynskripsje:

Veikko Saari

Machine Translated by Google

De tastân fan Jeropa yn 'e kommende ieu sil opnij kweek de manlike deugden: want men sil libje yn konstant gefaar. De 'universele militêre plicht' is al hjoed it bysûndere tsjingif tsjin de ferwyfdheid fan 'e demokratyske ideeën: groeiend út 'e striid fan 'e naasjes.

- Friedrich Nietzsche

Machine Translated by Google

Finlân 1918/1919

Heech yn it fierste noardeasten fan 'e doe lytsere Europa, it lytse folk fan 'e Finnen, dat oant doe ta wie ûnder it Russyske jok, yn opstân yn 1917 nei de útbraak fan it bolsjewisme yn Ruslân.

It befêstige dêrmei dúdlik Europa en waard syn meast noardeastlike bastion tsjin Aazje.

Yn 1918 wie de al wûne frijheid, benammen op de súdwestlike kust fan Finlân, bedrige troch machtige Bolsjewistyske ynfallen.

Yn dizze perioade lijde it Dútske folk ûnder in ynternasjonale-Joadske hongerblokkade, focht tige swiere fjildslaggen yn it westen, easten en suden fan Jeropa as lykas yn it Near Easten en Afrika.

Dútslân koe it Finske folk net dapper oansjen befêstigje Europa, opnij levere yn fernijde slavernij.

Dútslân koe de bolsjewiken net tastean, al ôfwiisd fan 'e súdeastlike Eastsee, om no in hâlde oan 'e noardlike Eastsee.

Fierder, in opmars fan 'e Sovjets yn it noarden Finlân soe in ferbining mei Ingelân lein hawwe fia it noarden Sweden en Noard-Noarwegen - foar takomstige tiden en

Machine Translated by Google

oare politike omstannichheden - yn 'e sfear fan 'e
mooglik.

Wat dat betsjut is yngeand leard troch de
Waffen-SS-mannen stasjonearre yn it fiere noarden.
Yn striid mei alle trúkjes fan it hjoeddeiske Dútsk
Marxistyske partij en regearingskantoaren, de Hege
It Dútske legerkommando besleat Finlân te helpen.
Generaal Ludendorff hat de redenen hjirfoar gearfette - want
De takomst fan Europa sa beslissend - beslút mei it folgjende
wurden: “Ik haw al myn besluten mei myn holle makke;
it beslút om Finlân te helpen dat ik mei myn holle makke haw
en mei myn hert!”

Machine Translated by Google

De Ridders fan it Dútske Hûs

De Teutoanske Ridders wûnen net allinnich it lân lâns de legere rin fan 'e rivier de Wisla, ynklusyf East-Prusen; se foegen ek de Baltyske provinsjes yn it noardeasten ta, Pommeren en de nije provinsje yn it westen nei harren besittings.

Dizze ridders befeiligen har gebiet yn earste ynstânsje militêr. Mar de mannen dy't wisten hoe't se it swurd brûke moasten, wiene ek bekwame bestjoerders en boppe alles saakkundigen yn lânbou. Se wisten dat de ploech de swurd as harren steatsgebiet wûn en bewarre wurde moast foar it Dútske Ryk.

Dat East-Prusen Dútsk bliuwe koe troch de ieuwen sels ûnder de dreechste omstannichheden, dat it boppe alles tidens it diktatoriale Ferdrach fan Versailles neat fan syn etnisiteit opjûn, kin tankber wêze oan de kolonisearjende aktiviteiten fan dy boeren dy't stiften harren pleatsen ûnder beskerming fan 'e Teutoanske Ridders.

170 jier nei de earste iepening fan it Dútske eastern provinsjes, it lân fan 'e oarder hie al 750.000 minsken. Dat wie, mjitten tsjin it ferfier

Machine Translated by Google

en ekonomyske betingsten fan dy tiid, in
noch nea earder sjoen prestaasje.

Tidens de oprjochting en ûntwikkeling fan it nije
doarpen, makke de oarder gebrûk fan ûndernimmende manlju dy't liede
de boeren, tegearre mei harren famyljes, út it Ryk
gebiet.

Foar harren ynspanningen krigen dizze mannen grutte lânsubsydzjes
lykas ek de posysje fan boargemaster fan it doarp, dy't wie
erfd troch harren neikommelingen.

Faak krigen se ek saneamde nuttige privileezjes,
lykas de lisinsje om bedwelmjende middels te ferkeapjen of de doarpsmûne.

De boeren krigen pleatsen fan twa Flaamske "hufen",
dat betsjut 30 oant 35 hektare. In doarp normaal
bestie út tsien delsettings. Elk fan 'e hie in
eigener; se wiene erflik neffens Dútske wet.

Yn it begjin wiene de pleatsen belestingfrij. Harren eigners
wiene net ferplichte om jild of natuerlike produkten te beteljen
de oarder. De boeren wiene ferplichte ta militêre tsjinst
yn 'e milysje en moast bydrage oan 'e bou
en ûnderhâld fan fersterkingen. De ferantwurdlikens foar
de punktuele foltôging fan levering nei ferfaldatum
fan 'e frije jierren, foar it útfieren fan iepenbiere tsjinsten,
en foar de profesjonele tariedings en soarch fan 'e
fjilden, rêste by de boargemaster fan it doarp.

Machine Translated by Google

Sa ienfâldich as de regeljouwing fan 'e bestjoerlike relaasjes yn prinsipe wie, sa sûnder foarbyld wiene de obstakels dy't de Dútske boer dêr boppe - sûnder de nuttige middels fan it hjoeddeiske, fier fan 'e
heitelân en op himsels - moast oerwinne. Net allinnich moast er bosken skjinmeitsje, sompen útdroegje en greiden ûntsoere, mar ek dêrbûten master wurde oer de ûnfeiligens fan it frjemde lân, en oer it wantrouwen en
fijannigens fan har ynwenners.

As dochs de ekonomyske en folkslike konsolidaasje fan dit gebiet gie sa rap foarút, en as op in hichtepunt fiif doarpen stifte en beset waarden troch boeren yn tsien
dagen, dan is dat in tsjûgenis fan 'e ûndernimmende geast fan de boeren fan alle Dútske stammen, lykas ek oan 'e organisatoaryske en militêre prestaasje fan 'e Oarder fan 'e Teutoanske Ridders.

Machine Translated by Google

Slach om de Annaberg
21 maaie 1921

Boppe-Silezië

Oan twa kanten bedrige troch Piles en Tsjechen, Sileezje útwreide him nei de Twadde Wrâldoarloch fier yn it easten.

It is in suver Dútsk lân; syn fjilden jouwe in oerfloed op produsearje, har sink- en koalminen hearre ta de Jeropeeske grutste.

In Silezië yn Dútske hannen soe it Poalske hinderje oanfallen tsjin East- en West-Prusen, lykas ek oanfallen tsjin Saksen troch de doetiidske troch de Alliearde kontrolearre Tsjechen.

Dizze Dútske wig wie troch syn posysje al fan beslissend belang foar de ferdigening fan in rinnende line fan Stettin nei Berlyn, Leipzig en München.

Fansels wiene de Poalen en Tsjechen hjirfan bewust strategysk belang fan Sileezje.

En sa, op it momint fan Dútslân syn grutste útputting nei de Wrâldoarloch - en ûnder beskerming fan 'e Alliearde troepen dêr stasjonearre - dielen fan Sileezje waarden ferskuord fuort troch de Tsjechen en Poalen sels foar it folk-plebisjit. Sels de Prusyske provinsje Posen - troch deugd fan syn posysje en grutte ferbreding fan in fersterking fan 'e Dútske wig yn 'e Slavyske oerstreaming - waard stellen fan 'e Ryk en sûnder in folksreferendum oan Poalen jûn.

Machine Translated by Google

De tsjinstanners wiene teloarsteld troch it resultaat fan it folksferslach yn 'e grinsgebieten fan eastlik Boppe-Silezië. Nettsjinsteande de slimste terreur foar it referendum, fierwei de it grutste part fan 'e befolking keas foar Dútslân.

De jonge en âlde soldaten, dy't weromkamen fan de Wrâldoarloch, krekt begûnen in nij libben op te bouwen stifting as boeren, yn 'e fabriken of yn 'e universiteiten.

Krekt yn 'e midden fan dit freedsume wurk kaam de nijs dat de Poalske lieder Korfanty - foar de tredde kear, mar dizze kear mei stipe fan syn regearing en fan it Poalske leger - hie in oanfal ûndernommen tsjin - noch altyd Dútsk - Sileezje. Syn bedoeling wie om hiel Sileezje foar Poalen, dat doe - sûnder militêr beskerming - like hulpeloos te wêzen tsjin de Poalen lust foar rôf.

Dat soe it momint west hawwe foar in saneamde De Dútske Ryksregearing moat ta de wapens oproppe. Mar it reade en reaksjonêre hearskers yn Berlyn klikken mei harren hakken yn foar de frons fan 'e Frânske ambassadeur. Sûnder aksje litte se de dingen earst har gong gean.

"Boppe-Silezië, ja, hiel Silezië is yn gefaar!" klonk it as in gjalp troch de Dútske lannen, nettsjinsteande de stilte fan de read-reaksjonêre parse.

In protte fan ús hiene dit prachtige lân noch net sjoen.

Machine Translated by Google

It ekonomyske en strategyske belang fan dizze Dútske earm dy't nei it easten rekke, wie lykwols al ynstinktyf dúdlik foar ús. De grutte rykdom fan it lân en syn ekonomyske rol, oan 'e oare kant, wie minder beslissend foar ús jonge soldaten.

It wie in kwestje fan eare.

Dat frijwilligers út alle dielen fan Dútslân streamden deryn, benammen út Beieren, Hamburch en Silezië sels.

Underwilens lykwols, de druk fan 'e Alliearden op it regear yn Berlyn wie safolle tanommen dat it besocht de foarming fan frijwilligers-ienheden te foarkommen.

Allinnich mei de grutste swierrichheden en gebrûk fan elk trúk wie de ienheden en yndividuen dy't it berikke koene betwiste gebiet.

Harren apparatuer wie tige tekoart. Boppe alles, swiere ynfanterywapens en artillery wiene hast folslein tekoart. Alde, erfarne soldaten út 'e Twadde Wrâldoarloch hiene jonge, amper oplate frijwilligers neist har,

Mar allegearre wiene se beset mei ien wil - folle mear as allinnich de ferdigening, om de fijân te ferneatigjen dy't wie al sa djip yn it Dútske lân penetrearre.

Tsjin de strange ynstruksjes fan 'e oerdreaun bangen Berlynske systeemregearing, de frijwilligersbataljons marsjearren yn har opstellingsplakken yn 'e nacht fan 20 maaie oant 21 maaie.

Machine Translated by Google

De Annaberg waard yn swiere gefjochten ynnommen. Fan dêrút de manlju seagen fier it lân yn, yn it suden rjochting Cosel op de rivier de Oder en yn it easten rjochting de útwreide bopperin Silezyske yndustrygebieten.

De dominante hichte wie yn Dútske hannen, de âlde lânsmerk fan hiel Silezië!

It effekt op 'e Poalen wie ferpletterjend. De perioade fan De Poalske oanfallen op it gebiet fan it Ryk kamen ta in ein.

Oer hiel Dútslân - dat de foargeande jierren hie ûnderfûn degradaasje nei degradaasje - lykwols, de earste swiete striel sinneljocht skynde troch it tsjuster dek fan wolken.

Machine Translated by Google

Germaanske libbenswil

Elke oarloch is in bloedfergieten fan it bêste bloed. In protte in oerwinning fan wapens wie tagelyk in ferneatigjende nederlaach fan 'e libbenskrêft en fan it bloed fan in folk.

Yn dit ferbân, de spitigernôch needsaaklike dea fan 'e bêste manlju, hoe spitich it ek wêze mei, binne net it minste diel.

Folle slimmer is de ôfwêzigens fan 'e bern dy't net grutbrocht binne tidens de oarloch troch de oerlibbenen en nei de oarloch troch de dea.

It grutste kado foar de widdo fan 'e fallen is altyd it bern fan 'e man dy't se leaf hie.

Wy wolle noait ferjitte dat de oerwinning fan it swurd en it bloed dat troch ús soldaten fergetten is, soe gjin doel, as de oerwinning fan it bern en de kolonisaasje fan it nije lân folge net.

Ut 'e oarder fan 'e Reichsführer SS

fan 28 oktober 1939 foar de hiele SS en plysje

Machine Translated by Google

Yamato

troch Kazuichi Miura

Yamato is de namme fan in Japanske provinsje. Omdat útsûnderlike Japanske soldaten binne hjir weikommen gebiet, de namme Yamato is in symboal wurden fan moed en it ferfoljen fan plicht. Neat kin gewoan wêze oernommen fan in frjemd folk nei it eigen folk. Mar wy kinne leare fan it Japanske foarbyld hoe moed en moed woartele yn religieus gefoel.

It barde yn it jier 1932 tsjin Westerske tiid dat in Japanske majoar, ferwûne tidens de gefjochten foar Shanghai, ferlear it bewustwêzen en hie sa it ûngelok om yn 'e hannen fan 'e fijân te fallen. Dêrnei wie hy befrijd troch de opmarsjearjende Japanske troepen en ynnommen werom. Op in dei melde de parse dat in majoar selsmoard opeaske hie op krekt it plak dêr't er west hie finzen nommen.

Wat fertelt dizze barren ús? Gewoan om't hy hie ferwûne en bewusteleas wie, wie de offisier finzen nommen; wie dat in skande foar in strider? Wêrom einige hy syn libben ynstee fan troch te fjochtsjen foar syn heitelân, en it tsjinje mei syn kennis, ûnderfining, moed

Machine Translated by Google

en geast? Allinnich út 'e Yamato-geast, dy geast fan 'e Japanske man, kin syn gedrach ferklearre wurde.

Yn 'e sagen fan westlik Japan is de tradysje fan 'e sterke riddergeast benammen libbendich; de stifting foar de geastlike oplieding fan 'e saga-ridder is te finen yn it boek "Hagakure", in wurk oer de ridderkoade, dêr't skreaun stiet: "As jo moatte kieze tusken twa paden - libben of dea - kies dan it lêste." De Majoar, dy't dizze lear djip yn himsels droech, gie de paad fan 'e dea. Mar wêrom soe men nei de dea sykje?

Yn 'e ridderkoade fan 'e Japanske krigers fan hjoed, "Senjinkum" of de lear fan it oarlochskamp, it is skreaun: "Libbend, moatte jo noait de skande drage fan 'e finzene; nei de dea moatte jo de minne reputaasje fan skuld en ramp net efterlitte." Fan âlde tiden ôf wurdt it yn Japan as in grutte skande sjoen om yn finzenskip troch te libjen; men moat earst stjerre.

Yn moderne oarloch - oars as yn âlde tiden - wis omstannichheden kinne ûnûntkomber wêze wêryn't men finzen nommen wurdt. Men kin wis fan betinken wêze dat men hoecht net needsaaklik te stjerren nei't men syn wurk dien hat tsjinst mei tige avansearre moderne wapens - ja, klear it bêste fan ien - en dat men syn lân folle better tsjinnet troch yn libben te bliuwen en syn ropping te ferfoljen - of it no yn oarloch of yn frede. Sa'n opfetting hat in beskate rjochtfeardiging;

Machine Translated by Google

mar de Japanske soldaat tinkt oars: As er fierder libbet
yn 'e skamte fan finzenskip, dat betsjut dat hy net fochten hat om
de dea, dat hy noch de mooglikheid hie om troch te fjochtsjen, en hy
is fol mei it djipste spyt dat hy dat net dien hat
fjochtsje oant de dea foar Tenno, heitelân en folk.

"Oft it op see is, dêr't seewetter myn lichem doopt,
of it no op lân is, dêr't moas myn bonken yn 'e bergen bedekt,
allinnich mei de grutte hearsker wol ik fjochtsje
sûnder oan mysels te tinken."

Krekt lykas dit âlde liet, dat wy wer sjonge en
wer, bringt ta útdrukking, it is folslein ûnfoarstelber
dat de soldaat weromkomt ta it libben. Lord Nelson sei by syn
dea: "Tankje God, ik haw myn plicht dien"; de Japanner fjochtet
lykwols net allinnich om 'e plicht, mar yn
om syn libben op te offerjen. Erwin Baelz, ien fan 'e bêsten
autoriteiten oer Japan, rapportearret ien fan syn eigen ûnderfiningen
út 'e perioade fan 'e Russysk-Japanske Oarloch: In Japansk
in bekende besocht him mei syn soan, dy't de folgjende
moarns moast er him oanmelde by it front. Nei de
jonge man wie fuortgien, Dr. Baelz praat mei syn
kunde oer de oarloch; de âlde man fertelde him dat
hy hie syn âldste soan fjouwer jier earder ferlern tidens de
Bokseropstân en hie no syn twadde nei oarloch stjoerd. Hy
gie fierder mei te sizzen dat syn earefamyljewapen no soe

Machine Translated by Google

hie net mear ien om it troch te dragen, om't er gjin soannen mear hie. Baelz sei treastlik tsjin him: "Net allegearre dy't nei it front geane binne ornearre om te fallen; ik leau dat jo soan mei grutte militêre eare weromkomme sil." De âlde heit skodholle syn holle en antwurde: "Nee, myn soan giet yn fjochtsje om de dea fan in held te finen, net om "kom libben werom." Erwin Baelz merkte op: It wiene rêstige wurden, passend by in filosoof.

Dizze hâlding is de wiere reden wêrom't Japan hat earder gjin oarloch ferlern en yn 'e hjoeddeiske oarloch yn Grut-Brittanje East-Aazje hat ek sokke prachtige súksessen berikt. It is neat oars as in resolute died oan - yn it lytste tinkbere ûnderseeboaten - oanfalle en sinkje de machtichste oarlochsskippen fan 'e Amerikaanske float. De selsferneatiging fan 'e Japanske fleantugen hat as doel harsels te sjen as ûnderdiel fan 'e bomlading en yn 'e fijân te dûken, yn om harren ropping te ferfoljen. Op 12 desimber de fan ferline jier, it Keizerlike Haadkertier melde dat njoggen fan de tsien marinefleantugen harsels mei súkses ferneatige hiene.

Dizze heroyske geast is wat it Japanske Ryk beskermet; dizze heroyske geast stelde it Japanske leger al yn steat de jierren 1274 en 1281 - mei mar 50.000 manlju tsjin de folle superieure Mongoalen, dy't sawat 150.000 man telden - om har stevich te ferslaan en har ôf te fjochtsjen ferskriklike oanfal. Yn 'e Sineesk-Japanske Oarloch fan 1894/1895

Machine Translated by Google

en de Russysk-Japanske oarloch fan 1904/1905, waarden de skitterjende oerwinningen fan Japan produsearre troch dizze geast. En ek dy soldaten, dy't hjoed de dei fjochtsje yn 'e einleaze romte fan 'e Stille Oseaan op lân, yn 'e see en yn 'e loft, binne allegear taret om har heitelân oant it lêst te ferdigenjen en yn te gean yn 'e rigen fan 'e goaden.

Dyjingen dy't sa'n geast fatalisme neame en it sjogge as sinleaze ferachting fan kostber minsklik libben binne fier fan it begripen fan 'e Japanske soldategeast. De doarst De wapenakten fan 'e Japanske soldaten binne manifestaasjes fan dizze machtige geast, dy't wurket foar it fuortsetten en de eare fan it Ryk, foar justysje en foar wiere frede.

It soe ek in ûnferjaanbere flater wêze om te sjen dat it minste spoar fan primitive brutaliteit yn dizze geast. De leafde fan 'e Japanske man foar blommen is wolbekend. Syn estetyk lit him lykwols net ta om de blom te sykjen. allinnich, leaver wurdearret hy de organyske feriening fan blêden en tûken; dêrom snijt hy noait de bloei ôf, mar lit it op 'e tûke. De Japanske beskaving hat har minsken net allinich in hege bereidwilligens ta offer jûn, mar ek gefoelich meilibjen. Dit meilibjen lit him sjen yn 'e gedrach fan 'e Japanske soldaat tsjin 'e fijân, foaral de finzen nommen. Hjir is in oertsjûgjend foarbyld út 'e Midsiuwen: Yn 1184, yn 'e rin fan in bittere boargeroarloch, de prachtige kriger Kumagai fersloech

Machine Translated by Google

in ridder út it fijannige kamp, Atsumori, en, neffens de oarlochsgewoante fan dy perioade, naam syn holle. Atsumori wie amper 20 jier âld, en Kumagai - djip oerstjoer troch syn iere dea - lei it swurd oan 'e kant, liet de ridder efter kaste en waard pryster, om syn libben as sadanich troch te bringen mei gebeden foar it wolwêzen fan 'e siel fan 'e ien fallen.

Tidens de foarige Wrâldoarloch Japanske frijwilligers tsjinne yn it Kanadeeske leger en einige op tsjinst op 'e westfront; ûnder harren wie in frijwilliger mei de namme Isomura, dy't tidens in oanfal in ferwûne Dútser tsjinkaam. Troch gebaren liet de ferwûne man Isomura witte dat hy in ferskriklike toarst hie, en sûnder wifkjen Isomura joech him in drankje út syn eigen kantine, dêr't noch in lyts bytsje kostber wetter yn siet.
Underwilens wie der in Britske soldaat ferskynd, dy't oanfoel de ferwûne Dútser mei syn bajonet. Isomura smiet himsels tusken harren yn en rôp: "Sjogge jimme net dat de man swier ferwûne is?" - "No, wat dan", antwurde de Brit, "ferwûne of net, elke fijân dy't fermoarde wurdt is ús winst." - “Wêr is dyn kristlike woldiedigens?” - “Ik haw it litten by thús doe't ik nei de oarloch gie", antwurde de Brit.

Likegoed hearde de Japanske frijwilliger Morooka tidens de Wrâldoarloch in ekstreem jonge tsjinstanner - dy't er mei de bajonet oanfallen hie - rop

Machine Translated by Google

“Mem!” Doe't er dit wurd hearde, wist er dat er it koe
syn bajonet net in twadde kear tsjin dizze fijân stutsen, en sa die de
keardel op dizze manier, hoewol ferwûne,
rêden wurde en letter werom nei it heitelân.

De Japanners beskôgje it yndie ûnder harren weardichheid om
finzen nommen te wurden, mar se hawwe dochs in djip meilibjen mei
de finzenen dy't se sels nimme. Yn 'e rin fan 'e Russysk-Japanske
oarloch hawwe in protte Russen
finzenen waarden troch Japan nommen, en gjinien fan harren sil
tink sûnder tankberens werom oan 'e royale behanneling dy't se yn
Japan krigen hawwe. Sok gedrach tsjin 'e ferwûne fijân is altyd as in
deugd sjoen
yn Japan. Ut harren skiednis is dúdlik dat de Koreanen
dy't meidienen oan 'e Mongoalske ynvaazje en yn Japanske hannen
foelen, fertsjinnen gjin spesjale behanneling, mar se fûnen dochs in
minsklike ûntfangst. De keizer fan
Kora fûn it sels passend om syn tankberens út te sprekken foar sokke
behanneling yn in brief oan 'e Japanske regearing. Hjir moat betocht
wurde dat de Mongoalske ynvaazje in deadlike bedriging wie foar Japan
en syn folk. Yn 'e Russysk-Japanske
Oarloch tsjin de Earste Divyzje en it Twadde Japanske Leger
hie de taak om te soargjen foar de earste Russyske finzenen. In
ynspeksje waard opdracht jûn mei it doel om de Japanske soldaten
bekend te meitsjen mei de uniformen, ynsignes en
markearrings fan 'e tsjinstanner. In protte fan 'e ynskreaune mannen fan

Machine Translated by Google

ien bedriuw die lykwols net mei oan de
ynspeksje. De folgjende oerweging waard jûn as de
reden: It wie in skande om as soldaat finzen nommen te wurden,
en it wie ûndraachlik om jo gesicht te sjen litte oan de
fijân as finzene; de samoerai begrypt de
gefoelens fan 'e samoerai en besparret him dizze fernedering.
Dat wie de reden dat de soldaten net meidienen oan
de ynspeksje fan 'e Russyske finzenen. De fijân
offisieren dy't it befel jûn hiene om alle Japanners te deadzjen, sels
de finzenen, hawwe dit gedrach miskien net begrepen fan
de Japanske soldaten.

Yn ien teater fan 'e hjoeddeiske oarloch yn Grut-East-Aazje,
de Filipinen, oan it begjin fan jannewaris in oantal
Japanske boargers waarden troch Amerikaanske troepen fermoarde; yn 'e
skiednis fan Japan, sokke gruweldaden komme net foar.

De Japanners fjochtsje hjoed foar it heitelân en foar allegearre
minsken fan Grut-East-Aazje, se fjochtsje in lestich, opofferjend offer-
riden striid dêr't se de swierste easken oan stelle
op harsels; dochs hawwe se djip meilibjen
foar meiminsken, en fanwegen dizze situaasje, yn
it ferrin fan 'e gefjochten, in protte wichtige en bewegende barrens
sil ûntstean, dy't yn 'e skiednis fan 'e
oarloch en dêr tsjûgje fan 'e geast fan Japan, de
Yamato Tamashii.

Machine Translated by Google

En as wy loyaliteit hawwe,
en neat oars yn 'e wrâld,
dat is genôch, en nimmen
stiet foar ús.

Nimmen kin ús feroardielje,
gjin fijân kin it tempo byhâlde,
de dea kin net rispje
mei syn hurde knip.

Yn dy en my en elkenien,
it groeit betiid en let,
en yn 'e midden, dêr't wy falle,
dêr wurdt it siedde.

En as wy loyaliteit hawwe,
en neat oars yn 'e wrâld,
dat is genôch, en nimmen
stiet foar ús.

- Hans Baumann

Machine Translated by Google

Leaver nei de duvel yn 'e hel…

troch Gerhart Schinke

In hjerstdei glide út yn 'e mistige útwreiding fan 'e see. It lêste ljocht foel út 'e beammen, en de tsjusternis begon al syn mars oer it lân. De jûn kaam fochtich en kâld. Op it wiid iepen finster fan 'e seal fan syn kening stie Ratbod. In fjoer baarnde yn 'e iepen haard en smiet syn ljocht op 'e lange figuer. Serieus wiene de trekken fan syn hoekige gesicht, waans blik ferlern gie yn it mistige griis fan 'e freugdeleaze jûn.

De kening werhelle yn syn gedachten it gelok en de it lijen fan 'e lêste dagen. De lêst wie swier op syn skouders. De iensume man hie it oardiel oer himsels en syn lannen en moast it gewicht drage fan 'e ûngelok allinnich troch de nachten.

De Slach by Wyk-de-Duerstede wie ferlern gien. Coming generaasjes sille deroer prate lykas oer alle fjildslaggen, sille let op it barren lykas elke barren yn oarloggen tusken minsken. Mar se sille noait witte hokker gedachten yn 'e holle baarnden fan 'e man dy't de blom fan syn folk seach stjerren foardat it tiid! Se sille noait witte hoe't it syn hert bruts doe't er syn knipperjende swurd tsjin 'e hollen fan 'e blondines swaaide krigers dy't yn 'e rigen fan 'e fijân fochten.

Machine Translated by Google

De Friese kening smiet syn holle om en seach nei in lange tiid yn it fjoer. Syn hân nei syn foarholle omheech. Ut 'e see fan flammen kamen figueren te foarskyn dy't stiene foar syn eagen. It wie yndie it byld fan Aldgisl. De deade kening stie as libbe er foar him. In petear mei him begûn:

"Jo woenen fijannigens brekke mei freonskip doe't Jo hawwe Willibrord, de pryster, it lân yn talitten. Jo hope dat hy him oan syn belofte hâlde soe. boadskipper fan it frjemde leauwe befoardere allinich ûnrêst en siedde haat. Hy hat Frieslân ferneatige. Doe naam ik oan it swurd en oproppen ta oarloch tsjin de fijân dy't bedrige de frijheid fan it lân. Frij moat Frieslân wês, frij lykas de heldere weagen fan 'e see, frij lykas de tonger as it oer de bosken raast. Mar te grut wie it it oantal fan 'e fijân. De fijân hat triomfearre, harkje, deade, triomfearre!"

Wanhoop spruts út syn wurden.

"De stam bliedt! De krêft nimt ôf tsjin de tsien kear sterker, om't de hear yn Rome altyd wijdt nije legers ta de ferovering fan macht, de fijân penetrearret yn ús lân om de frijheid fan 'e Noard!"

Lange tiid wie it stil yn 'e keamer.

Machine Translated by Google

It byld fan 'e deade kening ferskynde dúdliker foaroan fan it pynlike each.

"Ik moat frijheid foar it lân behâlde, it libben rêde fan it folk fan frjemde macht. Ja, it moat siedzje en bouwe, sied yn fruchtbere grûn sette en de fjilden beskermje fan 'e oerstreamingen fan 'e see. Friesland moat bliuwe, de diken moatte net sinke!

"Ja, Kening, Friesland moat libje! Dyn doel wie de itselde as dy fan my. Jo besochten de fijân te fermoedsoenjen doe't do seagen dat hy yn gruttere oantallen kaam. Ik útdaagjend bea him myn swurd oan. Binne wy net beide soannen fan 'e see, sprútsjes fan deselde ierde? Wa liet it heitelân syn sjen oarspronklike natuer? Willibrord sjongt in liet foar dy. De prysters ferflokke my, om't ik har ferset oanbean doe't se kamen om myn folk te ferrifeljen. Dat se makken de minsken opskuor Frankysk leger it lân yn en begrave no de rispinge fan bloed dat troch ús swurden streamde.

"Harkje nei Aldgisl, ik wol dyn foarbyld folgje ... as ik kin." De biskop fan Sens moat Friesland yngean. Ik sels wol de doop oannimme! Want Friesland moat libje!"

De kening luts it swurd út 'e skede, stapte yn it ljocht fan 'e flam en hold it blêd yn 'e ljocht. It swurd wie noch skerp, mar it mocht net wêze werhelle dat in lytse groep útdagjende krigers tsjin in superieure fijânmacht mei wapens. Om 'e wille fan it libben, hy

Machine Translated by Google

wie fêstbesletten om frede oan te bieden. En de ôfkear wêrmei't er de krusige god ferachte, sakke yn dit oere fan wanhoop.

***

It soe in oerwinning fan it krús wurde doe't de kening fan 'e Friezen, dy't de lear fan 'e
tsjerke sa lang, ûntfong de doop út 'e hân fan
de biskop. De hannen fan prysters - slûchslim en berekkenjend - hiene alles tige goed taret. Dêr wie it plak dat de biskop útkeazen hie foar de doop (gjin gebed
hûs stie yn Frieslân, dêr't de hillige hanneling yn koe
binne útfierd); in heldere moarn foel oer it lân.
Manlju en froulju wiene byinoar kommen om it spektakel te belibjen dat de tsjerke oanbean. It houten krús, omheech troch de tsjinstfeinten fan 'e tsjerke, stie heech. Willibrord, de Biskop fan Utert kaam mei syn bûnsgenoat Wulfram fan Sens en in gefolch oer it terrein. Stil triomfantlik rûn de boadskipper fan Rome nei it ferhege plak
dêr't de doop fan 'e kening plakfine soe. Foaroan
fan alle eagen soe it wetter fan 'e doop getten wurde
oer de holle fan 'e kening, en it folk soe tsjûge wêze hoe't sels de meast útdagjende kening it leauwe fan it krús akseptearre.

Machine Translated by Google

It hinkjen fan hynders en it slaan fan hoeven
kundige syn oankomst oan. Njonken him ried Grimoald, syn
dochter har man. Krigers mei spearen en wurden folgen. Doe't de
kening fan syn hynder sprong
en rûn nei de biskoppen ta, dy't al har posysjes ynnommen hiene lâns
de kanten fan it ferhege krús, de hiele grutskens fan it noarden glânze
yn syn eagen. In
ûnbrutsen strider woe syn holle bûge. Ynfleksibel wie
syn blik nei de manlju en froulju, dy't stil stiene
yn in sirkel doe't er it krús nader kaam.

Wulfram, de biskop fan Sens, begon no te praten
lûd sadat it fan fierren heard wurde kin:

"In nomine patris et filii et spiritus sancti! Sjoch, it is in
in grutte tiid dy't tichterby komt troch de fertsjintwurdigers fan God op
ierde. Keningen en machtige hearen begjinne de boadskip fan heil te
hearren!

Mei it entûsjasme fan 'e konvertearder rôp hy de
wurden:

"Mannen en froulju fan Friesland, as jimme kening hjoed
akseptearret de ferlosser en wurdt in kristen troch
doop, dus jimme moatte jimmesels ek oan 'e fuotten smite
fan 'e almachtige God, dy't syn soan nei de ierde stjoerd hat om
suverje jo skuld ek, en om jo te rêden fan skuld en
ferdomming!"

Machine Translated by Google

Nimmen fan dyjingen dy't dêr stiene begreep de betsjutting fan 'e wurden. De prysters stiene yn har hiershirts efter de sprekende biskop mei in beskieden blik nei de grûn. Bewapene Frankyske soldaten stiene wacht oan 'e rjochterkant en nei lofts. It krús toerde heech as in ferskriklike bedriging.

Ratbod syn each dwaalde nei de biskop, sette him fêst op 'e kleurige jurk, stie doe op, moete de ûndúdlike blik fan 'e delegaasje fan Rome, kaam werom en befêstige oan him op 'e nij hoe oars in kening is as in pryster. Efter it hege foarholle ferskynde de gedachte: In ûnoerwinlike barrière skiedt de keningen fan Germanië fan 'e prysters fan Rome.

De biskop mingde Latynske sinnen yn 'e dooptaspraak. De wurden fan 'e seremoanje fleagen as betize nachtfûgels oer it terrein en fûnen nergens de herten fan 'e harkers. Dat har effekt gie ferlern lykas de reek fan wierook. It klimaks fan 'e seremoanje like foarby te wêzen. Ratbod syn each sammele de groep fan syn folk wis en fêst, dy't krekt as hy gjin earbied hiene himsels.

De pryster portrettearre de hilligens fan 'e doopte en skildere de hellike pine fan 'e ferdomden dy't it wurd fan 'e Hegepryster yn Rome net hearre woene. No Wulfram fan Sens draaide him nei Ratbod sels:

Machine Translated by Google

"Nim dan, Kening, it wetter fan 'e doop, sadat jo, befrijd fan alle sûnden, ien dei yn 'e himel komme meie mei de mannichten leauwigen, om oan 'e rjochterkant fan 'e alwittende te sitten God fan ivichheid oant ivichheid, wylst al dyjingen nei de hel geane, dy't ûndoopt stjerre."

Doe ûnderbruts de stim fan Ratbod de sprekende biskop.

Hy frege yn 'e taal fan syn foarâlden: "Jo hawwe

sein, pryster, dat ik nei de himel gean sil as ik lit my doopt wurde? Fertel my no, pryster, wêr binne myn âlden, dy't dea binne en nea west hawwe doopt?!"

De skrik fersprate him troch de rigen fan 'e groep prysters, om't de hillige hanneling sa ûnferwachts west hie ûnderbrutsen. De biskop, folslein yn it entûsjasme fan de konverzje, smiet de wurden út:

"Se binne allegear by de duvel yn 'e hel, om't se stoarn as heidenen!"

Doe skopte Ratbod de klaaipanne mei it hillige wetter sadat it op 'e grûn foel en yn stikken útbarste. En hy smiet syn frije wurden yn it gesicht fan 'e pryster:

"Dan wol ik jo sizze, pryster, ik soe leaver nei myn âlden en de duvel yn 'e hel as mei jimme prysters oan himel!"

Machine Translated by Google

Publikaasjejier
1944

Machine Translated by Google

Europeesk Front

Hoe hurder dizze oarloch de Jeropeeske minsken treft, hoe grutter de enerzjy dy't it wekker makket yn dizze minsken en komt yn beweging. Ferâldere regearingsideeën ferdwine ûnder de ynfloed fan dizze oarloch as hiene se noait bestien. De keunstmjittige assortiment fan steaten fan it Ferdrach fan Versailles is ferpletterd, en ûnder lijen en triennen wurdt in nij tiidrek berne.
Wy sels binne mar in weach yn 'e oerstreaming dy't de minsken fan Jeropa yn beweging set. De ideeën fan ras en sosjalisme skodzje de minsken fan Jeropa en triuwe har ta nije foarmen fan steatslibben. Under de
ynfloed fan 'e bolsjewistyske útwreidingsdriuw en de gemeenheid fan 'e bombardeminten fan 'e fijân, de minsken fan
Europa wurdt ûnwjersteanber tichter byinoar brocht, en in
in gefoel fan mienskip ûntstiet dat nea bestien hat
earder yn it ferline tiden fan 'e ienige skynbere wolfeart yn Europa. It soe ferkeard wêze om de tastân fan Europa te fergelykjen mei de tastân wêryn't it him befûn doe't de Frânsen Revolúsje en Napoleon skodde de steaten en it folk.
Doe rekke de weagen fan in revolúsjonêre oerstreaming in ferâldere Europa sûnder idee ûnder lieding fan 'e reaksjonêre bûnskânselier Metternich en ferneatige it ûnhâldbere en holle systeem fan in Jeropeeske steatsmisbaksel

Machine Translated by Google

ûnder Eastenrykske lieding. It hjoeddeiske Europa fynt himsels net yn in tastân fan allinnich it behâld en de ferdigening fan it ferline. Yn dat it bewust wurden is fan syn
Germaanske tradysje, it brekt ferâldere steatsgrinzen en bringt minsken wer byinoar. De âlde wrâld wurdt fertsjintwurdige troch de fijân yn it westen en yn it easten. Kapitalisme en Marxisme binne allinnich de sike punten fan 'e ferâldere opfetting fan it doel fan it libben en fan 'e wearde fan 'e minske.
It Nije Europa wurdt droegen troch de enerzjy fan 'e revolúsjonêr idee fan sosjalisme en ras. It fynt himsels sadwaande tagelyk yn in tastân fan ferdigening en oanfal: oanfal, om't it him tsjin in sike en ferâldere wrâld ferset mei
in bettere. It sosjalisme is net allinnich in húshâldlik programma fan it Ryk, dat stribbet nei in minsklike oarder op basis fan prestaasje, mar ek befettet - bûten de steat sjoen - it programma fan in Nije Oarder fan
it Jeropeeske folk op basis fan 'e frije ûntwikkeling
fan harren folkswearden en op basis fan harren histoaryske prestaasje.

De krêft fan it Ryksidee

Yn 'e rigen fan 'e Waffen-SS fjochtsje hjoed Nederlanners, Flamingen, Walonen, Skandinaviërs, Esten en
Letten, en gau sille oare minsken har wekker klaaie jongerein yn itselde unifoarm en foarmje sa de Europeeske

Machine Translated by Google

Foarkant ûnder it SS-symboal, dat ûntstien is út
de needsaak fan dit oere en foarmet de basis fan in
kommende oarder yn Jeropa. Wa't miskien twifels hie oer de sterke
punten fan it idee wurdt korrizjearre as hy
tsjinkomt hjoed Nederlanners of Esten yn 'e Waffen-SS, dy't mear
fanatike en fêstberaden kampioenen binne fan 'e
Ryksidee as in protte Dútsers binnen it Ryk. Dêrtroch
wy moetsje de erkenning dat de tsjinst fan dizze manlju yn
it easten is it stielen bad fan it Ryk-idee. De manlju dy't
hawwe dêr fochten mei de Dútske SS fan it Ryk tsjin de bolsjewiken,
hawwe alles efter har smiten, alle foaroardielen dy't har tiidgenoaten
noch hinderje, dy't
hawwe de unike, drege frontûnderfining net dield. Yn
de striid tsjin ús dreechste tsjinstanner, it Ryk-idee yn al syn strieljende
skientme wurdt werberne. In Europeesk gefoel fan mienskip ûntstiet
dat net mear wit
de wifkjen fan 'e politisy dy't fêst sitte yn 'e âlde steat
teoryen. Dizze Jeropeeske frijwillige SS-lieders en SS-mannen binne
de foarhoede fan it Jeropeeske front. Se hâlde fan
harren heitelân, en om't se fan dit heitelân hâlde
en binne der djip fan binnen trou oan, wolle se as in priis fan
oarloch in nije wrâld, organisearre troch in sterk Ryk dat
allinnich is yn steat om har heitelân te rêden en it libbene lichem fan
har folk te beskermjen. Wiswier, dizze mannen hawwe
minderheden yn harren folk. Wrâldskiednis is lykwols

Machine Translated by Google

altyd makke troch de pear manlju dy't de moed hawwe om it nije te doarren. De wifkjenden folgje pas letter. Men moat troch de famyljeskiednis fan sa'n frijwilliger blêdzje om te fielen hoe machtich it idee fan it Ryk ynfloed hat dizze jonge. Der is bygelyks in Flaming. Hy fjochtet yn 'e rigen fan 'e Waffen-SS. Syn heit is in heechrangige Belgyske koloniale bestjoerder en stiet no yn Ingelske tsjinst; syn pake wie lid fan 'e Belgyske parlemint, in fanatike fertsjintwurdiger fan 'e Frânske kultuer tsjin de Flaamske opposysje fan syn eigen heitelân. De pakesizzer omearmet it Ryk en Adolf Hitler. Wat in brek yn tiidrekken ferklearret himsels! Wat in sterke oantrekkingskrêft is beset troch de persoanlikheid fan 'e Führer! Hoe machtich sprekke it bloed en de Ryksideeën, dat de jonge mannen fan dizze minsken harsels ree ferklearje om te stjerren foar dit Ryk, dêr't harren foarâlden út libbe hawwe útinoar foar tsientallen jierren, ja foar ieuwen!

De Europeeske taak fan 'e SS

De SS groeit dêrom hieltyd mear yn syn Europeeske taak: It bringt de wekker wurden Europeeske jeugd byinoar yn 'e striid tsjin it bolsjewisme en de Joadske plutokrasyen. Wa't ek tinke mei dat de SS dêrom ferliest syn oarspronklike karakter of wykt ôf fan 'e strange prinsipes fan it Ryk hat gjin begryp fan 'e

Machine Translated by Google

revolúsjonêr idee fan it Nasjonaal-Sosjalisme, dat oer de grinzen fan nasjonale steaten hinne sweeft. Nimmen yn Jeropa leaut hjoed de dei, nettsjinsteande hoe't de oarloch einigje mei, yn 'e weromkomst fan it keunstmjittige steatsysteem fan Versailles, dat hat syn bestean allinnich te tankjen oan de Ingelske ynterferinsje yn Jeropeeske saken. It is te begripen dat troch de ynfloed fan dizze oarloch it fernis fan in histoaryske ûntwikkeling, dy't faak mar in pear desennia duorre hat, fuortwiske wurdt.

en no de mienskiplike woartels fan 'e Jeropeeske famylje fan minsken komt wer oan it ljocht. It feit fan 'e Germaanske swalkjen en de eardere Germaanske delsetting tusken de Eastsee en de Swarte See nei de Atlantyske Oseaan en Noard-Afrika hat de bloedienheid fan Jeropa foarme en makke dizze minsken dy't op ditselde fûnemint ûntsteane.

Amearika en Ingelân hawwe gjin echt programma foar in politike Nije Oarder fan it Jeropeeske kontinint. Sy sjogge Europa hjoed de dei al allinnich as in koloanje, wat se fan doel om ekonomysk te eksploitearjen. It bolsjewisme hat Europa like min te bieden oan ideeën. It marxisme erkent gjin echt folk, like min as it it konsept fan bloed akseptearje kin yn syn wurdboek. Allinnich it Nasjonaalsosjalisme befêstiget de woartels fan elk echt folk. It wit dat allinnich hy dy't is trou oan syn heitelân kin trou wêze oan it Ryk. It revolúsjonêre sosjalisme fan Adolf Hitler betsjut foar Europa net allinnich in regeling fan 'e relaasjes fan 'e Jeropeeske

Machine Translated by Google

minsken mei-inoar op basis fan 'e hjoeddeiske striid. Allinnich út it wrâldbyld fan dizze beweging komt de kreative krêft nei foaren fan 'e rike folheid fan mooglike bannen fan 'e folken en naasjes fan Jeropa oant it liederskip fan in sterk Ryk. Men moat dúdlik sjen dat in ynderlike en in úterlike oarder fan Jeropa allinich ûntstean kin út 'e djipten fan 'e Nasjonaal-Sosjalistyske skiednisbeskôging. De SS foarmet hjoed de dei al de izeren ring fan dy manlju dy't ferlangje nei hertstochtlike herten foar de Nije Oarder fan Jeropa ûnder de liederskip fan in sterke Germaanske midden. Sûnder de dielname fan dizze mannen kin it nije net ûntstean. It is as wurdt ús kontinint skodde troch in hege koarts; it is de bertepine fan in nij tiidrek, dy't ûntstean wol út 'e basis fan 'e bloedmienskip fan 'e Jeropeeske folksfamylje en fan in sosjalistyske oarder fan har libben tegearre.

Hokker paad it lot ús ek nei dit doel liede mei en hokker tebeksetters der ek noch foar ús yn petto binne, it doel sels bliuwt fêst. It is it ienige doel dêr't it it wurdich is om foar te libjen en te fjochtsjen. De SS wit dat alles moat ynset wurde sadat de kameraden fan it Europeeske Easten groeie tegearre mei him ta in mienskip fan striid krekt lykas dy út it westen. Intelligente behanneling, in grutte mjitte fan feardigens moat wêze brûkt om dit doel te berikken. De SS bliuwt

Machine Translated by Google

kompromisleas yn syn prinsipes, yn it útfieren fan syn praktyske taken kreatyf en royaal. It moat fleksibel genôch wêze om elk folk te behanneljen neffens syn aard en skiednis. It moat ús taak wêze om de Jeropeeske
jongerein byinoar ta in hurd en beslist front. De fijân yn it westen is net ree om te stjerren foar in hegere wrâld, om't er it net erkent. De fijân yn it easten hat it folk allinnich mar ûnderdrukking en ferfal brocht.
As der ûnferfrjemdbere minsklike wearden binne, dan binne se dat ferdigene troch it front fan it Dútske leger. Oan ús kant stiet in nij idee. Oan ús kant moat úteinlik de skaal fan it lot trochstekke, as wy hurd en bewust bliuwe fan 'e
folsleine histoaryske ferantwurdlikens foar dizze striid.

Machine Translated by Google

Wa mei mei de Jong trouwe?

troch J. Mayerhofer

Doe't de jonge SS-mannen yn 'e keamer oan 'e praat kamen oer famkes, wie it meastal net hiel fatsoenlik. Hjoed wie it oars. It wie in serieus petear en dat bleau sa.

Dat wie om't in âldere keamergenoat in boek foar Kryst, dat ferskate serieuze libbensûnderwerpen befette wiisheden, wêrfan hy guon trochjoech oan de jongere mannen om nei te tinken. It wie in boek fan 'e 80-jierrige Lower
De Saksyske skriuwer Gustav Frenssen mei de titel "Vorland". De de auteur bedoelde it noch net wûne lân foar de diken, it "nije lân", mar dêrbûten ek it rasiale en morele
takomst fan ús folk.

Hans, de âldere kameraad, fong de jongerein - dy't faak frivoal oer froulju en leafde praten - op in geunstich oere. It wie snein nei de lunch, de tiid fan 'e "stilte foar de stoarm" foardat se nei de stêd gongen. Hans

lês dit earst oan harren foar:

"De jonge T. woe trouwe en sei tsjin in freon: 'Ik haw in neef mei 3000 Marken. Doe gie er fuort en troude mei har. De jonge B. en syn freon seagen twa famkes foar harren útrinnend op 'e wei nei it dûnsfeest. Sy besleat dat syn freon de koarte nimme soe foar dûnsjen en wyn en hy soe de lange nimme, dy't hy letter

Machine Translated by Google

troud. De jonge S. woe in frou. Op in dei seach er in
iepen finster en úteinlik troude mei it famke dat hie
liet it iepen. De jonge R. ferlangde yn earste ynstânsje nei de
buorfrou oan de lofterkant, mar doe't sy fan him weirûn,
hy naam de iene oan 'e rjochterkant. Dat wat byinoar komt
op dizze manier wurdt it troch de katolike in sakramint neamd
tsjerke - yn goed Dútsk betsjut dat in geheim fan God
sil. De protestanten sizze: 'Wat God byinoar brocht hat...' Ik
tink dat dit gewoan tafallen binne - en de helte dêrfan
ûngelokken - dy't jonge minsken oerkomme dy't
wurde net goed leard troch âlden of learkrêften of steat,
en dy't sels, hoewol folwoeksen, net
iepene harren eagen."

"Jimme geane allegear elke snein nei it doarp," draaide Hans him om.
en sei tsjin harren: "en as de sergeant-majoar der net wie, soene
jimme alle dagen nei de froulju rinne, dy't jimme dogge
net iens bysûnder respekt, mei in pear útsûnderings. Gewoan
tink oan 'e omstannichheden fan hoe't jimme moete, en as troch
dyn dwaan kinst út 'e doarpsbewenners helje
oardiel: 'De SS-mannen witte wat se mei famkes wolle.
Se wolle net allinich ..., se binne ek selektyf
en hawwe smaak en in gefoel foar skjinens, dat is de helte
fan karakter.' - Dizze of dy kwaliteit, oars, 'Nee
tank'."

Hans hie se op maat snien. Mar hy hie ek
makken se tagelyk ynderlik ryp. Se doe

Machine Translated by Google

joech krityk basearre op wat se fan elkoar wisten.
Dejingen dy't de test mear of minder trochstienen, fûnen it leuk om de "betrapen" it op in grappige manier te litten dwaan. De "oertrêders" lieten har sneinske hier sûnder wjerstân yn 'e war reitsje of har earen noch reader wriuwe as se al wiene fan ferlegenens. Hans wie bliid mei it goede hert fan 'e jonges, dat beynfloede wurde koe troch enerzjike wurden.

"Harkje no nei dizze passaazje," sei er, en hy lies in oare seksje:

"De jonge man, sels de djippere en serieuzere ien, is tusken de 24 en 28 jier âld - as hy selektearret syn partner foar de rest fan syn libben - yn syn wêzen noch net folwoeksen, noch net bewust fan syn eigen essinsje, en docht it noch altyd it libben en de wrâld net kenne. Elkenien dy't de it hiele minsklik libben wit dat in man fan 37 in folslein in oare as in man fan 27."

"Om't it sa is - neffens Frenssen - de 27-jierrige makket de wichtichste besluten fan syn libben - wichtichste beslút fan syn libben ... witte jo wat dat is?
- en erkent meastal net it echt weardefolle jonge froulju, dejingen dy't dêr steane yn ienfâldige kleuren, moai, sterk, stil en djip, makke troch de natuer en ras spesjaal om de memmen en opfieders fan ús ras te wêzen; leaver hawwe se folle mear de neiging, neffens harren ûnrype natuer, tsjin dejingen dy't kleurich glitterje

Machine Translated by Google

mei lytse talinten en trúkjes, dy't se benaderje mei lytse oerflakkige sjarmes.

"Doe't dizze manlju fan 'e weardefolste soarte, troud, folwoeksen wurde yn 'e rin fan' e jierren, werkenne se, mear dúdlik fan jier nei jier, it soarte froulju dy't binne weardefol, ferlangje nei en winskje se, of gau hawwe geheime leafdesferhalen. En dizze weardefolle famkes oan 'e oare kant hân, om't se ûnderfine dat se net selektearre binne troch de jonge mannen, en sels kinne net en dogge net wolle sûnder leafde libje, en binne, neffens harren eigen weardefolle aard, oanlutsen ta dizze weardefolle, folwoeksen manlju, geane mei yn harren winsk nei leafde. En sa, op dizze manier, dogge oan 'e iene kant dizze weardefolle manlju libje yn ferwoaste houliken, wat har tige sear docht produktiviteit, en oan 'e oare kant dizze weardefolle froulju libje sûnder leafde yn konstante ûntefredenheid, of bliuwe (de measten fan harren) tidens de hiele bloei en fruchtbere perioade fan harren libben in bernleaze leafste. Dit de tastân is fol problemen fanút minsklik eachpunt, en fan 'e folkslike fan grutte skea."

"Fol problemen fanút it minsklik eachpunt, en "fan 'e folkslike fan grutte skea", werhelle Hans mei klam.

Nei't er klear wie, bleau it in skoft stil.

Mar doe sei ien: "Mar wy kinne sa lang net wachtsje?"

Hoe âld bisto, Hans? Ein tritiger jierren? Dat is hast

Machine Translated by Google

middelbere leeftyd! De Reichsführer SS wol lykwols dat wy jong trouwe!

“Ik ferwachte dit beswier”, antwurde Hans. “De auteur Frenssen bedoelde net dat men net foar 37 trouwe moat, hy wol leaver dat de jonge man sa betiid mooglik alle war docht om bewust te wurden fan echte minsklike wearden, wat fansels hân yn hân giet mei it wurkjen oan jimsels.
'Man, wurd essensjeel!' die in
wichtige man sei ris.

"Tinke jo dat de Reichsführer woe dat jo jong trouwe soene, sadat jo mei domheid trouwe koene? En sadat jo jo eagen pas dêrnei iepenje? Tinke jo dat de Reichsführer jo in lisinsje foar frivoliteit joech? Jo soene josels bedrochje. It is in fertrouwensbrief! De Reichsführer tinkt dat jo as SS-mannen weardich en folwoeksen genôch binne om foar Dútslân te fjochtsjen, en as it nedich is te stjerren. Mar as dat fan jo easke wurde kin, dan kinne jo ek fertroud wurde om Dútslân nij libben te jaan. De Reichsführer bedoelt net elke primitive leafdesaffêre te ûnderskriuwen. Hy tinkt, as hy jo in ier houlik winsket,
oer Dútslân, oer bern, mar hy tinkt ek boppe
alles oer de wearde fan dizze bern! As wy hjoed hawwe hûnderten ûntfangers fan Oak Leaves, tûzenen fan Knight's Krúsûntfangers en hûnderttûzenen oaren
fersierde soldaten - neist it rûge materiaal,
dat wy ek hawwe - tink dan gewoan nei wêr't dat allegear

Machine Translated by Google

komt wei! Jo binne hjoed sa't jo âlden jo makke hawwe, en dat betsjut sa't jo âlden wiene. De takomstige jonges en famkes, manlju en froulju, sille wêze sa't jo se fokken, dat betsjut sa't jo binne en sa't jo famkes ek binne.

"En om't de tiid fan in soldaat yn oarloch it net talit fergrieme, dus moatst dyn tiid net fergrieme. - Kinne jo praat serieus mei dyn famke oer sokke dingen, lykas ik no mei dy prate? As net, as se der te dom of te sêft foar binne, lit se dan graach gean. - Mar as se serieus wurde en stil as jo dit har fertelle, en as se yn jo sjogge eagen, dan is der wat. Mar hâld noait op mei testen har en dêrom jimsels wer en wer."

Ien fan 'e jonge mannen sei: "Ik fyn it tige dreech om dizze wichtichste libbensbeslissing fan 'e de juste kar fan frou. En dêrom fyn ik it idee fan Frenssens allinich let trouwe echt goed." Doe waarden de passen brocht yn 'e keamer.

"Meitsje jo klear, jonges", rôp Hans út, "Wy hawwe itselde paad foar in wize, sadat wy ús petear ôfmeitsje kinne."

Se rûnen út 'e barakken de iepen loft yn. Farske snie wie fallen en it lân rook tige suver. Se rûnen tegearre in heuvel del dêr't harren ferbliuw wiene lizzend, derfoar in ryk yntegreare lânskip waans ûnstjerlike libben beskerme lei ûnder in kristal snie tekken.

Machine Translated by Google

"Der is gjin twifel dat krekt de Noardske man
wurdt letter folwoeksen as de man fan it easten of fan it suden,
foaral as men mei folwoeksenheid ek folwoeksenheid fan karakter,
geast en stevigens bedoelt. Lichaam en siel binne, neffens ús leauwe,
yn essinsje ien en hearre dêrom byinoar. Op himsels is in letter houlik
natuerlik foar de weardefolle Noardske man. Mar ik hoech jo net te
fertellen dat wy hjoed de dei yn 'e swierste striid steane foar ús rasiale
bestean sûnt it begjin fan 'e skiednis fan ús folk. Us âlden en pake en
beppe hienen oer it algemien te min

bern, fijannige minsken oan 'e oare kant hiene fjouwer of fiif
kear safolle! En no, binnen in heale ieu, nimt in twadde oarloch al
offers út ús bloedstream. Dat wy moatte de tiid tusken generaasjes
koarter meitsje. Wy
gjin kar hawwe en oars net sa begryplik
oerwagings moatte dit foarkomme. Wy moatte krekt oarsom derop
rjochtsje dat de jonge man al betiid wit
en syn plicht serieus nimme. En wy folbringe it
troch ûnderlinge help yn dizze taak. Dyjingen fan itselde karakter
tusken âld en jong moat by elkoar stean
mei advys en mei aksje. De earste is fansels fan 'e
meast passyfolle belangstelling foar jimsels, nammentlik de
erkenning dat de taak fan frouseleksje it iene ding is
dat is echt wichtich, sadat alles oars goed ferrint
op himsels. De basis fan froukeuze is lykwols
gelikensens fan berte, dat betsjut ta itselde ras hearre,

Machine Translated by Google

en binnen itselde ras of ras ek kompatibiliteit yn 'e wichtichste eigenskippen fan karakter en fan geast."

"Jeugd hjoed op 20, mar ek fanwegen tiid-bepaalde redenen, is sa ûndúdlik en ûnbesletten yn fragen fan leafde en houlik", gie Hans fierder. "Mar hoe kin dat oars wêze, salang't de media sa lang oerstreamd is mei safolle frivole ideeën oer dizze dingen om de nijsgjirrigens en lust fan 'e ûnbeskôge massa te befredigjen? Kin it oars wêze as ús famkes harsels skilderje en harsels útsjen nei it foarbyld fan filmstjerren? Kin it oars wêze, salang't de Dútske jonge tinkt dat syn famke krekt sa útsjen moat as dizze of dy filmstjer, en oarsom, as it Dútske famke har 'type' útkiest út 'e filmstjerren? Kin de jeugd begripe wat it Noardske gefoel tusken jonge en famke, tusken man en frou is, as it de hiele dei allinnich mar babbelt en fluitet fan domme hits, bromt en slûcht, ynstee fan Dútske leafdes- en folkslieten te sjongen, Dútsk te dûnsjen en in libbendich, Dútsk sosjaal libben te koesterjen? Allinnich as wy wer in mienskiplike, natuerlike folkskultuer en in natuerlik mienskipslibben hawwe - suvere fan it frjemde - yn 'e

klans, doarpen en stêden, as alles wurket tegearre om de juste leafde fan te befoarderjen en te waakjen de jeugd fan it folk, as der wer houliksfeesten binne betsjuttingsfolle folksfeesten wurde, dan sille sels de jongeren fan 20 witte wierskynlik aardich wat se

Machine Translated by Google

leafhawwe moatte en wat se foarkomme moatte, en se sille ek witte wat ferantwurdlikens foar foarâlden, gelikense berte en opfieding binne. En se sille deselde ideeën fine ûnder har sibben en kunde, krekt lykas it wie mei ús foarâlden millennia lyn. Lês yn 'e sagen, dêr hawwe jo de 'bylden fan bettere tiden' wêrfan ús loyaliteitsliet sjongt! Jo wurde oproppen om dizze sonken bylden wer ta nij libben te wekken, om't jo bern fan *sokke* wearde produsearje, mei wa't allinich de opkomst

fan sa'n Noardsk-foarme kultuer kin berikt wurde. En doch net ferjitte, dêrfoar hawwe jo memmen nedich dy't deryn slagje kinne om de bern grut te bringen yn 'e geast fan sa'n kultuer en de libbene folksferhalen dy't derby heart te behâlden."

Hans wie klear mei syn sneinsprek. Hy stoppe en de groep die dat mei him. Se seagen yn 'e fierte, en se ûntdutsen de snie tichtby. Harren waarme hannen pakten har fêst, en al gau wiene de snieballen
fleane.

Nei in yntins sniebalgefjocht namen se ôfskie en gongen har ferskate wegen. Ien fan 'e jonge mannen bleau by Hans, en wierskynlik rekken se beiden inoar oan.
op folle mear fragen.

Machine Translated by Google

Dyn libben heart by dyn folk!

troch H. Kl.

Yn it deiboek en de besittings fan in SS-man dy't fermoarde sels, wurdt de folgjende sin faak werhelle: "Myn libben hat gjin wearde mear!" Wat bedoelde hy dêrmei, en die hat er it rjocht om sa te praten?

De SS-man wie 21 jier âld. Syn leafde - dy't hie ferbûn him mei twa ferskillende famkes, ien nei de oare, wie net fan in frivole soarte. Hy hie socht nei in weardefolle feriening, in gelikense frou, dy't him sûn jaan soe bern yn in duorsum houlik. Hy joech it earste famke op doe't medyske ûndersiken dúdlik oantoanden dat it famke soe ûnfruchtber bliuwe. Mar dan, as in nije leave leafde him oan in oar famke bûn hie, hearde er yn it sikehûs dat hy *sels* troch eigen skuld ûnfruchtber wurden wie. Sûnt dy tiid de sin oer de doelleazens fan syn it libben waard faak werhelle yn syn geskriften, en dat hy hie ferlear alles wat er libbe, leaf hie en foar fochten hie: de ivichheid yn syn bern.

Wat de SS-man berikke wol mei syn selsmoard? Woe hy syn sels oandiene dieden goedmeitsje ûnfruchtberens of woe hy ûntkomme oan in bernleas bestean, dy't him earm en leech like?

Machine Translated by Google

Wy litte it ûndersyk fan dizze fragen graach oan de psychiaters oer. Foar ús SS-mannen is yn dit gefal, lykas yn alle gefallen fan selsmoard, mar ien fraach needsaaklik en wichtich: Hat de died it folk holpen of sear dien?

Nimmen kin ûntkenne dat de die fan 'e hjir neamde SS-man it folk swiere skea feroarsake hat. Want dêrtroch waard neat goedmakke of fergoede. Krekt oarsom: net allinnich ûntnaam de SS-man syn folk fan
neiteam, mar troch syn eigen dea ûntnaam hy it ek fan himsels en fan syn eigen wurkkrêft en fjochtskrêft. Dêrtroch fergrutte hy syn skuld.

Der kinne gefallen wêze wêr't in grutte skuld allinich kin wurde fersoening troch de dea. Dan is d'r it gefal wêr
it trochgeande libben fan 'e skuldige persoan kin in ûndraachlike lêst betsjutte foar de mienskip. Yn alle oare gefallen is der mar ien fersoening en fersoening, nammentlik
de totale libbensynspanning foar de mienskip.

Yn syn befel fan 19 maart 1939 joech de Reichsführer SS naam dúdlik in stânpunt yn oer selsmoard. It seit:

"Op syn heechst 15% fan selsmoarden wurde begien om redenen dat akseptearre wurde kin, dus bygelyks it ein fan it libben nei in misdied dy't de mienskip sear docht en skansearret eare. 85% fan 'e selsmoarden wurde lykwols begien foar redenen dy't nea akseptearre wurde kinne, lykas eangst foar straf, eangst foar in test, nei in berisping fan in
superieur, nei in rûzje mei âlden, nei de

Machine Translated by Google

ûntbining fan in ferloving, út oergeunst, nei in

ûngelokkige leafdesaffêre ensfh. ...

"Selsmoarden fan dit soarte hawwe neat te krijen mei heldhaftichheid"

of heroyske geast. Se wurde troch ús SS-mannen sjoen as in ûntsnapping, as in ferlittenheid fan striid en fan it libben sels.

"De SS hie nea begryp hân foar minsken dy't

foarkom striid. Dêrom beslút ik dat yn alle gefallen

wêr en ûndersyk ynsteld troch de superieur

dúdlik bepaalt dat de reden foar selsmoard

kin net akseptearre wurde, dat der gjin melding makke wurdt fan 'e dea

fan 'e man, en dat de SS net meidocht oan 'e

begraffenis."

Dyn libben heart net ta dysels, mar ta dyn folk.

Machine Translated by Google

Dat wêr't wy foar stride is de beskerming fan 'e
it bestean en de fersprieding fan ús ras en fan ús folk, it
fieden fan syn bern en it suver hâlden fan
it bloed, de frijheid en ûnôfhinklikens fan 'e
heitelân, sadat ús folk rypje kin nei de
ferfolling fan it doel dat deroan jûn is, ek troch de skepper fan
it hielal.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Men moat it "Deade Punt" oerwinne

De boadskip fan 'e folgjende brief fan in bedriuw lieder moat frij letterlik begrepen wurde. It jildt foar do en ik en ús allegearre hiel persoanlik.

...Nettsjinsteande dizze drege dagen sjogge wy nei de takomst mei fertrouwen. Mar ien ûnferjitlike gedachte hinderet my faak, nammentlik dat mar te min Europeanen folslein dúdlik binne oer it gehiel, yn 'e lêste sin fan it wurd absolút ûnfoarwaardelike aard fan dizze oarloch. Wis is it hieltyd mear ferspraat. Mar de hiele earnst fan 'e oarloch omfettet mar al te pear.

De bolsjewist wol nei it westen komme, en mei him rydt op 'e dea - foar ús allegearre, gjin útsûndering. Wy fjochtsje foar bestean of net-bestean - wy allegearre, wy yn it Ryk en yn alle Jeropeeske lannen. Wat ús fanút it easten bedriget is totale ferneatiging; it bolsjewisme is it absolute histoaryske ûntkenning fan alles wat wy binne, nettsjinsteande hoe't men it neamt. En de Rus is sterk, foaral yn it iene ding dat earder altyd konflikten beslist hat: yn geast. Hy is sa fantastysk sûn; sels it bolsjewistyske gif kin him net sear dwaan. Ynstee dêrfan hat it it effekt fan in baktearje, dy't de eardere ynstelt

Machine Translated by Google

sliepende krêften yn beweging, dy't dan blyn mar ûnwjersteanber in ynderlike wet folgje.

Bolsjewisme is in echt grutte barren yn 'e earder earme Russyske skiednis, eat dat histoarysk ferpleatst is - en beweecht noch altyd - de brede massa fan dit gigantyske folk. De Russen geane ûnbehindere yn dizze oarloch. Wy drage in ryk erfgoed mei ús, dat ús lêst makket.

It is lykas de Führer ienris sein hat: It lêste bataljon triomfearret; mei oare wurden, wa't it lêste skot lost wint, nettsjinsteande hoe't de wedstriid ferrint of wêr't dit lêste skot lost wurdt. Wa't syn wapen klear hâldt om te sjitten en fiif minuten nei de wedstriid op 'e tsjinstanner rjochte is, tolve, hat wûn, sels as hy allinnich tsjin in stiet tûzen.

Bittere wiken leine efter my, wiken fol mei ôfgryslike ûnderfiningen. Mar wy soldaten hjir yn it easten belibje in geweldige selsbewustwêzen en nuchterens oer ússels. Wy wurde skjinner, better, hurder en sûner hjir. De soldaten dy't al mear as twa jier yn Ruslân folhâlden hawwe, binne de bêste mannen fan ús folk, fierwei it bêste. It is sa: men moat de rekruten yn Dútske barakken mei dûskeamers, bêden, lockers ensfh., mar yn Russyske of Poalske smoarge nêsten. Men moat de divyzjes net langer yn it Westen gearstalle Europa, mar yn Sovjet-Ruslân en yn Poalen.

Machine Translated by Google

Koartlyn haw ik twa soldaten oppakt dy't fan harren ienheden skieden rekke wiene. Tsien dagen earder wiene se yn 'e Haach west. It is hjir folslein dúdlik dat men yn it earstoan net folle ferwachtsje kin fan sokke minsken, nettsjinsteande. fan hoe útruste se miskien binne. Mar it is in skande oer wat der allegear ferlern giet yn 'e earste fjildslaggen. Dizze werjefte wurdt besprutsen oer mear en mear. Sels ienheden dy't yn 'e west hawwe heitelân foar in langere perioade foar rêst of opnij oplieden binne net mear sa goed as se wêze soene as se it noait dien hiene dêr west. Men moat earst it "deade punt" oerwinne: men moat ôfleare as men werom sjocht, men moat leare dat it paad nei it echte en wiere libben allinich liedt lâns de omwei fan de nederlaach fan 'e fijân, dat der gjin werom is.

It heitelân is te moai foar ús; it makket ús siik, slap en swak. Dat hat neat te krijen mei it moreel thús. Mar mei it effekt fan feiligens en fatsoen yn ús hiele libben en ús wêzen; dat makket ús sa siik as wy werom sjogge yn 'e Russyske ellinde, yn 'e iensumens en ferlittenheid fan in ûnmeilydsume fraach, dat - sa absolút - wierskynlik allinich makke is op 'e Ateners yn harren striid tsjin Sparta of Caesar yn syn striid mei Vercingetorix.

Men moat begripe dat, sels hielendal emosjoneel, oars beswykt men oan de geweldige druk dat geastlik op ien falt. As men dit begrypt,

Machine Translated by Google

dan ferdwynt de druk fuortendaliks. Yn plak dêrfan komt in iiskâlde,
aktive wil om de fijân oan te fallen en him tsjin elke priis te ferslaan.
Tidens myn opdrachten haw ik
kennis meitsje mei tige ferskillende ôfdielingen,
dy't sûnt 1940 sûnder ûnderbrekking yn Ruslân west hawwe, dyjingen
dy't yn Dútslân foarme binne tidens de oarloch,
en dyjingen dy't yn Frankryk gearstald binne. De lêsten hawwe de
de dreechste tiid om te wennen oan de
ûnfoarwaardelike aard fan it Russyske lân om
in dúdlik sicht krije op 'e gigantyske mooglikheden fan dizze romten,
dy't dêr wachtsje op Jeropeeske kreativiteit.

It bromt yn harren holle: “Doe noch yn Frankryk!”, ynstee dêrfan
om te sizzen: "Hjir bin ik, hjir bliuw ik - en as it net moai is
hjir, dan wurdt it moai, dêrom bin ik, wa't ik bin!”
Mar al te min sizze, spitigernôch, dat lêste. As wy stevich yn 'e
Russyske ierde bite koene ... soene de Sovjets dat dwaan
ferdriuwe ús noait fuort. Mar spitigernôch, bite mar al te pear
hjir fêst del; se dreame fan it ein fan 'e oarloch werom
thús, mar net oer it ein fan 'e oarloch as in frije man yn
it easten. En dat is in grutte skande. It moat dêr oan ta komme. By
op dat stuit kin de Rus begjinne te dwaan wat er ek mar dwaan wol
hâldt fan; hy sil gjin foet foarút komme ...

Machine Translated by Google

As wy sjogge dat de âlde wrâld yn ruïnes falt, lit ús dan net freegje al te folle oft folle fan wearde, folle dat is ûnferfangber, wurdt ek ferneatige! Dat makket ien fertrietlik en ferswakket de krêft fan ferset. Lit ús ynstee freegje ússels ôf oft wy noch in fonkje fiele fan 'e krêft yn ússels dy't ús yn steat stelt om it opnij op te bouwen Ryk út ús fleis en bloed. As dat it gefal is - en Ik wit dat de bêsten ûnder ús dit fêste leauwe hawwe - dan sille wy ek de krêft hawwe om it grutte wer op te bouwen wurket dêr dêr't gjin âlde muorre ús noch hinderet - yn 'e romten fan it easten en oer de ruïnes fan it westen. De katedralen foelen; harren hillige mjitte libbet fierder ûnferwoastber yn ús bloed. Dat wy binne frij foar striid en sil letter frij wêze, neffens de ivige mjitte, om de nije sitadellen fan in nije tiid te bouwen.

***

Om ienfâldich en natuerlik te wêzen
is it heechste en lêste doel.
- Nietzsche

Machine Translated by Google

De minske is superieur oan it materiaal, as er him der tsjin ferset mei in grutte lagering, en gjin massa of grutte massa fan eksterne krêft is tinkber dy't net ferslein wurde kin troch geastlike krêft. En hjirfan kin elkenien dy't der ta by steat is, lûk de konklúzje dat by manlju, echte manlju, wearden binne libbend dat net ferneatige wurde kin troch skelpen of troch bergen fan eksplosiven.

- Ernst Jünger

Machine Translated by Google

It Ivige Hert

It paad werom - dat is wat wy it paad fan 'e neamden memmen en heiten, de âlden, dy't in soan ferlern hiene, faak harren iennichste; it paad dat harren út wanhoop en iensumens werom nei it libben liede moat. Frau Marianne Harmitz út Saettin beskriuwt in moeting mei in soldaat oan it front dy't de weromkomst fan sa'n mem rapportearret:

It wie yn 'e trein. Tusken de reizgers sit in jonge soldaat. Syn hier wie griis wurden. Hy hat littekenwûnen op syn gesicht en rimpels dy't allinnich komme fan grutte skok.
Hy wie op reis mei ferlof, foar seis wiken, lykas hy sei, en om't ien him frege hoe't sa'n lange ferlof mooglik wie, kaam er stadichoan oan it praten.

De swier ferwûne keardel wie út Stalingrad kommen - dêr't er hast meidien hie oan 'e drege striid
it hiel ein - mei it fleantúch nei it heitelân en in sikehûs yn Wenen. In ûntfangst dy't sels ús ferhurde mannen ta triennen rekke. Ungelooflijke leafde, soarch, blommen, meilibjen. Yn 'e neist bêd is myn freon en kameraad. Oan syn side, stil en heroysk, sit syn mem, dy't har iennichste bern begjint te sjen lâns it paad nei dat brede, ûnbekende lân. Oer
fan my is kameraad H., dy't in earm en beide ferlern hie fuotten.

Machine Translated by Google

Hy is allinnich. Nea sjocht men sibben neist syn bêd. Yn ûnrêst en mei stille meilibjen rêste syn eagen op 'e gesicht fan 'e mem. Sy fielt it, en in ûnsichtbere bân fan begryp omfiemet har hert.

“Wa is dizze jonge man?” freget se my ynienen.

"In ûnberispelike man en kameraad," antwurdzje ik.

"Allinne?"

"Spitigernôch, ja, en earm."

Se wurdt stil. Ik tink nei oer wat dizze fragen binne - by dit oere - wierskynlik gemeen. Ik wit dat se in grutte hat pleats, dat har man dea is, en dat dêr, neist har, de soan, de erfgenamt, de nammedrager, stiet op it punt om te fertrekken op syn lêste reis. Syn libben ebt hieltyd mear wei. Se hâldt syn hân fêst, dy't hieltyd swierder wurdt. En men fielt dat it bloed fan har hert weromlûkt, dat sy fielt har libben ferdwine mei dat fan har soan, dy't de ynhâld fan har libben en har earste en lêste ferfolling. Stil hâldt se de hân noch fêst as it al kâld is; wy lizze stil en doarre net te sykheljen.

Dan stiet se op en stapt nei ús kameraad ta, dy't tasjocht har mei grutte eagen. Se stekke har hannen út. Sy fielt wat de waarme druk betsjutte moat: syn ynderlike meilibjen.

"No haw ik in fersyk oan jo te dwaan, myn leave freon. Do wiest de freon fan myn soan; mei ik dy as myn freon oannimme

Machine Translated by Google

soan? Alles sil fan dy wêze, alles…!" It is lykas in snik.

Unhandig besiket er har hân te tútsjen. En te stotterjen syn tank. "Dat", sa einiget it rapport fan 'e soldaat, "is wat ik ûnderfûn, en ik wit wêrfoar ik werom nei it front gean as myn ferlof foarby is."

Hy hie it ivige hert fan Dútslân sjoen: it Dútske mem. Hy seach har de dea oerwinne yn har grutste momint.

Machine Translated by Google

De brutsen hannen

Master Riemenschneider wie allinnich yn syn wurkpleats. De skimer foel sêft op 'e figueren dy't liken te sêft folje mei libben yn it lêste deiljocht. Tilman hâldde syn ûnrêstige hannen stil en syn eagen omearmden opnij de wurk fan 'e lêste tiid. Hy stie op en gie mei in swiere pas nei it Madonna-stânbyld en - lykas it sa faak earder dien hie - it ferskynde him wer dat hy gjin deade tsjinkaam houtwurk, mar in mysterieus kloppend wêzen. Hy ienris fielde wer de sêft fallende draperieën fan it klean, seach in bekende eigenaardige rilling troch syn lichem gean, dy't him altyd oerkaam as er begûn te snijen leafdefol en yntim gesicht út it sêfte, geurige hout út 'e lânseigen bosken. Op it wurk fûn er it altyd leuk om te wêzen allinnich en hy wie noch bûn oan tiid noch oan oere. Alles wat er seach en leaf hie of hate yn syn libben, hy naam gewoan yn syn hannen om it in nij te litten wurde út stien of hout wêze en befrijd wêze fan it deistich libben libje. Foar syn froulju is it net maklik west om oan syn side te libjen. Hy wie trije kear troud, mar de dea wie in mienskiplike gast en hie fêsthâlden oan wat hy leaude folslein te besitten. Soms like it him ta dat hy wie skuldich, as hie er it libben fan syn froulju litten, wat sa west hie

Machine Translated by Google

spesjaal foar him, streame tefolle troch syn hannen yn syn wurk. Se hiene altyd as fonteinen foar him west, fan dêr't er krêft en freugde by krije koe en sa no en dan ek in bytsje frede. Mar se wiene net echt fuort, en dit wie in goede en treastlike wissichheid foar de master. Skientme en aristokrasy ûntstienen út it materiaal. Hy hie in ûnskreaune wet folbrocht; út neat berne, hie hy makke skepping en leauwe yn it libben sichtber yn stomme skepsels.

It is in lange wei lyn sûnt de swiere tiid as learling ta it hichtepunt fan syn wurk. Hy hie in protte minsken sjoen en lannen. Och, de wrâld wie wiid en it langstme wie groeiende hoe mear hy it yndronk. Mar stadichoan frede kaam sels oer him hinne. Würzburg omsingele de ûnrêst fan syn bloed. Hjir wie hy ûnderdak.

De master tocht der rêstich oer nei en doe realisearre hy him dat de ferfleine tiid fan 'e boere-wekker wurden wie as in grutte rivier dêr't syn langstme yn koe streame.

Syn gedachten gienen wer troch de skat hallen fan 'e tsjerklike taakmasters, troch de aspirant pyldermuorren fan 'e hege katedralen - yn allegear wiene syn bylden, monuminten, alters, apostel-bylden. Steand yn dizze machtige stiennen bosken wie hy altyd bliid, en hy bewûndere de masterbouwers fan 'e lân dat sokke struktueren útdaagjend opstapelde yn 'e

Machine Translated by Google

loft. Hy mocht ek de klokken dy't oer it wide lân lieden
mei harren swiere toanen.

Mar der hie ûnwillekeurich wat frjemds yn libbe
him en no bruts er troch. Wêrom hongen de prysters op
Nederlânsk goud en kleurige moaie dingen dêryn? Wêrom songen
se yn frjemde gebeden ta God? Wêrom like it jildklingeljen yn 'e
kisten it wichtichste te wêzen foar de
tsjerken? Doe kaam wylde need oer Riemenschneider.

Hy knypte syn seinige hannen ta krêftige fûsten. Hoe
faak hiene de geastliken him twongen om dingen te foarmjen dy't
syn hannen net graach dwaan woene. Dochs bin ik gien lykas ik
woe, se koene my net twinge; en wylst hy neitocht, in
kâlde fonkeling naam ta yn syn eagen. Hy hie de brûkt
minsken dy't him dei nei dei omjûnen as foarbylden foar syn wurk.
Boerefroulju, bern út 'e stêd, manlju út 'e workshops en fan it lân
- hy hie pleatst
se yn 'e alters, en de Tsjerke hie har jûn
bûtenlânske nammen.

De prelaat fan 'e prinsbiskop fan Würzburg brocht
de master in nije oarder. Riemenschneider is knorrig
antwurd spitse syn earen. Doe barste it gretich út en
ûnbeheind út him wei: "Yn 'e stêd giet in geroft
ferspriede, mar ik wol net leauwe ... Master Riemenschneider!
Altyd hawwe de helse machten

Machine Translated by Google

hiene har plak yn jo. Hoe oars koene jo de pleatse belichaamde Antikrist binnen de hillige alters?"

Oandreaun en tige fernuvere frege de master: "Wêr... wêr is de Antychrist, Eerwaarde Sir?"

Hy die de bleke hannen yn 'e brede mouwen fan syn soutane en sei kâld, in bytsje spottend:

"Yn 'e hoeken fan jimme alters hurkje boeren mei vulgaire gesichten, en jo hawwe in frij ûnderskiedend gesicht foar Judas yn 'e Heiligenblutaltar yn Rothenburg, sadat it Sint-Jan wêze koe. En op alles krúsen dy't de dieven misse, en", syn eagen krûpten omheech de master en hy bûgde him foaroer: "en alle Memmen fan God do snijst it gesicht fan dyn jonge frou Elisa út."

De master joech de dûmny in lichte en koele glimlach, tilde de slanke hannen op yn wegering en sei: "Ja, ja, ik witte wat jo sizze wolle: ... En noch hjoed de dei it merk fan skande, de earste minsken yn neakenens, steane fleurich en ûnskuldich by it portaal fan 'e Marienkirche. Ik witst watsto fan myn wurk tinkst, do seist dat ik hâldde my net oan 'e Hillige Skriften. No bin ik takommen wit dat it ek riskant is om josels te ferdjipjen djip yn 'e Hillige Skriften. Ik bin krekt fan 'e falske klean dy't jo om 'e minsken hinne hawwe wikkele en no is dit ferfelend foar jo, om't jo sjogge de wierheid."

Machine Translated by Google

"Pas op, Masterriedjouwer, houtsnijder fan 'e hillige en ienige Tsjerke, sy hat it sakramint fan 'e Heare, sy stiet ûnoantaaste boppe alle minsken. Bliuw in tsjinner fan har!" Wurd gjin hantlanger fan 'e duvel en syn lakeien!

De master antwurde neat, mar stiek de prelaat lang en spottend oan. Doe't de swiere ikehouten doar efter de fuortgeande tsjerkeman tichtklapte, wist Riemenschneider dat de earste grutte balke fan 'e

brêge dy't er tsientallen jierren oerstutsen hie, wie brutsen.

Tilman Riemenschneider wie al in pear dagen yn it lân. Hy besocht freonen en kameraden fan wa't hy wist dat se ferbûn wiene mei de klandestine boerefersetorganisaasje. De stille opstân fersprate him as fjoer. De need fan 'e boeren groeide. Mar Tilman Riemenschneider keas harren kant.

Boppe op 'e stedsmuorre fan Würzburg de boer-de haadlingen stiene al oeren te wachtsjen op de boerelegers dy't yn 'e stêd oankomme soene. Oant de opstân hiene se har ferstoppe. Doe't de alarmklokken rûnen se kamen ynienen út en rieden stilwei harren manlju. Harren saken stiene no goed. De aartsbiskop hie flechte, hy moat realisearre hawwe dat syn spultsje foarby wie. De boeren soene komme. De wyn rekke harren gesichten as in kâlde fûst. De nacht krûpte koel en lang. Bermetter

Machine Translated by Google

gie nei Riemenschneider: "It duorret in ferrekte lange tiid tiid, de mars fan it leger nei Würzburg."

Tsjuster, kjeld en wachtsjen, groeiden hieltyd tegearre mear ûnderdrukkend, mear oerweldigjend.

In gjalp klonk troch it swarte tsjuster. Hoefklapper. In hastige ruter. It wie de koerier fan Mergentheim. Ut syn mei sykheljen lutsen se wurden, earst mar twa, dat gek omdraaid:

"Alles is foarby... Alles is foarby!... Neat is oerbleaun" fan 'e boerelegers." It stameljende rapport oer de de fal fan it lêste boereleger baarnde yn harren skrik.

Neat beweegde. De skrik groeide om de manlju hinne. as wiene se omjûn troch in ûndringbere muorre fan flammen. Se tochten dat se stikken wiene. It wie ûndraachlik. Doe joech immen in wylde gjalp, lykas allinnich in in slein bist is yn steat om te gûlen.

Mar doe bruts it los mei in razernij. In boerelieder syn rop rôp skerp troch de turbulinsje fan 'e ûntbining:

"Riemenschneider! Riemenschneider!... Hjir, fluch, a hynder, wy moatte Würzburg ferlitte! Doe't de biskop weromkomst sille de oerwinners de stêd yn marsjeare, en dan ús libbens sille foarby wêze. Wy binne modder op harren skuon! Wy… de lêsten!"

Machine Translated by Google

En fernuvere oer syn rigiditeit: "Wat is der oan de hân, Riemenschneider? Kom!" Hiel swak, mar dochs sa hurd as glês, kaam syn antwurd werom:

"Ik haw Würzburg geweldich makke... ik bliuw. Ik sil net omdraaie." sturt, en… en… wêr… soe… ik… hinne gean?"

Stilte!

Allinnich de swarte stoarm fan 'e nacht raasde. Der wiene gjin stjerren skynde, gjin ljocht fan hoop waarmde.

De boerelieders tochten der better oer nei. Se realisearren har dat elke ûntsnapping net nedich west hie. Earder of earder letter soene se ûntdutsen wêze, of se soene moasten har yn 'e bosken ferbergje, mar doe se mooglik koene stjerre fan honger.

De lêste boerelieders slaggen deryn om har trije kear te ferbergjen dagen, doe waarden se ûntdutsen en finzen nommen troch de biskop syn bloedhûnen.

Se hurken fêstkeattele yn 'e djipste kerkers fan de festing Marienburg, harren baarnende eagen rjochte op de swiere tsjusternis. Gjinien fan harren wist fan 'e oaren. De loft yn 'e kerker wie smoarch en fochtich.

Tillman Riemenschneider fersmoarde hast yn 'e swartens fan 'e kerker. Dei nei dei ferrûn, stap foar stap stap, en in protte nachten ferrûnen. Moarn wie fuort en it ferline wie ynstoart.

Machine Translated by Google

Ynienen klonken fuotstappen foar syn stiennen kerker, of it koenen ek keatlingen wêze. It deiljocht ferbline. Riemenschneider. Hy waard rûchwei nei foaren skood. De it flitsende read fan 'e dûbeltsjes fan 'e eksekuteurs baarnde yn syn eagen. Hy kaam de rjochtseal yn.

Boppe syn dimmenens troande it tribunaal. Swart, fier fuort, en hearrend ta in oare wrâld. Op dat stuit tiid wist er: No komt myn rispinge ... it reade rispinge.

De beskuldiging waard foarlêzen troch de stedsrjochter. De geastliken hiene de master oerlevere oan it sekuliere hof; sy behold skjinne hannen, want hoe koe it mooglik wêze bloedbevlekte hannen omearmje it Hillige fan Hilligen? De tsjerke wie ûnbeflekte. Sy stie boppe de sekuliere. steat dy't har tsjinje moast en de sekuliere steat moast de sin útsprekke:

"Tillman Riemenschneider, byldhouwer, houtsnijder, stêd-riedshear en eardere boargemaster fan 'e stêd Würzburg, is beskuldige fan kwea ferrie oan syn soeverein en feodale macht hear, de edele prins-biskop fan Würzburg. Fanwegen ongehoorzaamheid en om't hy fan doel wie de stêd te iepenjen foar de krimpende boere-ketters, hy krijt de straf fan dea… Mar de Tsjerke…"

Riemenschneider lústere amper. Hy seach troch. alles, en bûten hearde er in fûgel sjongen. Lyts fûgeltsje,

Machine Translated by Google

hy tocht, ik hie juster wolris dyn ferske brûke kinnen
en al de dagen yn 'e kerker, mar oanklacht en
it oardiel gie troch, wurd foar wurd, benadere him, rekke him oan,
pakte syn hert as izeren fingers en
bruts it.

"De Tsjerke is barmhertich yn 'e namme fan 'e Heare,
Riemenschneider sil allinnich ûntnommen wurde, in part fan syn
besittings sille ûnteigene wurde, en troch middel fan
marteling ... syn hannen ... sille ... brutsen wurde!"

Koe de sinne skine ... de wyn waaie? Hawwe de beammen waaid
hawwe it rjocht om te rûzjen en de fûgels it rjocht om te sjongen
doe't dizze ûndraachlike pine waard tabrocht? Moat net
alles befrieze mei nammeleaze horror?

En it waard dien!

Minsken fierden in minsklike straf út. Doe't de
folterders begûnen har ôfgryslike died, de master groef syn
tosken yn syn lippen. Hy sei gjin lûd. Doe foel er
yn in draaikolk fan gloeiende reade sirkels.

Sadat nea wer lykas yn 'e Midsiuwen ús
kreative minsken wurde marteld - hjirfoar fjochtsje wy.

Machine Translated by Google

Siel en lichem

troch LE

It let-klassike, kristlike konsept hâldt yn dat der is in djip ferskil fan essinsje tusken lichem en siel. Beide binne fan ferskillende oarsprong: it lichem is fan in ierdske-materialistyske boarne, de siel fan in godlik-geastlike oarsprong. Beide hawwe in ferskillend lot: it lichem stjert en ferfalt, de siel is ivich en libbet fierder nei de dea. Beide steane yn 'e grutste tsjinstelling fan wearden: it lichem is de boarne fan driuwfearren, fan 'e basis, fan anty-wearden en kwea; de siel is de drager fan it hege en goede en dêrom fan ûnbeheinde wearde. Tusken beide gapen en ûnoerbrêchbere kleau steane se tsjinoer elkoar. It ûnhillige lichem is de keatling fan de frije, godlik-geastlike hege flecht fan 'e siel; it is har ûnreine, ierdske finzenis.

Us libbensgefoel en it natuerlike gefoel fan ús ras net iens mei dizze prinsipes fan in stjerrende en ynstoarte wrâld:

Wy witte dat beide - siel en lichem - oan harren tabetroud binne ús direkt troch de skepper. Beide binne likegoed de manifestaasje fan it ivich skeppende en wûnderbaarlike wurkjende godlike natuer.

Wy witte dat wy beide fan ús erfden hawwe foarâlden en dat beide trochlibje yn ús bern. Wy witte dat de beslissing oer trochgeand libben of dea fan beiden is

Machine Translated by Google

yn ús hannen lein mei selsferantwurdlikens. Wy libje yn earbied dat wy oproppen binne om it wurk fan 'e skepper te behâlden en it troch de tiden hinne te fersprieden.

Wy witte dat de adel en suverens fan ús lichem is tagelyk dy fan ús siel en oarsom. Wy witte dat wa't syn lichem bedjerret ek syn siel bedjerret, dat wa't syn siel ferfalt ek syn lichem markearret. Wy witte dat wy ús siel allinich kinne opliede en foarmje tegearre mei ús lichem en oarsom.

Wy witte dat wy yn essinsje ien en itselde binne mei ús lichem en ús siel, en dat de hilliging fan it iene is ek de hilliging fan it oare.

Machine Translated by Google

Mem Aarde - Heitelân

Dêr lizze beskûl de hope en it leauwe, it offer en tawijing, died en wurk fan ûntelbere generaasjes. Dat is in erfskip, wijde en hillich makke troch de libben en dea fan ús foarâlden, ús jûn as in sterke en moaie erfenis. Hoefolle minskehannen hawwe boud, moedich en trou, op it grutte heitelânhûs fan ús hert - Europa. Hoefolle hawwe offers brocht, fersoarge, wurke, ferhongere, tocht en lijde! Elke hân-de lingte fan ús ierde is ûnfermindere wûn en de dea-tartend hieltyd wer ferdigene. Dat diene de Germaanske de minske stadich yn 'e rin fan ieuwen foarmje it dúdlike skaaimerken fan 'e doarpen, stêden, sitadellen, katedralen, kastielen, brêgen, strjitten en rûzjende workshops yn it lânskip. Dat ferskynt foar ús eagen as wy sizze: Mem Ierde - Heitelân. Fan dizze ierde binne wy opgroeid, it omfiemet ús, it heitelân jout de krêft fan it libben. Faak erkenden Germaanske manlju it net en waarden se net bewust fan syn wearde. Mar doe't se omjûn waarden troch it frjemde, waard it har pynlik dúdlik dat de heitelân is goed en ûnferoarlik lykas in mem, nea flechtich, altyd ree om se op te nimmen en te fieden mei krêft en leauwe.

Machine Translated by Google

It wie in dreech paad, oant ien man oerein kaam en sei mei in dúdlike stim dy't wy fierder moasten groeie as de leafde fan de boaiem fan ús direkte heitelân; it wie in man dy't learde ús te begripen dat krekt yn it prachtige ferskaat fan 'e stamkarakters en lânskippen fan 'e Germaanske lannen binne dêr't de rykdom fan ús libben leit, en dat allinnich yn it begryp, de wurdearring, de weardearring - en de leafde - fan alle minsken dy't troch bloed en kultuer relatearre binne oan leverje wy ús eigen heechste tsjinst heitelân. In grut, hillich heitelân is it foar ús Germanen, en elk lânskip dêryn is in hoekstien, gjinien mei ûntbrekke, en allinnich allegear byinoar passe se tegearre yn 'e ivige skientme fan ús grutte Noardske-bepaalde wenromte.

Machine Translated by Google

Fan itselde soarte

De spoarwei efter Trondheim waard ferneatige, sadat de it bedriuw moast marsjeare.

“Marsjearjend yn Noarwegen”, tochten de gewearsoldaten wylst se flokten en smieten har rêchsekken op har rêch, "is as wetter út 'e see skeppe: it liket nea op te hâlden.”

Mar it lân wie moai, moaier as hokker oar oare regio dy't se oant no ta sjoen hiene, en se hiene krigen in soad yn Jeropa tidens dizze oarloch. De strjitte gie de heuvel op, net ynienen, mar leaver op sa'n maklike en sjarmante manier dat men it amper opmurk by it marsjearjen. Lytse tsjustere marren leine tusken de bergen, en de fjilden en greiden wiene sa grien - lykas yn it gers lykas thús tidens Peaske, hoewol Pinkstertiid hie lang lyn foarbygien.

It selskip marsjearre opnij yn 'e moarn, en nei in koarte rêst yn 'e middei marsjearren se fier yn de nacht. Uteinlik seach de punt dy't foarút marsjearre de stêd; it doel fan 'e mars foar dizze dei waard Ogendal neamd. Mar op dit stuit hie it bedriuw in bittere teloarstelling, omdat de hiele stêd, dy't sa moai lei yn 'e delling, wie sa yngeand fernield dat allinnich ruïnes koene sjoen wurde. Net ien hûs stie mear, allinnich

Machine Translated by Google

no en dan in muorre, inkele skoarstiens en muorren.
Oeral tusken de oerbliuwsels wie it te smoken en
smeuljend. Doe't it bedriuw in stop makke op in
greide bûten de stêd, ien fan 'e gewearmannen dy't wiene
dy't hjir yn 'e regio kampearren, seine dat juster
der wie hjir swiere gefjochten west. De Noaren hiene
bea dapper ferset; dêrmei wie de stêd gien
yn flammen op.

Mar de gewearsoldaten wiene wurch fan 'e lange mars en de
kaptein makke it koart. Hy wiisde mei syn hân nei boppen
de hichten, dêr't de pleatsen wiene: "Elk peloton
ien pleats!"

De jonge blonde luitenant dy't it earste peloton liede
seach gau nei de omjouwing: "Ik haw dy fan my al," sei er en
draaide him werom nei syn gewearsoldaten: "Earste peloton nei
de pleats rjochts, de trije beammen!" De gewearmannen draaiden har om
harren hollen. Krekt de heechste pleats! Mar se seagen wol
dat dizze pleats moaier en grutter wie as de
oaren. Lykas in kastiel stie it op 'e heuvel. It donkerread
balken pasten prachtich by de wite ramtfinsters en
omhinne lei in yntakt ryk fan greiden, fjilden en
bosk. It wie wis goed om dêr boppe te bliuwen.

De luitenant sammele syn peloton. De gewearsoldaten
tilde de rêchsekken wer op en klom doe it paad op.
Troch it bjirkbosk gie it omheech. Doe't de

Machine Translated by Google

it frisse grien fan 'e beammen iepene him, de pleats lei al foar harren. De greiden wiene ferspraat rûnom it gebou. De fjilden wiene nij ferpletterd. Alles like sa skjin en kreas. Echt, de boer dy't hjir wenne wie in kening yn syn ryk. "Wy binne gewearsoldaten fan it twadde kompanjy", floite de luitenant gelokkich wie it syn favorite marsliet, "wy fjochtsje en winne, mar wy lûke ús noait werom!" Doe liet er syn peloton stopje en stapte stadich nei de pleats ta.

It wie in breed en statich hûs. Oer de massive yngong projektearre in slank dak, dat droegen waard troch twa houten pylders. De pylders hiene in delikate houtsnijwurk, hast te delikaat foar de swiere poarte. It krekte momint de luitenant soe syn hân op 'e doar lizze handgreep, in âld man stapte ûnder it dak wei. Syn postuer wie grut, sa grut dat hy in flink stik langer wie as de luitenant, dy't eins fan goede grutte wie himsels.

De âlde man seach de soldaat en pakte mei beide hannen beet fûsten tsjin it doarframe, stie dêr mei wiidweidige skonken en skodde lilk syn holle. "Hallo!" sei de luitenant.

De âlde man slokte in pear kear en al gau sei: "Nee". It moat it ienige wurd west hawwe dat hy sizze koe yn it Dútsk, "Nee, nee!" En syn slanke, fjouwerkante gesicht seach derút ûnfreonlik, en yn syn grize eagen stie in baarnende lilkens.

Machine Translated by Google

De luitenant glimke wer en sei maklik: "Jo moatte lit myn peloton hjir oernachtsje, fjirtich man; dy, fyn plak yn 'e hûs, hjir, de oaren yn 'e skuorre!

De âlde man knypte syn fingers yn it hout fan 'e doarpost en stuts syn skonken yn 'e grûn, as wie er allinnich moast tagong wegerje oan it hiele peloton dat yn in rige foar it hûs opsteld. Lulk sei er: "Nee!"

De luitenant rôp de sergeant en sei tsjin him dat er sjoch nei de skuorre en meitsje it strie klear foar it kamp. Hy soe hjir hielendal allinnich mei de âlde man omgean.

Op it krekte momint dat de luitenant dit sein hie, de âlde de man kaam in pear stappen foarút en rûn it hûs yn foar de luitenant, as hie er fan gedachten feroare.

De luitenant bleau efkes by de drompel stean. Hy seach in brede, lege hal foar him, de muorren wiene beklaaid mei hout, dêrboppe wiene swiere swarte balken. De keamer krige allinnich ljocht fan 'e doar en lei foar in part yn it tsjuster. Allinnich stadichoan koe de luitenant ûnderskiede dat hjir manlju stiene, tsien, tolve manlju, allegear sa lang dat se hast mei harren hollen it lege plafond berikten. Se hienen allegear itselde ûnfreonlike gesicht as de âlde man.

Ynienen seach de luitenant dat de manlju stiene om in brancard hinne. In deade soldaat lei op 'e brancard. De luitenant die syn pet ôf.

Machine Translated by Google

De manlju yn 'e sirkel joegen gjin fierdere oandacht
nei him ta en seagen stil nei de deade man. Se bidden net, se
beweegden har lippen net iens. En de gesichten fan 'e manlju waarden
wer stiif, as wiene se allinnich
tegearre, mar net om elkoar harren rou te sjen litten.

De luitenant seach it slanke gesicht fan 'e deade,
dat sa bleek wie as waaks. De eagen wiene ticht. In breed, slim litteken
rûn oer it foarholle. Mar de útdrukking
fan freedsume rêst lei op it gesicht. De jas fan in
In Noarske soldaat lei oer de boarst ferspraat, en de pet lei der boppe-
op. Mar oan 'e foet fan 'e brancard stie de ploege. Doe stapte de âlde
man nei ien fan 'e manlju ta
en lei stil in hân op syn skouder. Foar in momint
de man seach omheech en tilde syn holle op as teken fan it hawwen
begreep him. Doe draaide hy him nei de luitenant. "De
boer is dea", sei er yn goed Dútsk.

De luitenant knikte koart ynstimmend mei de holle:
"Wy sille yn 'e skuorre bliuwe," sei er. De man werhelle it antwurd is
Noarsk. De âlde man lústere en stil
knikte mei de holle.

De luitenant gie en ûnderbrocht syn peloton yn
de skuorre. "Nimmen komt it hûs yn." sei er
ferklearre oan de gewearmannen. "De boer is yn aksje omkommen,
wierskynlik tidens de gefjochten justermoarn."

Machine Translated by Google

Doe't de luitenant nei in skoftke wer it hûs ynstapte, waard er begelaat troch twa soldaten, dy't in stielen helm en in gewear droegen. De âlde man wie earst skrokken en de manlju tilden har hollen op en seagen har oan de luitenant. In momint wie it hielendal stil yn 'e keamer. Mar de twa soldaten stapten nei de deade man ta, saluearren en stiene yn hâlding en setten mei in hurde greep de gewearen foar har del en stiene wacht.

Earst hiene de manlju tsjin 'e muorre oanstappe. Net oant no ta realisearren se har wat dit betsjutte moast. De luitenant seach de man dy't yn berop gien wie tsjin him en sei: "De boer is as soldaat fallen. Ik jou him de wacht oan!" Stadich oersette de man it wurd troch wurd. De manlju allegear om har hinne bûgden har hollen yn stilte en it like de luitenant dat harren gesichten wiene net sa hurd en ûnfreonlik as earder.

Mar no in jonge frou, dy't midden op 'e de tafel, oerein kaam. Sy hie in lange, slanke figuer en in frije natuer. It like de luitenant ta dat hy dat noait dien hie in moaier en ealer gesicht sjoen.

De frou ferskynde yn 'e doar en socht nei in momint by de deade man. Doe seach se de Dútser soldaten, dy't bewegingsleas oan 'e foet fan 'e brancard stiene, mei de gewearen foar har, ien oan 'e lofterkant, de oare ien oan 'e rjochterkant fan 'e ploech. Se stiene net yn

Machine Translated by Google

elke oare manier foar de deade dy't de
oare manlju diene dat, en har gesichten hiene deselde serieuze en
swiere útdrukking as de gesichten fan 'e oare manlju. De eangst fan
de dea wie oer alles hinne.

De frou seach dit en stapte werom yn 'e keamer.
Doe't se wer yn 'e seal kaam, hold se in houten
trencher yn beide hannen wêrop ien fan 'e tinne lei
Noarske platte breaën, en joech it oan de Dútser
offisier: De luitenant wist de gewoante, bruts in
stik fan it brea, en iet it stadich op. Hy wist dat
hjirmei wie hy gast wurden yn dizze pleats.

De oare moarns, doe't it peloton fuortmarsjearre
wer stapte de âld man nei de luitenant ta.

"Tankewol," sei er, en de luitenant herkende
dat hy dit Dútske wurd allinnich dêrfoar leard hie
doel. Doe rôp er de man dy't prate koe
Dútsk en gebeare him bemoedigjend ta.

"De Dútsers hawwe de boer deasketten," sei de man strang,
beklamje elk wurd en der fertrietlik útsjogge.

“It is oarloch,” sei de luitenant. “It is oarloch,” sei de man.
werhelle. En de âlde man dy't like te hawwen
begreep it wurd, knikte ynstimmend. "It kin hawwe
moast hjirta komme”, sei de man wer, en syn gesicht
helderder op, "mar ik wol dit sizze: gjin haat sil
oerbliuwe!"

Machine Translated by Google

De luitenant knikte sûnder in wurd te sizzen. Hy woe eins wat sizze, mar grutte wurden betsjutten net folle foar him. In momint socht er nei

in gaadlik antwurd.

Uteinlik fûn er de wurden dy't er sizze woe. "Wy binne fan deselde soarte", sei er.

“Dat kloppet,” werhelle de man, en no rekke ek de âlde man syn hân nei de offisier, “Wy binne fan de itselde soarte."

Machine Translated by Google

Tsjintwurdich kenne wy in gefoel fan mienskip dat fier is sterker as politike of ekonomyske belangen kinne útlizze. It is it gefoel fan in mienskip dat is bepaald troch it bloed.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

De gouden medalje foar moed

Doe't nei de (Earste) Wrâldoarloch de Eastenrykske flaggen - dy't yn alle rjochtingen yn 'e wyn ûntrôle waard troch hiel Europa op ûntelbere âlde en nije dagen fan oerwinning foar it ryk - moast yn eare ferlege wurde, gjin kadet droech se heech en weaude yn in mienskiplik timpel fan weardich oantinken. Krekt lykas de grutte naasje hie yn seis of sân dielen úteinslein, sa fûnen se hjir en dêr har rêstplak, dêr't se keizerlik rûzje as sa gau as de wyn fan it slachfjild waait op 'e Kahlenberg (slach tsjin de Turken), ferskate ek yn Hongarije, guon yn stêden dy't ynienen ta lannen hearden dy't earder allinich it foarrjocht hiene om de satyn, mei kûgels trochsniene flaggen te sjen nei't se har oerjûn hiene oan harren. Frjemd genôch hongen de noarmen yn ferskate hallen, en doe't op in fiere tiid yn in stille nacht de lêste kleurige fraaie fladdert fan 'e poalen as in mot nei de grûn en falt ta stof, har roem sil noch wêze grut.

Krekt as de flaggen, dy't yn it tsjuster pleatst wiene, sa wiene ek gjinien fan dyjingen dy't yn har marsjeare hiene it fjildgrize unifoarm fan it leger foar fjouwer jier tastien om har dekoraasjes foar moed te sjen litte, as har ferbliuw

Machine Translated by Google

wie yn ien fan 'e nije lannen. De weromkommende soldaten diene harren medaljes, krúskes en linten yn kisten of efter de wask. Ja, se koene de ûnderskiedingen foar moed allinnich yn it tsjuster bewarje; en sa soms strekte in âlde kriger syn hân út nei harren ta, doe't er tafallich in glimp fan harren opfong, om se te fielen, de kado's fan in ryk, foardat er de ferontwaardigde klingeljende dingen werom yn 'e tsjuster.

Itselde barde ek mei in sergeant, dy't de gouden medalje foar moed fertsjinne hie by de San yn 'e Karpaten - earst de lytse en al gau de grutte medalje foar moed yn sulver en letter yn Tirol de brûns medalje, en boppedat stjerre "Karl-Truppen-Krús". Hy wie in man dy't wille hie mei wapens, dy't neat mear bliid meitsje koe as by it bedriuw te bliuwen oant de dea, yn Galisië of Trient, yn Bosnië of op 'e "Schmelz", it soe him net skele wêr. Mar as in Dútser, waans bertelân yn 'e skaad fan in oar lei de ympulsive, fiergeande gierigens fan 'e naasje, hy stapte krekt lykas de flaggen en medaljes yn it tsjuster en waard in boer, en net in minne yndie... allinnich dat er berikte faker as oaren efter de wask yn 'e kast om de fiif medaljes út te heljen om se te litten tinkeljen syn palm.

Machine Translated by Google

Hy naam in frou, bewurke de fjilden, krige in bern,
en doe't it berne waard en hy seach hoe wanhopich syn
frou wraksele mei de weeën, hoe't de ferloskundige yngrypte
foar de frou dy't "mem" rôp as
safolle hie er sjoen stjerren op it slachfjild, doe sûnder dat
er it wist, klapte er syn hakken tsjin elkoar,
syn hert klopte lûd, en syn foarholle bruts yn swit út;
hy fielde dat hy hjir neat oars dwaan koe as stean
yn 'e oandacht ... oars hie er yn in hurk moatten sitte
hoeke en jammerdearlik gûle.

Mar doe't it bern yn 'e widze krôke en de frou
glimke oergelokkich, de tankber opluchte man hie in
nijsgjirrige ynspiraasje, in ynspiraasje dy't hy noait soe
hân hawwe as syn leger noch ûnder flaggen en trommels
marsjeare soe, om't gjin sergeant ea it rjocht hat om
medaljes en earetitels oan in persoan te jaan; mar no dat
leger en medaljes wiene fuort en yn it tsjuster hie hy de
idee om as in opperbefelhawwer te hanneljen en de
deadsgefaarlike striid te beleanjen. Hy draaide syn snor,
stapte nei de kast, helle de fiif medaljes út en
seach lang nei harren. Omdat syn knibbels noch stiene
triljend, wie hy geneigd om syn heechste en meast te jaan
prachtige dekoraasje, mar doe beskôge hy dat it bern mar
in famke wie; hy skodde syn holle en keas de
grutte sulveren medalje, dy't fonkele op it wite en reade blêd

Machine Translated by Google

gestreepte lint, en befestige it oan it nachtjapon fan 'e mem. Mei de laitsjende mem wegerje, mei de ferloskundige har hannen mei in ierdske blaas op har búk drukke, de medalje no waard útrikt en lei dei nei dei, oant de frou yn it bernebêd wie wer better wurden, op it nachtkastje, en elkenien dy't op besite kaam koe sjen dat de sergeant syn frou op deselde wize eare as hy sels dien hie yn it ferline huldige. Letter sette hy de medalje net werom yn 'e kast. It hearde net mear fan him, fan in soldaat dy't yn 'e skaad stie, sa fielde hy him oer himsels; it wie no it eigendom fan syn frou, en hy mocht har hast de medalje ôfwize. Se die net echt begripe, dochs moast se soargje foar de eare-dekoraasje fan no ôf harsels, net yn it tsjuster fansels, dêr't it fan nei foaren kaam wie, rûn en fonkeljend as in stjer, fanwegen it nije libben. Sy lei it deryn in plaat fan slypglês op it sydboerd en dêr koe it wêze skitterjend.

Al gau kaam der in twadde bern, en de heit beleanne syn frou mei de lytse sulveren medalje, en in jier letter mei de brûnzen medalje, om't beide wer famkes wiene. Sels yn it fjirde jier feroare dit net, hoewol de mem hast stoarn by de befalling; mar de sergeant - no al as in echte generaal, dy't dat ek faak net docht de wiere fertsjinste waarnimme - joech har perfoarst net de

Machine Translated by Google

gouden medalje hjirfoar, mar syn minste ûnderskieding, it "Karl-Truppen-Krús".

Doe't hjirnei in fyfde en sechsde famke berne waarden, like de moed fan syn frou wat wurden te wêzen
gewoan foar de man, gjin wurdearring wurdich, krekt lykas, lykas hy bedoelde, guon fan syn eigen heroyske eksploaten ek ûnopmurken bleaunen, en dus easke justysje dat hy gjin grutte drokte makke oer sa'n segen fan froulik
neikommelingen mear, en hy mocht sels krabben
en deroer kleie, oant úteinlik yn it achtste jier de jonge kaam, sa maklik en muoiteleas, sa fluch en hast sûnder pine foar de mem, dat earlikens easke dat
se hie in dekoraasje fuorthelle moatten hawwe ynstee fan
in nije krije; mar it wie in jonge, en dêr stie de heit neist it bêd mei triennen yn 'e eagen, en hy lei de gouden medalje, de heechste rang fan Eastenryk, op 'e
boarst fan 'e frou yn it bernebêd, en sy, dy't altyd
lake om dizze earetitels, waard serieus en gûlde oergeunstich oer it bern, en ek in bytsje oer de
medalje.

Strikt nommen hie se dizze ûnderskieding fertsjinne
lang lyn. Mar sjoen it feit dat it de measten frege hie útsûnderlike heldhaftige dieden om dizze medalje te winnen, en mei it each op de flaggen wiene de tsjûgen fan safolle
oeren dy't it kontinint foarme yn 'e skiednis, it wie allinich goed dat

Machine Translated by Google

de moaiste beleanning foar moed wie út it tsjuster helle en lein op 'e
ljochte molke en takomstjaande boarst fan in mem allinich foar in
jonge ... want wat soe it spultsje fan in tydlike man wêze gloarje en
flaggen, medaljes en
ryken, soene net altyd in nije sûchjende jongeslippen
fine har earste heroyske fieding by sokke folle boarsten.

Machine Translated by Google

Om suver te bliuwen en folwoeksen te wurden

troch in jonge SS-man oan it Eastfront

It is net lang lyn dat wy oan suverens en folwoeksenheid as eat nijsgjirrichs; wy laken sels om de ideeën. Wie de strange striid net ús earste befel en suverens eat foar jonge famkes? Mar wy binne sûnt feroare. No sjogge wy mei oare eagen en net langer de krêft foar ús dieden allinnich út 'e stoarmen fan 'e jeugd helje. De úthâldingsfermogen fan 'e oarloch hat ús in djippere krêft fan úthâldingsfermogen en strangens jûn. No wy meitsje krêft út dingen, dêr't wy wend oan wiene nea iens oan tinke. Hjoed kinne wy ús hûs sjen, de skientme fan in fjildblom, en de glimlach fan in bern mei eagen dy't wizer makke binne troch de pine fan ferlies en de bewustwêzen fan gefaar.

Koartsein, wy binne folwoeksen wurden. Yn 'e midden fan 'e ferneatiging om ús hinne, liket it iene doel as substânsje fan ús suverste langstme en offers: it Ryk. En it paad nei dit doel liedt fia de strider manlikheid.

Hoe hurder it fjochtsjen foar ús doel is, hoe ûnbuigsamer de easke is foar suverens fan ús wil, yntegriteit fan ús karakter, en ûndûbelsinnigens fan ús ... gedrach. It heechste manlike ideaal moat belichaamd wurde, as

Machine Translated by Google

it Ryk moat berikt wurde, want it Ryk fertsjintwurdiget in
Nije Oarder fan 'e minske; fan famyljes, fan stammen, en fan
yndividuen. En oarloch wurdt fierd foar dizze Nije Oarder.

Wy namen earst de tried fan folsleine útstjerren waar yn
dizze oarloch ta de heechste minsklike neamer tidens de fjildslaggen
yn it easten. Wiswier binne de easken fan rasbehâld allinich in
dierkundige saak, as it behâld fan Aryske spiritualiteit en kultuer dêr
net yn opnommen is.
Sels sa, ús antwurd op 'e ferneatiging fan 'e minske yn 'e
wrâld is net allinnich oarlochsfiering en ferset, mar ek ús eigen
transformearre libben, en manlikheid en suverens binne de sterkste
wapens yn dizze oarlochsfiering. Ja, suver yn 'e
heechste sin wiene de deaden dy't by Langemarck sonken
yn 'e Flaamske boaiem; suver wiene de fallen dy't noch yn ûnmarkearre
grêven yn it easten lizze; en suver wiene ek al dyjingen dy't yn it oere
fan Dútslân syn grutste need
harkje nei de rop fan 'e earste jierren fan dizze oarloch.

Sa moat ek ús nasjonale hymne "Dútslân, Dútslân oer alles"
begrepen wurde: net as in striidkreet fan triomf, mar as de djipste
ferplichting om in hegere oarder fan 'e minske te bouwen
en as de mentaliteit fan grutskens de grutheid fan 'e ropping
om krigers te wêzen foar dizze Nije Oarder yn 'e wrâld. Dit
mentaliteit befrijt ús fan 'e manifestaasjes fan dekadinsje, dy't wy op
elke beurt sjogge: eigenbelang,
winstjaan en politike baantsjes. It giet net om

Machine Translated by Google

gewoan dyn eigen lei skjin hâlde foar it uterlik - in folslein boargerlike oerweging - mar it is in kwestje fan bewust alle oerflakkigens ôf te wizen as in teken fan leechheid, fan dûbelsinnichheid en ûntrou as ûnweardich yn
it houlik sa't it is ûnder ien syn kameraden, en fan alle obseniteit en losbandigens as fermaak. Wêrom?
Omdat dat allegear de wei iepenet foar de fijân om yn te kommen en in fuotsteun te krijen. Suver bliuwe betsjut ek
gewisse en soarch hawwe, en freonlikens oefenje
en kameraadskip.

In ûnherroeplik antwurd wurdt dus easke fan elk fan ús mei respekt foar elk aspekt fan ús wêzen. Hoe mear wy realisearje dat wy wurkje oan in sosjale en politike
Nije Oarder, en hoe mear wy it bewustwêzen belichemme dat allinnich yn tsjinst fan it Ryk ús adel leit, yn dy mjitte sil it ús dúdlik wurde, dat allinnich sy
kinne hearskippij útoefenje en behâlde yn dizze wrâld dy't hawwe hâlden harsels suver - sels yn it gesicht fan flaters en skande.

Wy hawwe kameraden njonken ús falle sjoen dy't wiene jong en hielendal net mear ôfmakke. Dat folde ús herten mei fertriet en ûntmoediging. It is dan lykwols dat wy
de wierheid ûnderfûn dat ferfolling yn it libben net in funksje is fan 'e kwantiteit, mar fan 'e kwaliteit fan 'e jierren,
dy't ús jûn is. Dit is sa, om't elk

Machine Translated by Google

libbene man, frou en bern kinne de kroan krije fan
libben: stjerre foar it heitelân.

It libben sûnder suver langstme is sinleas. Dêrom omearmje wy djip Goethe syn útspraak: "Foar wille libje is leech; de eallju libje foar wet en oarder." Wy kinne net krekt witte wêr't wy yn dizze striid klimme en hokker foarm en tastân ús op 'e berchtop wachtsje hjirboppe, mar it Ryk is in direkte missy, dy't wy kinne op it stuit werkenne en ferfolje. En ynderlik wêze útrust foar dizze taak fereasket suverens en manlikheid.

Let op de boargerlike soldaat, dy't elke falske en ûnreine god op 'e troan set. Miskien ferachtet sa'n ien him ûnwittend. suverens en manlikheid, om't alles wat hy ea west hat oan bleatsteld binne de lege foarmen fan dizze deugden en nea har rasjaal geastlike ynhâld. Yn alle gefallen is allinnich hy in wier minske, dy't de triedden fan syn siel woartelet yn 'e stifting; yn 'e ekstremiteit, dy't allinnich leafde wekket fan famylje en heitelân, yn in leauwe yn 'e godlike wet dy't wurksum is yn it libben fan syn ras, en yn 'e bereidwilligens om bliuw sereen marsjeare nei de dea, want hy wit de betsjutting fan dy dea as it heechste offer oan God.

Master wêze betsjut folwoeksen wêze, geastlik ynsjoch hawwe, fierder sjen as skyn, it nedige dwaan, en net it leauwen yn it proses te ferliezen. Net om't wy

Machine Translated by Google

hawwe wy macht en wapens yn ús hannen, genietsje wy fan in
bepaalde rang yn dizze wrâld, mar om't wy eins binne
krigers foar it Ryk. Dit betsjut dat wy keazen hawwe:
ferantwurdlikens, dissipline, ferantwurding, earbied en
freonlikens - d.w.s. om in sterkere man en in nij skepsel te wurden, en
de wrâld net har "wet" foarskriuwe te litten
ús. Wy binne masters, om't wy yn relaasje steane ta de
wrâld as ynstruminten yn tsjinst fan in hegere oarder.
Dizze erkenning makket ús folwoeksen sûnder respekt foar leeftyd.
Achtjinjierrigen binne op dizze wize en troch de swierrichheden fan 'e
oarloch ta manlju makke. It oere fan beproeving waard har net ûntbrekt,
mar tsjûget leaver dat se
binne yndie folwoeksen wurden.

Machine Translated by Google

Dat wie in hiel moaie keardel

troch Heinrich von Klein

Op myn reis nei Frankfurt in herbergier yn in doarp tichtby Jena fertelde my hoe - ferskate oeren nei de slach doe't de stêd al folslein ferlitten wie troch it leger fan 'e Prins fan Hohenlohe en omsingele wie troch de Frânsen, dy't tochten dat it beset wie - in ferskynde ien Prusyske soldaat yn 'e stêd. De herbergier fersekere my dat as alle soldaten dy't meidien hiene oan 'e striid like dapper west hiene as dizze keardel, de Frânsen soene ferslein wêze, sels as se dat soene trije kear sa sterk west hawwe as se eins wiene. Hjir is it ferhaal fan 'e herbergier ...

Folslein bedutsen mei stof, springt dizze keardel fan syn hynder foar myn herberch en ropt: "Herberchhâlder!"

As ik freegje: "Wat is der?", antwurdet er: "Ien glês brandewyn!" en wylst er syn swurd yn 'e skede smyt, foeget er ta: "Ik haw toarst."

"God yn 'e himel!", sis ik, "Sille jo, myn freon, net flechtsje?! De Frânsen binne tichtby de stêd!

"No, no!" seit er, en wylst er it teugel oer de nekke fan it hynder leit, leit er út: "Ik haw de hiele dei neat hân!"

"Ik leau dat jo beset binne troch Satan!", sis ik tsjin him.

Machine Translated by Google

“Hé, Liese!”, rop ik, en sy jout him in flesse "Danziger".

“Hjir!”, en ik wol him de hiele flesse jaan, dus dat hy derop ride sil.

“Tut, tut!”, seit er wylst er it swit fan syn fuotten feegt foarholle, "Omdat ik gjin tiid haw!"

"Do bist in bern fan 'e Dea!", rop ik út.

En wer sis ik: "Hjir!" wylst ik him in drankje ynskink, en ik besykje him nochris de hiele flesse te jaan, sadat hy ride kin oan. "Drink en ride fierder! Op jo sûnens!"

"Noch ien!", seit dizze keardel as de skotten al klinke oan alle kanten de stêd yn.

“Noch ien? Meitsje jo jo gjin soargen?”, freegje ik.

“Noch ien!”, hâldt er fol wylst er syn burd ôfveegt en blaast syn noas fan boppe op it hynder, "Want it sil wêze kontant betelle!"

Op myn siel woe ik dat hy ...

“Hjir!”, sis ik wylst ik him in twadde drankje ynskink. begearten. En nei't er it klear hat, skinkje ik him in tredde drankje yn en freegje: "Binne jo no tefreden?"

“Och!”, de keardel skoddet himsels, “De brandewyn is goed!”

“No!”, seit er wylst er syn hoed opset, “Wat haw ik te tankjen jo?"

“Neat! Neat!”, antwurdzje ik. “Gean derút, yn namme fan de duvel, de Frânsen komme al de stêd yn!”

Machine Translated by Google

“No,” seit er wylst er nei syn learzen pakt, “Dus God sil him beleanje.” en hy pakt in koarte piip te foarskyn út syn learzens en seit: "Jou my fjoer!"

“Brân?”, freegje ik, “Meitsje jo jo gjin soargen?”

“Fjoer, ja!”, seit er, “Want ik wol in piip oanstekke tabak."

"Jo binne beset troch legioenen!" rop ik út.

“Hé, Liese!”, rop ik it famke, en wylst de keardel is syn piip stoppet, krijt it famke it fjoer.

“No!”, seit er, wylst er de piip dy’t er krekt oanstutsen hat yn syn hân hâldt mûle, "No sille de Frânsen yn 'e problemen komme!" En wylst er de hoed oer syn eagen skode en de teugel, hy draait it hynder en lûkt syn swurd.

"Do bist in duvel fan in keardel!", rop ik út, "In ferdomde, betsjoende skelm! Wolle jo yn 'e namme fan 'e galge fuortgean nei wêr't jo hearre? Trije soldaten - dochsto net sjochst se? - se stopje al by de poarte!”

“Fan dy!”, seit er wylst er spuugt en sjocht de trije soldaten mei knipperjende eagen. "As se tsien wiene, soe noch altyd net bang foar har wêze.” En op dit stuit de trije Frânsken ride al de stêd yn.

"Basso Manelka!", ropt de keardel wylst er syn sporen set nei it hynder, en rint nei harren ta; hy springt op harren, sa wier as God libbet, en falt har oan as hie hy de hiele korps fan Hohenlohe efter him, op sa'n wize

Machine Translated by Google

dat de soldaten, ûnwis oft der mear Dútsers yn 'e stêd binne, - tsjin har gewoante yn - skrokken binne. En foardat ien syn hân omdraaie koe, slacht er de trije út harren sealtsjes en pakt harren hynders, en mei harren yn hy fljocht foarby my en ropt: "Bassa Teremtemtem! No, no sjogge jo, hear herbergier! Farwol! Oant sjen! Hoho!" Hoho! Hoho!"

De herbergier fernuvere him: "Ik haw noch nea sa'n freon Yn myn hiele libben!"

Machine Translated by Google

Publikaasjejier

ÛNBEKEND

Machine Translated by Google

Sitaten

Wat it yndividu fan natuere jûn is, moat hy trochjaan as in bydrage oan syn folk. Dêr kin allinnich wês ien rjochts yn dizze mienskip; it groeit út 'e ferfolling fan eigen, tawiisde, heechste plicht.

- Adolf Hitler

***

Alle folken dy't yn 'e wrâldoarloch fochten hawwe, eare de "ûnbekende soldaat". Yn Parys rêstet hy ûnder de “Arc de Triomphe”. Yn Londen sliept er syn lêste sliep. ûnder it swarte moarmer fan Westminster Abbey. Yn Berlyn hy wennet yn it Rykskanselierpaleis. Dútslân is it ienige lân dêr't de "ûnbekende soldaat" net dea is, mar libbet.

- Frederik Boek

Sweedske Akademy, Stokholm

Machine Translated by Google

As de oarloch foarby is, sille wy frjemde ûnderfining hawwe dingen. In Nije Oarder sil yn Jeropa makke wurde, en wurk sil it plak ynnimme dat it rjochtfeardich fertsjinnet. Ien fan 'e bysûndere manifestaasjes sille wêze dat men net langer sil sjen Amearika as de nije wrâld, leaver Europa as de nije wrâld en Amearika as it âlde.

Neffens de Deenske krante *Faedrelandet* fan 22 juny, 1941, útjefte nûmer 170, dizze wurden waarden koartlyn sprutsen in Amerikaanske sjoernalist fan Hearst Press troch de hartoch fan Windsor, de eardere Ingelske kening.

***

Nasjonaal-sosjalisme foarmet in folksmienskip dy't begjint mei it bern en einiget mei de âlde persoan. Nee men kin dizze gigantyske symfony fan it Dútske libben stilmeitsje.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Misferstane kameraadskip

Kameraadskip is like polymorfysk as it libben. Tûzenfâldich binne de foarbylden dy't it sjen litte. It is de bân dy't hâldt echte maten byinoar. Sûnder wiere kameraadskip is echte soldaatskip ûnfoarstelber. Mar it tsjinnet altyd in heger doel, de gehiel, de mienskip. Syn morele krêft komt út it sterke hert, út ferantwurdlikens, fan it ûnfersteurbere gefoel fan needlottich ferbûn te wêzen oan in folk en heitelân. Wêr't it ôfwykt fan dizze moraal konsept, it nimt in egoïstyske mantel oan, it is moreel gebrekkich en skealik foar de mienskip.

Wiswier in SS-Obersturmführer dy't as depot tsjinne kommandant joech ta oan sokke misferstannen kameraadskip. Doe't ûntdutsen waard dat binnen syn befel de kassier hie ferskate bargen slachte sûnder autorisaasje en ûnrjochtfeardich ferspraat of ferstjoerd grutte hoemannichten fleis, hy kontrolearre de flater net, mar besocht leaver ynfloed te hawwen op it ûndersyk amtners om fierdere ûndersiken te ûnthâlden. Fierder hy de belutsen SS-mannen oantrune om ûnder eed ferklearrings ôf te lizzen dat se gjin fleis krigen hiene.

De kassier waard feroardiele ta finzenisstraf en it depot kommandant - foar it net melden fan 'e kriminele dieden fan

Machine Translated by Google

ûndergeskikten en it betinken fan falske rapporten - nei in finzenis sin.

It gedrach fan 'e kassameiwurker fertsjintwurdige in serieuze skea oan it Dútske folk. De depotkommandant - út misferstane kameraadskip - hie besocht de misbrûken te ferbergjen ynstee fan oarder te garandearjen. Wa't it ferberget, skeat it hiele folk en ûndermynt syn eigen autoriteit.

Machine Translated by Google

De lêste wil fan in SS-man

SS-korporaal Leo R., yn it boargerlibben, in assistint learaar yn in grutte Silezyske stêd, stoar yn in militêre incident sikehûs as gefolch fan ferwûnings dy't oprûn binne oan 'e Eastern Foarkant. Hy liet in soarte fan "lêste testamint" efter, in brief oan syn famylje, dy't er skreaun hie op 'e dei dat er by de Waffen-SS kaam. Dizze brief lit in djip ynsjoch sjen yn 'e libbensbeskôging fan in foarbyldich nasjonaal-sosjalist, ûnderwizer en soldaat. It heart ta de ivige testaminten fan it leauwe fan ús tiid, dy't in foarbyldich effekt hawwe sil op takomstige generaasjes en har sjen litte en útlizze dieden fan harren heiten.

As ik op it slachfjild bliuwe moat of weromkomme moat yn in tastân wêr't ik net yn steat bin ta reden, dan mei dit It lêste testamint tsjinnet as in gearfetting foar myn famylje en klan.

Ik wol net dat der konflikt ûntstiet fanwegen materiaal dingen. Letter sil der in Germaansk rjocht wêze, wêryn't it hert ek it goede docht. Dat is al in rjochtline. Ik wol, oangeande alle fragen fan wrâldbyld of ideology, dat dingen geane sa't myn frou en ik ôfpraat hawwe. Ik winskje foaral gjin ynterferinsje yn 'e ideologyske ûnderwiis fan 'e bern. Wy steane allegear yn 'e grutte hân

Machine Translated by Google

fan leauwe dat wy hawwe en sille bliuwe besykje te foarmjen. It libben fan ús folk is hillich foar ús. Wy wolle de prachtige regel folgje, ien folk wêze, dat is de religy fan ús tiid.

Ik wol dat myn sibben in oantinken hawwe my by. Yn ús klan is it hert sa sterk, sadat in rjochtfeardige mjitte sil fansels fûn wurde.

Ik winskje fan myn hiele hert dat myn frou opnij trouwe sil, as sy leaut dat se in nije libbenskameraad fûn hat. Har kennende wit ik dat de bern ek in goed lot fine sille.

Ik freegje de freonen fan ús klan om peetâlden te wêzen fan 'e bern en de freonen fan 'e famylje ... dat se de wet fan wiere freonskip ferfolje, dy't ien lokkich makket en jaan.

Ik winskje dat myn bern harren mem werkenne as harren kostberste skat, dy't har it libben joech. Dêrneist moat it folk wet en rjochtline wêze. Se moatte altyd ienfâldich, trou en wier wêze.

Ik tankje myn frou. Wurden binne te min. Sy wit miskien dat myn hert rekke wurdt as ik tink oan it prachtige djipte dy't se oan myn libben jûn hat. Ik hoopje ek dat it lot it sil lit har dat hawwe dat my ûntsein is. Mei Soarch en pine geane gau fuort. Mei se oan my tinke mei in bliidmoedige grutskens. Sy joech mear.

Machine Translated by Google

Leave frou! Tink oer ús tiid tegearre en gean mei folle krêft yn 'e takomst. As der hillige rêding is, dan is it wurdt foarsjoen fan myn hertsbloed.

Hâld de foarâlden yn earbied. Wês trou oan it folk. Mei ús folk in lokkige takomst fine.

Ik tankje ek myn âlden, dy't faak lije moasten fanwegen my. Meie se witte dat dit allegear bard is wylst ik hie muoite om de djippere aspekten fan myn bestean. Myn leafde sil altyd by harren hearre.

Meie jimme allegear fiele hoe't ik jimme myn hân jou, sadat jimme krêft sil groeie en jo sille bliid wêze. Leau my, myn it winsk fan it hert is altyd om dy lokkich te sjen, sa is it.

Oan 'e foarjûn fan 'e reis dêr't ik mei meidwaan mei de lange kolommen fan dyjingen foar wa't allinnich de died telt.

Leo R.

Machine Translated by Google

Ien stiet allinnich yn 'e nacht,
belêste mei swiere plicht,
hy tinkt werom oan it horloazje,
fan 'e deade kameraden.

Hy fielt, dat ien nei him ta rint,
soldaat út oare dagen,
dy't al it bitterste lot ûndergien is,
en stil heart er him sizzen:

Kameraad!

En allinnich dit iene wurd.
Se binne stil en se sjogge.
De twadde giet, in skaad, fuort,
allinnich yn 'e iere moarntiid.

- De Reis
troch Herybert Menzel

Machine Translated by Google

Oangeande

It gedrach fan 'e soldaat

Nei bûtenlânske froulju

Jo binne in SS-man. Dat betsjut dat jo gjin hierling dy't rekrutearre wurdt om foar eat te fjochtsjen foar in salaris, sels as it jo gjin oare soargen makket. AS in SS-man, jo fertsjintwurdigje de SS, in mienskip, in oarder binnen jo folk, waans spesjale taken it suver hâlden fan it bloed binne, it ferheegjen fan 'e wearde fan it ras.

As jo yn in frjemd lân steane, mei in wapen yn 'e hân, hawwe jo dus in dûbele plicht: jo moatte fertsjintwurdigje dyn folk en do moatte de SS weardich wêze.

Jo gedrage jo lykwols ûnweardich as jo - drage it unifoarm fan 'e Führer mei de ynsignes fan 'e Waffen SS - rinne mei dy yn kroegen en restaurants om famkes en froulju dy't de pine en soargen fan har eigen folk net diele, dy't de pine fan har folk net fernimme, gewoan om't se gjin gefoel hawwe. Dit binne net de fatsoenlike froulju en famkes fan dizze frjemde minsken.

Dat is wat jo as fanselssprekkend beskôgje kinne. Foar dy famkes waans bruorren, en dy froulju waans manlju, hawwe ferslein troch jo en jo kameraden soene wis wolle net harren earms om dy hinne smite. Jo witte ek hokker soarten skea jo oerkomme kinne troch sokke soarchleaze feriening.

Machine Translated by Google

Hoe kinne jo it rjocht op ûnûntkomber hurdens opeaskje, as jo josels gean litte? Hoe kinne jo in dúdlik sicht behâlde en in fatsoenlike hâlding, as jo jo selsrespekt ferlieze? In protte fan jimme hiene yn dizze oarloch de kâns om mear oan te nimmen ferantwurdlikens as jo ea by steat west hawwe soene hawwe yn frede tiid. Jimme moatte allegear bewize dat jimme it wurdich binne fan dizze ferantwurdlikens. Wy witte dat jimme dapper binne yn oarloch. Mar jo moatte ek leare om kalm, dissiplinearre en matich, sels as jo net yn formaasje steane.
Dat is wat wy hoopje foar de takomst fan ús folk.

Wat moatte jo dwaan nei't jo dizze rigels lêzen hawwe?
Ik sil it dy fertelle. Jo moatte dúdlike eagen hawwe en in earlike hert. Jo witte wat ik bedoel. Jo witte hoe't ik dit bedoel.

Miskien kenne jo ek dizze of dy kameraad dy't dat net hat gedroech him sa't er moatten hie. Oant no ta seagen jo gewoan fuort en tocht dat it dy neat oangie. Leau my, it giet dy oan. It giet ús allegear oan. Besykje earst de manier fan wiere kameraadskip: nim dyn freon mei nei de kant en praat dúdlik en ridlik mei him. Fertel him wat it is betsjut. Fertel him oer it fatale oere dat ús folk fynt harsels yn. Yndruk op him meitsje, dat de Führer kin gjin inkele man opjaan.

Tink der altyd oan dat de moannen en jierren dy't jo drage it unifoarm mei de SS Runes sil ûnferjitlik bliuwe foar de rest fan dyn libben. Foar in Dútser binne dit de meast beslissende jierren yn it libben. Net allinnich om't de jonge SS

Machine Translated by Google

frijwilliger wurdt in man, of om't syn boarst
wurdt breder, of syn stap wisser, of syn sicht skerper. Syn geast wurdt
ek foarme. En hy leart yn 'e SS-mienskip wat him altyd bybliuwe sil:
oarder, dissipline, gewisse, punktualiteit, opoffering en in gefoel fan
plicht foar de mienskip. Doch

bedjerre dizze oantinken net troch jo taken net sa te dwaan
dyn minsken ferwachtsje fan dy. As jo dit negearje, do
dysels mear sear dwaan as elkenien oars.

Der wie ris in tiid dy't útspruts "it rjocht fan
it eigen lichem." Dat wie de perioade dy't syn segen joech as in swarte
man mei in wite frou troude of as in
Dútser troude mei in Joad - de tiid dy't ek beskerme
dejingen dy't it ûnberne bern yn it lichem fan syn mem fermoarde hawwe as
syn oankomst soe de âlden ûngemak jaan.
kampioenen fan dy tiid, dy't wy al oerwûn hawwe troch de striid fan 'e
Führer yn Dútslân, steane no koppich op alle fronten tsjin ús.

As jo leauwe dat jo mei jo eigen lichem en jo eigen bloed dwaan
kinne wat jo begearten wolle, dan
helpe de fijannen fan ús folk en fan ús wrâldbyld.
Jo binne allinich de master fan josels yn werklikheid as jo
kinne genôch krêft en grutskens opbringe om te libjen binnen de wetten
wêrûnder jo folk, jo SS, en josels
binne gearstald.

Machine Translated by Google

Wa't syn bloed ferneatiget,

ruïnearret syn folk.

Machine Translated by Google

De meast privee dingen fan it yndividu binne de meast iepenbiere dingen fan 'e mienskip. Foar it wichtichste ding wurdt yn har besletten: it fysike bestean en

takomst fan ús minsken.- Wilhelm Pleyer

Machine Translated by Google

Fan Bern

Is der in djippere freugde as de freugde fan it hawwen fan in bern? Kenne jo ien? Ik net! It is in wille foar it each. In freugde foar it ear. In freugde foar jo strelende hannen. It is in freonlike beat foar dyn hert. Ja, it beweecht dyn hiele bestean sadat do hast der gjin wurd foar. Der is wis gjin djipper wurd soarch.

De soargen binne in protte.

It bern dat by dy berne wurdt, en dat him ûntjout en groeit sa't syn ynderlike geast it wol, is ûnderdiel fan dy. Mar it giet noch altyd syn eigen gong. Do fielst dy ferantwurdlik en kinst it noch dwaan. neat. Noch om it te helpen noch om it sear te dwaan. Do giest troch dysels yn it bern, mar it hannelet noch altyd neffens syn eigen sil. Hokker soarch koe grutter wêze?

En it hâldt noait op. Jo binne soargen oer syn aard, en oft it in goede wêze sil. Jo binne soargen oer syn sûnens. Jo binne soargen oer syn flaters. Jo binne soargen oer syn prestaasjes. Jo binne soargen oer syn keuzes. Jo binne mear soargen oer syn libben as dyn eigen. Jo binne sels soargen oer syn soargen. Sa djip, sa einleas, sa allesomfiemjend is dyn soarch foar dyn bern.

Machine Translated by Google

Mar jo sels wurde ek folle djipper troch jo bern. Jo tawijing en soarch foar it bern is jo geheime libbenswearde. Dizze wearde is jo nammeleaze freugde.

Dizze freugde is dyn nammeleaze wille. En as dyn soargen opheft wurde trochdat se net nedich blike te wêzen, as se binne stil, om't dat wat mei spanning winske wurdt takomt trochjaan: As it libbet, springe tûzen lytse sprútsjes der krekt út Lykas oan in maitiidsbeam, is syn goede aard krekt as it moarnsiten fan in goede dei. Dyn nammeleaze wille fynt syn kroaning mei in freugde dy't jo yn jo lichem fiele kinne. Dyn freugde rint op yn it dúdlike ljocht fan jo bewustwêzen fan 'e wearde fan jo bern. En dit giet oer yn it glorieuze ryk fan

grutskens - hokker freugde kin djipper wêze as dat?

Jo hearre oare dingen oer in bern. Jo hearre dat it sa is in lêst. Jo hearre dat it in ferantwurdlikens is. Jo ek dingen hearre dy't sûner en oprjochter binne. Jo hearre dat it in kwestje fan oertsjûgingen is. En, wat wis it meast ûnbestriden is fan wat jo hearre - it is in plicht tsjin it folk, it is in hanneling fan ferantwurdlikens, en in erkenning fan fertrouwen.

Mar ik sis dy, it is wiis foar dy om in bern te hawwen foar neat oare reden as foar leafde. En dat jo fan jo bern hâlde om gjin oare reden as freugde.

Machine Translated by Google

Wurk eart de frou sa't it de man eart. It bern,
lykwols, feredelt de mem.
- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

God libbet allinnich yn grutske herten

In skriuwer fan ús tiid, waans wurk tige wurdearre is priizge troch de naasje, skreau as syn leauwe de ûnmeilydsume wurden: "Allinnich manlju dy't God nedich hawwe, folgje God. Wa't ek hat Him net nedich, folget Him net. Sels dy dy't God beskôgje, hawwe him nedich." Allinnich minsken dy't him nedich hawwe God folget God ... is dat sa? Is God, hoe't men it ek besjocht him, de God fan 'e belêsten en dyjingen dy't fol binne mei tsjuster yn it libben, in bedroch? Iets dat wy slûchslim betocht hawwe om mei de wrâld om te gean, dêr't wy net tefreden mei binne yn syn wiere foarm sa't er eins is? Is bidden altyd in fersyk, in hanneling fan treast fan ús machteleazens? In protte bidde om te freegjen, en in protte bidde om te jaan harsels treast - mar de God fan treast is net ús God.

As wy it prinsipe erkenne: "God wennet allinnich yn grutske herten", dan bedoele wy in oare God as dejinge dy't treastlik is, of teminsten in oare manier fan oangeande him. Omdat wy leauwe dat God en moed en krêft hearre echt byinoar en dat dy manlju ek God neistribje dy't him net nedich hawwe, teminsten bûten bangens.

Machine Translated by Google

It is mooglik dat in jonge man, nei't er in groep minsken holpen hat kameraden fersette har heroysk tsjin fijannige troepen en lijen bittere oeren dy't oan in triedsje hingje tusken libben en dea, dat sa'n man, nei't it gefaar foarby is, soe útdrukke syn gefoelens yn in gjalp, yndied dat hy flokke soe! It is lykwols wierskynliker dat hy bidde soe, en yndie, op in tige fûleindige en passyfolle manier. Wy binne oanrekke net safolle troch oft en wat de persoan dy't hat sa oanrekke seit - wy binne oanrekke dat in man yn 'e de meast serieuze momenten fan it libben sjogge noch altyd mei ûntzag nei wat grutters, op in ûnbegryplik gehiel, en befêstiget in almachtich leauwe. De man komt boppe sokken út sichtbere, begryplike, nuttige dingen. Hy tilt himsels op boppe alle yndividuele dingen en berikt in bewustwêzen fan 'e wrâld, fan 'e mysterieuze kennis fan 'e ûnbegryplike ûnderfining wêryn wy berne binne, en wêrfan wy op 'e ôfsprutsen tiid út 'e dea skuord wurde oere sûnder frege te wurden. De krêft en grutheid fan de minske is lykwols dat hy sûnder wil berne is fan syn eigen, en libbet noch altyd net yn in willekeurich bestean. Sels yn syn jonge jierren is hy hieltyd moediger, om't hy sjocht nei dit bestean as in syker, en freget 30, 60 of 90 jier libben betsjutte eins. En it is dit: loyaliteit, leafde, kameraadskip en moed.

It is de genede en de flok fan 'e minskheid dy't oan dit dei, nimmen hat in maklik antwurd fûn op 'e fraach of

Machine Translated by Google

oan sokke gedachten. En dat nimmen se fine mei. God is gjin "x" dy't mei krekte wissichheid berekkene wurde kin út hokker soart berekkeningen dan ek. Hy is gjin ienfâldich feit foar ús gewoane minsken, mar earder in fraach. En om dizze fraach hieltyd wer te stellen, om bewust te wêzen fan 'e wissichheid fan ús bestean, fan 'e omstannichheden fan ús

bestean, sûnder ôfbrutsen te wurden troch dizze gedachten, en sûnder dêrtroch útput te wurden ... dat liket ús de moaiste en fruchtberste moed fan 'e geast te wêzen, dy't wy ús foarstelle kinne.

It betsjut net folle om gewoan te libjen. Alles wat berne wurdt giet troch in koarte perioade oant de dea, en fjochtet foar iten, ûnderdak en drinken. Sa'n stap út dizze sirkel fan
it libben, om it frij te befêstigjen of te ûntkennen, dat is de grutskens en fermogen fan ús minsklikheid. Wy wurde wiere manlju troch
dizze adel en troch dizze grutskens. Der is gjin punt wêrop't it tinken ta in ein komt. Elkenien dy't de moed hat om sa'n sûn en bliid gefoel foar de wrâld en foar God yn syn hert te hawwen, is yndied prachtich sober en alert. Hoe moat hy boargerlik wurde,

lyts of leech? Der is in nivo fan dingen dêr't er oan foldwaan moat wer en wer oerein komme en syn wei omheech fjochtsje nei: It is net him, mar de *hiele* skepping sa breed en sa djip as it
ferskynt oan manlju.

Wy hawwe sa'n jubel nedich en jouwe iepenlik ta dat wy it nedich hawwe, nammentlik de ferheffing fan it al te-

Machine Translated by Google

oanhâldend en it al te beskieden. Wy wolle wêze
ûngemaklik en ûntefreden, as soene wy úteinlik
ûntdek de wolken en de seeën, ûntdek it geheim fan
it libben mei syn hûnderttûzenen en miljoenen fan
manifestaasjes. Wy freegje de stjerren, wa hat se yn har prachtige spul
fan opkommen en delgean set? En wy freegje de
wetter, yn waans ôfstannen en djipten it wol
stream? Wy binne sterk genôch fan hert dat wy net flechtsje
fan it ivige "wêr wei" en "wêr nei", en wy
akseptearje sels de meast krekte beskriuwing fan 'e natuer net as in
folslein útputte útlis fan har redenen.

Us eangst foar de djipte fan 'e wrâld moat net troch feiten weinommen
wurde, sels net troch de striid om neakenens
bestean. Wy wolle net meditatyf wurde
natuer noch ferdielde minsken, leaver wolle wy it libben opnimme
mei in frije geast, it deistige en faak sa bittere, en ek dat wat ljocht skine
lit en betsjutting jout. De God oan wa't wy ús fertrouwen jouwe is yn
oerienstimming mei ús herten.
Hy is ús eigen hert en wit fan ús wannear't it iepen is en
befêstigjend yn 'e wrâld.

God libbet yn ús, om't wy konstant ûndersykje de
geast fan 'e krêften yn syn wrâld en stribje dernei om se te meitsjen
ús eigen. Fereasket it net in prachtige grutskens en in earfolle moed
om sa'n ferovering fan 'e wrâld en fan God te ûndernimmen? Fereasket
it net ek in aadlik plak

Machine Translated by Google

snelheid en bewustwêzen om ússels as manlju te befestigjen
foar de machtige God?

Wy priizgje God en syn wrâldske skepping trouwer
hoe grutsker en selsbewuster wy deryn ferskine. It laitsjende each, de
behendige stap, de geast dy't wierlik yn steat is om freugde te nimmen
en himsels op te tillen, echte jeugd, echte
manlikheid, standhaftigens, leafde, kameraadskip, dat binne
de standertdragers fan God. En hjir slute wy ús wer oan by de geast
fan 'e auteur, dy't wy oan it begjin neamden en dy't de befêstiging fan
syn poëtyske leauwen einige mei dizze wurden, dy't in plicht foar ús
allegear fertsjintwurdigje: "God wurdt troch de minske yn 'e wrâld
droegen."

Machine Translated by Google

De Almachtige sil de rjochtfeardige rjochter wêze.

Us taak is lykwols om ús plicht te dwaan,

Sadat wy foar him stean kinne

as de skepper fan alle wrâlden

neffens de wet dy't hy joech,

de wet fan 'e striid om it bestean.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Libbensbeam en Wrâldbeam

Transformaasje fan in Arysk symboal

Der binne noch gebieten yn Dútslân dêr't men noch sjocht grêfstiennen út 'e 17e iuw de ieu, wêrop de dea fan 'e persoan wurdt op in tige bysûndere, mar ferljochtsjende wize ôfbylde.

Men sjocht bygelyks yn reliëf op 'e grêfstien in bosk blommen, in strûk dat groeit mei dikke en moaie roazen. De dea yn 'e foarm fan in skelet sit neist dêroan en mei in sarkastyske útdrukking brekt de ôf moaiste blom. Nimmen kin it net begripe betsjutting fan dizze ôfbylding: krekt sa't de bloei spottend brutsen wurdt, en fuorthelle wurdt út 'e libbensstream dy't sawol dy as de bosk regearret, op krekt sa'n wize stoar ek dizze persoan, foar wa't dizze grêfstien stiet.

Soms is it in teer melancholie, in moaie en hast fersoenjende regeling, dy't hjiryn fertsjintwurdige wurdt ôfbylding. Op oare grêfstiennen is it in wylde, hast skelm opskuor. Men sjocht de Dea altyd ôfbylde as in ûnsjogge skelet, dy't in beam omhakket. In djip stik is al út 'e beam snien. It ferneatigjende resultaat is klear.

Oare foto's litte sjen dat de beam al omfallen is. bliksem falt del út 'e wolken. Yn elk gefal,

Machine Translated by Google

men heart de dúdlike boadskip: "Lykas de beam foel, sa sille jo falle, bern berne út fleis!" Der is gjin twifel dat de beam hjir bedoeld is om de libbensbeam fan 'e ferstoarne te fertsjintwurdigjen, en dat it libben fan dit symboal fertsjintwurdigjend is foar it libben fan 'e persoan, en dat syn ferneatiging de dea betsjut fan 'e persoan oan wa't it heart.

Minske en beam wurde hjir yn djipte werjûn ûnderlinge relaasje, mei in djippe ynderlike bân. De beam is gjin byld fan 'e werklikheid, gjin ôfbylding fan 'e natuer of kultureel wurk foar estetyske beskôging. It hat in betsjutting, dy't miskien mear of minder bewust begrepen wurdt yn 'e geast fan 'e 17 de ieuske houtkapper - giet eins werom nei de oerdjipten fan ús leauwen. De brede fersprieding fan dit idee fan dizze "libbensbeam" kin hjir allinich riede wurde. De mytology giet werom nei de ierste begjin fan Yndo-Aryske tradysjes, werom nei de wrâld-jiskebeam fan 'e Yggdrasil. De beam libbet fierder yn 'e sagen fan 'e hûsbeam, beskermbeam, en fan 'e beam dy't plante wurdt foar de pasgeborene. Men fermoedet it sels yn 'e mearkes, lykas de noflike oer de jeneverbes of fan 'e appels fan it libben.
It wurdt fûn yn lieten en gewoanten fan 'e maaiebeam oant de Krystbeam, dy't oan it hûsdak spikere wurdt en bewarre wurdt oer it jier. Yn elk gefal is it libben fan in persoan yn in famylje op mysterieuze wize ferbûn mei it bloeien fan sa'n beam. It is dêrom eins in "libbensbeam".

Machine Translated by Google

It koe lykje dat de treurige, treurige 17de ieu, dy't sa faak en sa pynlik de skelm ûnderfûn hat dieden fan dea, koenen miskien it oarsprongspunt wêze foar de ferhalen oer sokke fallen beammen. Mar dat is net sa. It konsept fan 'e dea dy't in beam fan it libben omsnien hat, giet folle werom earder. In houtsnijwurk yn 'e lieten fan Sebastian Brant, produsearre koart nei 1500, liet al sa'n ôfbylding. Nijsgjirrich genôch is it feit dat dizze beam fertsjintwurdiget net ien man, mar in protte minsken dy't yn 'e beam sitte en dy't derfan yn in sleat falle foardat de beam, dy't al hakke is, falt.

De lêste ôfbylding fan Niklaus Manuel syn deadsdûns is noch dúdliker. In protte minsken sitte yn 'e belegerde beam. Se wurde delsketten troch de Dea mei pylken. Hjir, as al neamd, fertsjintwurdigje de trije net it libben beam fan ien persoan, mar fan in hiele klan. Dit is sels dúdliker yn in print fan 'e master út 'e rollen fan om 1470 hinne. Hjir is de beam fan it libben yndie in wrâldbeam, dêryn sitte minsken sekuer pleatst yn in trijenivo-oarder, sels in foarstelling fan in goed oarderde wrâld.

Boppe-oan sjogge wy it prysterskip, dan dêrûnder de wrâldske masters, keizers en keningen, hearen en greven. Under harren binne de boargers en de boeren. Yn 'e lette midsiuwen, sjogge wy de ieuwenâlde ferdieling fan 'e minsklike wrâld yn 'e trije klassen dy't bekend binne om te brûken fan de gedichten en filosofyen fan it Yndo-Germaanske folk.

Machine Translated by Google

De beam wurdt lykwols net omkapt. Hy wurdt troch twa bisten opkôge, dei en nacht, en stiet yn in skip dat oer weagen rydt, in symboal fan ivich streamen.
tiid. De dea tilt syn bôge op en sjit manlju del fan
de beam mei pylken.

Dizze beam is folle mear as de beam fan it libben, en it is ek folle mear as in "klassebeam", sa't it west hat ûnkrekt neamd. It is yn wierheid in wrâldbeam, dy't alle minsken yn in dúdlike oarder waarnimt. Net fier hjirfan is de gedachte fan 'e Noardske Wrâldjiske yn waans tûken goaden en minsken libje, en fan oare Yndo-Germaanske wrâldbeammen. Se levere net allinich wenromte, mar fersprieden ek gelok en segen. Hjoed, fansels, wy

kin allinnich vaag de prachtige mytos fiele, dy't giet
werom nei de oerâlde djipten fan ús ras, fier werom yn
it fiere ferline. Syn transformaasjes kinne dúdlik wêze
folge op de pear reliken dy't wy hjir hawwe.

Yn 'e lette Midsiuwen libbe der noch in spoar fan 'e Noardske grutheid troch, men fielde noch it mytyske wrâldbyld yn 'e ôfbylding fan 'e hillige beam. Ienfâldiger,
mear ekstern, rûger ... mar noch altyd fol betsjutting binne
de lettere portretten yn it boek fan Sebastian Brant en yn 'e Berner Deadsdûns. Dan feroaret de betsjutting sterk. De vitaliteit nimt ôf. It yndividu, dat mar selden te sjen is yn 'e libbensbeam-portretten fan 'e Midsiuwen, komt op 'e foargrûn, en tegearre mei dit

Machine Translated by Google

yndividualisme komme ienfâldiger, makliker te begripen bylden: se wurde emosjoneel of sels sentiminteel; se wekke meilibjen, fertriet en begrutsjen op.

Uteinlik ferdwynt de betsjutting hielendal. De sjogger wurdearret sokke portretten gewoan as allegoryen, waans skientme en estetysk effekt dat hy bewûnderet. Dêrmei de transformaasje fan dit âlde symboal fan in wrâldbeam en libbensbeam komt ta in ein. Alles wat foar ús oerbliuwt is fiele ús wei werom yn it fiere ferline mei besteande artefakten, en om har grutheid te fielen.

Machine Translated by Google

Wy as yndividuen binne neat oars as de blêden
oan in beam. Hjoed binne se grien. Ien blêd is grutter,
in oar is lytser. Dan ferwelket ien, en dan in oar.
Mar dat makket neat út as de beam allinnich sûn bliuwt!
- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Moed foar de freugde fan it libben

Wa't troch de ferwoaste strjitten fan 'e bombardearre stêden, wa't der ek nei sjocht en rilt ruïnes fan kastielen en tsjerken, wêryn it libbensgefoel fan grutte perioaden wurdt wjerspegele, wa't yn 'e ôfgrûn sjocht fan de herten dy't de dea iepenskuord hat ... hy kin beskôgje it oanmatigend om te praten oer de freugde fan it libben as ien fan 'e ûnoerwinlike krêften fan 'e minsklike siel. Miskien hat it soldeer it grutste rjocht om krekt dat te dwaan: Net allinich foar it komfort, mar út it libbene gefoel fan 'e werklikheid wêrfan de freugde fan it libben yn kontrast stiet mei it ûnberekkenbere en de tsjusternis, ja, dy't allinnich meitsje se draachlik. Yn 'e wiken fan it nije jier koe men hear de lûden fan 'e drokte fan it karnaval feestlikheden yn ús moaie stêden. Strjitten dy't eartiids libben mei bliide mannichten binne no bedutsen mei de jiske fan fernielde huzen. Ynstee fan dekoraasjes sjocht men ruïnes boppe ús hollen omheech stekken. Manlju dy't eartiids út 'e beker fan it libben dronken, lizze no ûnder de ierde of striid mei har grize en no serieuze gesichten yn 'e iensumens fan 'e striid om it bestean fan Jeropeeske kultuer. Froulju binne fier fuortflechte nei de

Machine Translated by Google

pleatsen en doarpen. Wêr bliuwt in ljocht, in gedachte, dy't ús werom liede kin nei de freugde fan it libben?

Miskien moatte wy prate oer wat de freugde fan it libben eins is. Wa't it allinnich yn eksterne útdrukking siket, sil it amper fine yn oarloch. Wa't allinnich om it wat rauwe jout materialistyske wille sil teloarsteld wurde mei de skrale oerbliuwsels ... en beweare dat der amper wat is it wurdich is om noch langer foar te libjen, of om dit libben foar te priizgjen of leaf te hawwen. De djippere freugde fan it libben is lykwols net ôfhinklik fan tiid en lot, net fan behoeften en bitterheid. It is ien fan dy stille wûnders, dy't God jout oan dyjingen dy't bewust binne fan syn bestean. It kin net op ús fan bûten. It libbet yn ús essinsje en ús wêzen; it libbet yn ús. De man dy't it hat is ryk, sels as hy giet om yn lompen en wennet yn ierdske grotten. Wa't ek libbet yn in paleis en hat alle djoere úterliken fan it libben is dochs de earmste gast op dizze ierde, as er dizze wiere freugde yn it libben net hat.

It begjint mei in ienfâldich bewustwêzen fan it bestean. Der binne manlju, dy't nei in goede nacht sliep nei de nije dei en kleie om't se foar it wurk steane en taken. Oaren ûntsteane nei in pear oeren ûnrêstige sliep mei in amper te begripen gefoel fan tefredenheid, bliid oer de realiteit fan harren libben, en miskien gewoan om't it harren azem, sicht, gefoel, hearren en tinken jout. De oarloch hat ús op in geweldige manier sjen litten

Machine Translated by Google

dat ús wille yn 'e ienfâldige dingen yn it libben folle djipper en betsjuttingsfoller wêze kin as de eartiids sa heech priizge "plezier". En dit lit echte beskiedenens en it fermogen ta sterke gefoelens sjen. Wa hie in soldaat útlizze kinnen dat neat mear as in
skjin bêd, in tin dekte tafel, ja in koart dutje, in glês
fan wyn, in moaie foto of in oantreklik famke dat foarby rint
koe him mei sokke freugde folje? En doe't wy thús wiene, wat ferfeeld en foar in fol rek mei boeken stiene, op syk nei ien boek foar in rêstich oere ... wa hie ús fertelle kinnen dat wy op in dei de wrâld en ússels, de oarloch, smoargens, lijen ferjitte kinne soene
en sels de dea ... om't in noflik tafal yn in
ferlitten hûs yn it easten joech ús in min
ferskuorde eksimplaar fan in boek fan Elchendorff? Wa soe dat hawwe kinne makke ús leauwe dat wy op in dei, yn in tsjustere bunker, yn fochtige kjeld en pleage troch ynsekten, nei de melody fan Mozart syn "Magic Flute" harkje koene by in swak ljocht, en dat wy yn in dream fan ivige skientme fan 'e wrâld falle soene.
en al it skrik om ús hinne ferjitte?

Yn sokke mominten ljochtet de freugde fan it libben op om har hinne as bliksem ... of lykas it sêfte ljocht fan in simmer sinneûndergong. Wylst wy eartiids troch de goed ferljochte strjitten fan 'e stêd gongen op syk nei wille, ferlieze wy no hast ús azem as wy sjogge nei de strieljende skientme fan 'e stjerreljochte nacht, dy't frjemd reflektearret tsjin 'e moanne, en dit jout

Machine Translated by Google

ús in ynderlik gefoel fan hearren ta it universum. Nimmen kin in mear passyfolle dissipel wêze foar de freugde fan it libben as de ienfâldige soldaat, dy't troch it ivige fjoer fan 'e striid dreaun wurdt, dy't troch de muorre fan 'e dea en fan horror rûn is en dy't ynienen sprakeloos is as hy foar de stilte fan in jûn stiet en de gewaaksen sjocht sêft streeld troch in sêfte wyn. Yn sokke mominten fielt er yn it kloppen fan syn eigen hert it glorieuze en wûnderlike libben dat him jûn is. In freugde streamt dan troch him hinne, dy't net te fergelykjen is mei hokker oar genot fan dizze ierde dan ek. En sa lykje wy frij beskieden te wêzen, mar allinich yn uterlik, om't sokke beskiedenens tagelyk de heechste oanspraak is dy't wy fan ússels freegje kinne.

libben.By dit oere, doe't it lot fan 'e oarloch it swierst test ús herten, sawol thús as oan it front, it liket in hopeleaze poging om te praten oer de freugde fan it libben. Mar moed heart likegoed by freugde as by striid en dea. De dea oerwinne betsjut freugde krije. Sûnder dat soene ús sielen al lang ynstoart wêze ûnder de grutte lêst fan harren swierrichheden. Sûnder dat, de froulju thús soene al lang yn 'e tsjusterste, ûnûntkomber depresje. Dizze libbensfreugde stiet as in skitterjend "dochs" boppe ús swier belegere folk, tsjin wa't bommen en fosfor nutteloos binne. In stik bernetiid libbet deryn. Selsgenoechsume opskepperij en blyn

Machine Translated by Google

ambysje is der frjemd oan. De leafde foar de natoer en foar minsken, foar bisten en foar blommen, foar muzyk en foar
fersen, want skilderijen en keunst yn stien en metaal binne allegear ûnderdiel dêrfan. It leart ús dat as wy wat ferlieze, wy moatte sjen nei dat wat oerbliuwt. It leart ús om
de betsjutting yn elke test werkenne.

Wa soe de freugde ûntkenne dy't man en frou fine
tidens harren fakânsjedagen tegearre. Wa kin beweare dat hy - tidens de oerfloedige dagen fan frede mei syn deistige wille - de leafde fan syn frou, de freugde fan it hawwen fan bern en in stik feiligens sa djip fiele koe? En sels as it lot ús dat nimt wat is

meast leave, de bereidwilligens om wer te helpen liedt ús werom yn 'e earms fan it libben.

Machine Translated by Google

Kening Olaf syn frjemde moeting

troch Will Vesper

Op in dei fearen kening Olaf Tryggvason en syn mannen súdlik lâns de kust fan Noarwegen yn it skip "Long" Draak". Doe't se by de fjord fan Nidaros kamen, de manlju moasten oan de roeien, om't de wyn te hurd wie swak om de seilen te foljen. Mar de kening hie gjin haast. Hy wie yn in goede stimming en die allerlei trúkjes foar syn manlju. Hy focht in skynduel mei syn banierdrager, Ulf de Readen. Earst fochten se op 'e gewoane manier mei de swurd yn 'e rjochterhân. Dan mei it swurd yn 'e lofterhân hân. En úteinlik mei swurden yn elke hân. Elke kear kaam de kening hielendal nei it efterboerd ta. Dat wiene opmerklike spultsjes. Dêrnei klom kening Olaf op 'e reling fan it skip, en rûn der lâns wylst hy jonglearre trije dolken sûnder skede. Nimmen hat de kening ea sjoen misse of in dolk yn 'e see falle. De manlju roeiden mei mear entûsjasme en lake.

Kening Olaf siet tusken syn mannen op it efterdek en praatte oer dit en dat. Dêr siet Kolbjoern de Marshal en Thorstein Ochsenfuss, Arn Schaetze út Jaemtland en Bersl de Sterke: manlju út hiel Noarwegen, út Iislân en fan 'e eilannen yn it westen, in selektearre team, knappe mannen fol krêft en moed. Ien

Machine Translated by Google

seach dat. Nimmen wie âlder as sechstich jier, útsein biskop Sigurd, en nimmen ûnder de tweintich, útsein Einer Bogenschuettler, dy't krekt achttjin wie, mar de bêste kânshawwer yn it hiele lân.

"No hâld ik hiel Noarwegen yn myn hân," sei de kening, en hy rekke mei syn rjochterhân nei de loft, as wie pakte wat de oaren net sjen koenen. "Omdat jo hawwe it út Gods hân ûntfongen," sei er. Biskop Sigurd yn earnst.

"Ja," beaam de kening, "út Gods hân en net út jo hân, biskop. Ik twing allegearre om foar Kristus te bûgjen, folken fan alle provinsjes: Stravanger en Hardanger, Vik en Sogne, Woere en Ramsdalen, de provinsjes oan see en yn de bergen, en no ek Helgelân en Upland. Dy wiene it dreechst te kraken."

"Mar jimme hawwe der ek de skerpste tosken foar," ûnderbruts Sklade Hallfred, de Iislanner. "In protte hawwe fielde se."

"Dat kin wier wêze," antwurde Olaf, "mar no is Noarwegen ien Ryk en (tsjerke)klokken liede oer it hiele Ryk."

"Ik jou dat ta," bea Hallfred ta. Hy lake in bytsje en foege ta: "Ik moat ek tajaan dat it dreech foar my is om te wennen oan dy klokken. En in protte oaren fiele itselde, sels as se it net sizze."

Machine Translated by Google

"Do hast gefoelige earen, as skjald," antwurde Kening Olaf.

Mar Hallfred wiisde nei syn hert en sei: "Hjir, kening Olaf, sit ien dy't it net hearre wol. Kristus naam al te folle tiid foardat it nei ús ta kaam. Wy allegear leard noch wat fan ús memmen."

Kening Olaf seach him in lange tiid oan. Doe sei er: "Wêr't de klokken liede ... is wêr't it Ryk en de Kening syn hearskippij."

"Dy't jo fan God krigen hawwe," ûnderbruts de biskop wer. "Ien is master. Dejinge yn 'e himel."

"En ien is Kening yn Noarwegen, Biskop," antwurde Olaf. "Men moat master wêze en men moat kening wêze, útsein as de lân moat de bút wurde fan bûtenlânske keningen. Altyd tink dat mar oan."

"Der moat mar ien kening yn Noarwegen wêze en de eilannen," sei Hallfred. "En mar ien moat master wêze yn de himel. Mar ik haw noch altyd meilijen mei al dyjingen dy't moasten lit alles achter," en hy gebeare stadich mei syn hân nei de bergen, dan oer de loft en úteinlik nei de see ta. Elkenien wist wat er bedoelde.

Biskop Sigurd seach him lilk oan. "Dy tosken sille moatte noch faak bite en in protte bite," sei er, "foardat dizze ôfgoaden en tsjoenders twongen binne om te gean hiel Noarwegen."

Machine Translated by Google

Elkenien seach nei Olaf om syn reaksje op Hallfred syn stoere wurden. Mar syn hert wie ljocht en goedmoedich hjoed, it soarte stimming dy't elkenien boeit.
Lachend liet er syn tosken sjen en rôp: "Noarwegen, heitelân! Heil oan him, dy't it ús jûn hat om te hearskjen."
Wy sille it fêst hâlde mei ús tosken. Nimmen sil it fuortrinne. fan ús, salang't wy libje."

"Heil Kening Olaf!" rôpen de mannen. En Hallfred begûn in gedicht oer dit oere:

"Mei it gefoel fan striidwaar
reizge de kening nei it suden ..."

It skip glide tichtby de kust de fjord yn en kaam op in rotsige klif, dy't fier útstekt yn 'e wetter. De fûgels oan 'e wâl fleagen. In sulveren in wolk fan klappende wjukken stie as stof yn 'e loft. tûzen fûgels rôpen.

De dinnebeammen, dy't ien nei de oare steane lâns de kant fan 'e berch, wjerspegele sinneljocht doe't se swaaide. Ljocht kaatste fan alle tûken ôf. Ien hearde de streamkes dy't lûdroftich de kleaunen delkabbelje, en de lichte sykheljen fan 'e see.

Ynienen hearden se allegear it roppen fan in dúdlike, skerpe stim. In man stie op 'e rotsige riche tichtby it skip.
Elkenien seach him oan. It wie dúdlik dat hy meidwaan woe. harren, en frege tastimming om dat te dwaan.

Machine Translated by Google

Kening Olaf joech de piloat in teken om tichter by de riche te gliden. De manlju tilden har riemen op en ferpleatsten se nei de lânkant. Mar foardat it skip dêr sels hielendal oankaam wie, seagen se de frjemdling op 'e punt fan 'e foarsteven stean, tichtby de kop fan 'e gouden draak. Hy knikte nei de kening, dy't heech op it efterdek siet. It
seach derút as wie er in bytsje oan it swaaien fan syn sprong, en noch altyd besykjend syn lykwicht te finen. Doe rûn er tusken de manlju foar op it skip troch: in boer út 'e omkriten, dy't wierskynlik gewoan in skoftke mei harren reizgje woe, salang't se syn selskip op it skip mar tolerearje soene. Hy wie gjin keapman sa't se earst tochten.

Hy wie in tige stevige man yn 'e âlderwetske klean fan griene boerebaize (in grof wollen doek). Wierskynlik in man út 'e djipte fan 'e bergen. Om syn heup wie in brede learen riem mei in moaie koperen gesp. Yn ien fan 'e riemlussen droech hy in twasidige hammer, it âlde boerewapen: in moai foarme stik hânwurk. Mar it meast opfallende oan 'e man wie syn reade burd, dy't sa dik en lang wie dat hy it ferdielde en

it links en rjochts ûnder syn riem stoppe.

Hy gyng sitten op in tou en seach nei de manlju, dy't om him hinne sieten of stiene, ien nei de oare ... folslein sûnder ferlegenens. Elk fielde him in bytsje senuweftich troch it blauwe fjoer fan syn blik. It wie as seach er se oan, en hie er by elk wat flaters fûn.

Machine Translated by Google

"Dat wie gjin minne sprong, dy't jo op it skip makke hawwe," erkenne Vakr fan Goetaelf.

"It wie net grutter," antwurde de frjemdling, "as de ien dy't jo, Vakr, makke hawwe doe't jo in kristen makken fan in freon fan Thor. Jimme binne allegear goede springers yn dat oansjen."

Wat de man sei wie net treastlik.

"Wisto net mei wa'tsto reizgje, boer? Wês foarsichtich! En wêr hawwe wy jo moete, om't jo tinke dat jo wat oer ús witte?"

"In âlde kunde," antwurde er, "werom fan dyn heiten. Mar ferjit it mar. No wol ik graach mei reizgje dy foar in skoftke."

"Wêr wolsto hinne?"

"Yn it bûtenlân," antwurde de man tryst.

"Jo sjogge der by steat út foar in militêre ekspedysje."

"Ik haw in protte fan harren efter my, mar no wol ik" rêst."

"Do sjogge der net sa út," observearre Bersl de Sterke.

Neffens syn gewoante - as wie it net de muoite wurdich om mei in te praten man foardat hy syn krêft testte - hy rekke nei de de hân fan in frjemdling en besocht him fan syn stoel te skuorjen. It wie in koarte en skerpe striid, mar doe lei Bersl oan de grûn, en it wie folslein dúdlik wa't hjir wie sterker. Bersl hie dat net mear meimakke sûnt syn iere jierren jeugd. It rekke elkenien as fjoer en dronkenskip: elk

Machine Translated by Google

moast de frjemdling yn in wedstriid úttestje. Mar nimmen koe him evenarje. It hiele skip stiek nei de duvelske keardel.

Syn wurden fleagen ek, skerp en ûnferskrokke, en fûnen har spoar like ûnfeilber as syn bewegingen. Elk krige syn!

Uteinlik rûn er lâns de reling oer de riemen, dy't nea opholden mei roeien, en hy jonglearre net allinich mei trije dolken (lykas kening Olaf dien hie), mar fjouwer dolken, mei twa yn 'e loft en ien yn elke hân altyd. It wie in fluch spul, as dûnsen de dolken as flammen boppe syn holle. De hiele bemanning stiek nei dizze boer, dy't sa spile. Hy wist wis mear as allinich syn wei oksen.

Uteinlik rôp kening Olaf him ta, en hy klom op 'e efterdek fan it skip, naam syn pet ôf en stie foaroan fan 'e kening. Ien seach dat it hier op syn holle ek wie read, en hoe't it as in fjoer boppe syn foarholle stie.

"As in frjemdling lykas do en boer foar de kening fan Noarwegen komt, bûcht er," ynstruearre Thorgrim Thorsteinson lûd. De boer draaide him nei him ta en sei: "Do stamst ek ôf fan manlju, Thorgrim, dy't net wiene wend om har rêch te bûgen foar oare manlju - oare as miskien foar dejinge, nei wa't se - lykas jo - neamd waarden."

'Jo binne in goed sprutsen en talintfolle man,' sei kening Olaf wylst er de oaren gebeare om stil te wêzen. 'Binne jo út it gebiet?"

Machine Translated by Google

De Reade Burd seach in lange tiid nei Kening Olaf.
hy lake in bytsje, lykas ien dy't soargen yn syn hert hat.
"Ja," antwurde er, "jo kinne sizze dat ik út 'e omkriten kom."

"Ut hokker provinsje?" frege de kening.

Doe makke de man itselde gebaar dat Hallfred de
Skjald makke hie, doe't er oer de âlde goaden sprutsen hie.
Hy wiisde mei syn hân nei de berch, doe
oer de loft en úteinlik del nei de see. Yn ien
daliks wist elkenien wa't er wie. In wyn raasde
del fan 'e berch en oer de sinne as in sluier,
en it wetter begûn te steigen. Mar nimmen koe it
tink oan it skip, dat ynienen begûn te dûnsjen
tichtby de rotsige kliffen. Se stiene allegear te sjen nei de Reade Burd,
dy't no foar harren kening stiene, grut en machtich, en
seach de hillige hammer yn syn hân. In dof gerommel fan tonger
kamen út 'e loft, en se stiene allegear as skaden yn 'e
it ljocht fan swevel. En doe hearden se de man syn
swiere stim.

“Ja, kening Olaf,” sei er, “ik kom út dizze provinsje, út
Helgelân en út Drontheim, út Hardanger
en Stavanger, út hiel Noarwegen en fan 'e eilannen,
út 'e bergen en út 'e dellingen, út 'e
wolken en fan 'e see. En it is myn wurk dat der is
sa'n lân dat jo freugde jout en wêrfan jo wêze kinne
kening. Doe't ik hjir foar it earst kaam, wie it in lân fan iis ûnder
de fuotten fan ettins. Mar ik fermoarde de ettins, dy't op 'e sieten

Machine Translated by Google

bergen. Beammen groeiden en streamden dêr streamen. Ik wurgde de ettins, dy't de fijân binne fan sawol goaden as minsken. Blommen groeiden yn 'e greiden en geiten beklommen de berchpaden. En minsken kamen en bouden hutten en ploegen de fjilden. Ik segene harren gewaaksen. Se hienen brea. Ik segene de see foar harren. Se hienen fisk. Ik segene ha tafel. Bern groeiden op. Ik en myn soarte, kening Olaf, makken dit lân bewenber foar de bern fan 'e minske. Dêrom hawwe se my eare, manlju en froulju. En dit wie myn folk, foar in lange tiid."

Doe krige biskop Sigurd moed en toande moed. Hy tilde it krús fan syn boarst en hold it nei de Reade Burd. "Jou plak, idoal!" easke er.

De man lake wer, sêft en bitter. It wie as in gûlen yn 'e wyn.

"Ja," sei er, "en no komt der wer in oar. Myn oere is foarby neffens de wil fan de Al-Heerser. It is swier foar myn freonen. En do, Olaf, ferfolgje en deadzje se, en folbringe it lot. Uteinlik bart it ús allegearre. Mar ik ferwachte dat it oars wêze soe: de wolf dy't ús ferslindt, de slang dy't ús wurget. Dêr komme de *sêfte* en oerwint de *machtigen.* Mar nimmen ûntkomt oan it lot, en nimmen wit it fan tefoaren. It oere sil komme foar de man oan it krús ek."

"Jou plak, ôfgoade!" befel de biskop wer doe't er hold it krús ticht by de eagen fan de Reade.

Machine Translated by Google

Doe tilde er syn hammer op, en in bliksemflits sloech del lâns de mêst as in gouden slang. It wie as as er it mei syn hân pakte foardat it skea dwaan koe. Foar in tredde kear hearde men it bittere laitsjen. Se it nea fergetten oant de dea.

Se seagen hoe't de man himsels oerboard smiet mei in machtige sprong, en, mei de hammer boppe syn holle, sonk yn 'e see en ferdwûn.

Op dat stuit feroare alles. In ljocht suden wyn waaide, folde de seilen en treau it skip yn sinneskyn lâns de sêft rôljende weagen djipper yn 'e baai. It like as wiene se allegear wekker út in dream of ferstôving. Kening Olaf wreef beide hannen oer syn gesicht. Doe't biskop Sigurd syn kiel skrabe as woe er prate, de kening gebeare him om stil te wêzen.

Foar harren wiene de huzen fan Nidaros, skippen by de kust, it machtige dak fan it hûs fan 'e kening en de nije katedraal mei syn spitse top en brede toer. De jûn wie kommen. De sinne sakke yn 'e see. De klokken klonk sêft oer it wetter. Alle stiene as de kening en harren hollen bleatlein.

"Wy bidde foar allegearre dy't witte hoe't se as manlju stjerre moatte," sei er de Kening.

Machine Translated by Google

Yn ús baarnt as in flam in regel,

en it moat godlik wêze,

om't it ivich en universeel is,

it is dit:

Doch dyn plicht!

Dizze regel befettet de learingen fan alle religys.

- Heinrich von Kleist

Machine Translated by Google

[TITEL TAFOEGE TROCH REDAKTEUR]

Kastiel fan 'e berch

[Noat fan de redaksje: ôfbylding fan “Castel del Monte” weilitten]

De moaiste en machtichste festingen fan 'e Dútske keizerlike perioade waarden makke ûnder de Hohenstaufen-dynasty, benammen Friedrich II. Sy binne sichtbere tekens fan ûntwikkeling en foarming fan Jeropeeske macht. Frederik II wie ien fan 'e grutste festingbouwers fan 'e Midsiuwen. Hy hie in soad ynfloed op it arsjitektoanyske ûntwerp fan syn forten. Syn ynventive konstruksjes, dy't de achtsidige struktuer befoarderden, bleauwen in foarbyld foar oare forten en kastielen, sels nei de striid fan konkurrearjende eallju.

eliminearre it Dútske Ryk as machtsfaktor yn Europa. It "Castel del Monte" yn Apulje, wierskynlik it moaiste fan syn kastielen, mei syn regelmjittige grûnplan en elemintêre krêft, is oant hjoed de dei in útdrukking fan 'e Hohenstaufen-Germaanske geast. Friedrich II skepte doe al in Jeropeeske styl, dy't alles befruchte

festingbou yn Súd, West en East, in yn dy't de Dútske foarm dominearre.

Machine Translated by Google

[TITEL TAFOEGE TROCH REDAKTEUR]

Kahlenberg 1683

De Slach by Kahlenberg by Wenen op 12 septimber 1683 telt as [1] ien fan dy grutte wrâldgebeurtenissen, dy't feroaret it gesicht fan 'e ierde ieuwenlang. Dútske troepen, ferienige mei frijwilligers út it Easten, út Frankryk en út hast alle Jeropeeske lannen, behellen in prachtige ferdigeningsoerwinning tsjin de ûntelbere hordes fan 'e Grutte Sultan, dy't hjir de konsintrearre macht fan syn West-Aziatyske/ Balkan-ryk ynset hie om twing de poarte nei Sintraal-Europa iepen. As Wenen yn Turkske hannen, dan soene Dútslân en Itaalje wêze bleatsteld oan de oanfal fan 'e moslimske healmoanne. Njoggen wiken lang ferset Wenen him tsjin de oanfal fan 'e superieure Turkske troepen, oant begjin septimber it ûntlêstingsleger de ferdigeners benadere en befrijde. Prins Eugen stie oan it haad fan syn dragonders en wie ien fan 'e earsten dy't harren ôfsnien wei troch de Turkske massa's oant en mei de stedspoarten. De dappere moed fan dizze 20-jierrige út Savoy wie beleanne mei it befel oer in kavalerieregimint, dat de namme fan dizze held oant yn 'e Twadde Wrâldoarloch droech.

1Ofbylding fan it skilderij weilitten; tekst oanpast om dit te reflektearjen. De oarspronklike iepening wie: "Dit eigentiidske skilderij toant de Slach by Kahlenberg by Wenen op 12 septimber 1683. Dizze slach telt as […]"

Machine Translated by Google

It bloed fan bruorren
Sil de oerwinner bliuwe

De jierdei fan Dueppel, dy't dit jier jubileum is, sil altyd tsjinje as in fiert syn 80e de warskôgingsteken yn 'e skiednis fan Sleeswyk-Holstein. As de striid yn 1848 oant en mei 1851 hie gjin frijheid brocht, de tiid wie einlings kommen dat de minsken fan dit hartochdom noait wer oan Denemarken bûn wurde koene.

Mar it feest giet folle fierder as de grinzen fan Sleeswyk-Holstein, want dizze test fan Prusyske macht wie in wichtige stap rjochting de nasjonale ienheid fan Dútslân. Bismark woe it Dútske folk syn rjochtfeardige posysje en needsaaklike libbensromte jaan. Prusyske macht waard brûkt. De oerwinning by Düppel liet Prusen ta krêft dy't brûkt wurde moat om de útwreiding fan it Dútske bloed en boaiem. It leauwen yn Prusen naam ta. In nij De politike perioade yn 'e Dútske skiednis begûn mei dizze datum.

As wy tinke oan de lansiers fan Dueppel, tinke wy wierskynlik betinke de oerwinningsdei dy't úteinlik late ta de feriening fan Dútslân. Foar ús binne de wurden net mear wier, dy't doe ferkundige waarden troch de Algemiene Gearkomste yn Rendsburg op 8 maaie 1864: "De it bloed fan Dueppel skiedt ús djipper fan 'e Denen as de Belt en Koenigsau." Wy ûnthâlde lykwols noch, sels fan 'e Prusyske kant, hoe moedich en

Machine Translated by Google

earfol fochten de Deenske ferdigeners. Moltke skreau op 23 april 1864 oan syn broer Ludwig:

"It entûsjasme fan dit lytse folk foar wat se fjochtsje foar, it úthâldingsfermogen en de opoffering wêrmei't harren leger bewearde himsels yn 'e Dueppel-posysje, binne goed sels erkend troch harren fijannen. De troepen hâlden it tsjin it ûnbeskriuwbere folle mear as ús, dy't de inisjatyf fan 'e oanfal yn gruttere oantallen, wat it mooglik makke har om ûntlêste te wurden tidens dizze drege taken."

Oangeande de ridderlikheid dy't yn dizze striid manifestearre is tusken twa besibbe folken, skreau Moltke:

"Der binne wierskynlik gjin bettere minsken as ús soldaten. Sadree't it lêste skot lost is, de brancarddragers droegen sawol de Deenske as ús ferwûnen yn 'e sikehûs mei al de sêftens fan lytse famkes. En allegear binne itselde behannele yn sikehûzen. Yn dizze sikehûzen, sokke as de dominante en lúkse by de Johanniter oarder, Deenske offisieren en soldaten leine yn deselde keamers as de Prusen. Der is wierskynlik noch nea in oarloch fochten mei mear minsklikheid as dizze."

Dizze dei fan sichtbere fersterking fan 'e Dútske kant hie in oar gesicht foar de Denen. It wie in dei fan nederlaach. De striid wie fochten tsjin in folle superieur krêft. Sels as de posysje, wêrop men te pleatst hie in grutte hoop, koe net hâlden wurde, dat diene de Denen ek

Machine Translated by Google

dochs in goede rekkenskip foar harsels meitsje, sels yn earfolle weromtocht, en sawol de moed as de loyaliteit fan 'e Deenske soldaten. De striid fan 'e brigade yn Scharffenberg foar de Dueppel-mûne sette de Prusen "yn drege seestraten". Nettsjinsteande de oerwinning en pynlike ferliezen koe it leger mei omheech hâlden hollen weromkomme.

Wy hawwe oare hjoeddeiske tsjûgen hjirfan ridderlik gedrach nei de slach: Hoe't de Deenske soldaten waarden fersoarge troch Dútske boeren ... en op 'e oan 'e oare kant, hoe't de Dútske soldaten fersoarge waarden troch Deenske doarpsbewenners ... wiken en sels moannen lang. Op dat stuit tiid twa gelikense, kultureel heechweardige, Germaanske stammen tsjinoer elkoar stiene.

Dat wie dus hast dúdlik dat nei de Wrâldoarloch, Denemarken fierde de feriening fan 'e Noardlike Sleeswyk mei Denemarken by Düppel, dêr't de kening wie oanwêzich. Harren fiering betsjutte tagelyk de bittere skieding fan Noard-Sleeswyk fan it Dútske Ryk. Mar al hjoed wurdt dat alles oerwûn troch de leauwe yn in mienskiplike Germaanske takomst.

It lûd fan 'e namme Dueppel wekket yn beide grutske oantinkens fan minsken. De haatlike toanen, dy't binne mear opmerklik oan 'e Deenske kant, hawwe net folslein ferdwûn. Karl Larsen hat sûnder súkses besocht om eliminearje se ûnder de Denen. Under de Dútsers,

Machine Translated by Google

dizze gefoelens waarden ferfongen troch de freugde fan 'e oerwinning. Mar de bitterheid naam ôf yn 'e jierren dy't foarbygongen. De gedachte oan moedige dieden bliuwt lykwols ûnferjitlik op beide kanten. Krekt as de striid tusken de twa folken waard ridderlik fochten, sa wie ek de striid foar etnyske beslút ek op in ridderlike wize útfierd.

De dei sil komme dat wy, dy't út itselde lân komme Germaanske woartels en in mienskiplik heitelân, gean werom nei dit side, want it sprekt fan ridderlike striid, fan loyaliteit, en fan de standhaftigens fan Germaanske manlju, dy't yn dy tiid stiene tsjinoer elkoar, mar foar wa't it folle natuerliker west hie om njonken inoar te stean.

Tsjintwurdich dogge se dat noch altyd net, en it moat earst leard wurde. En ús fijannen dogge alles om ús fan ien te ferfrjemdzjen oar.

Hoe bitter dat ek is, in protte hawwe dit dochs leard al. En wy binne feilich yn ús fêste oertsjûging dat út yn dizze perioade fan striid sil it Dútske Ryk rypje as in lette - mar folle weardefoller - frucht. Us Deenske frijwilligers yn 'e Waffen SS binne de earste striders hjirfoar in ljochte Germaanske takomst oan Deenske kant.

Wat beslissend is, is, en bliuwt: oft de hâlding is goed of min, oft men oan bou of oan ôfbraak wurkje wol en oft men wol om de mienskiplike behoeften en doelen te sjen.

Machine Translated by Google

De Jeropeeske folken hawwe mar ien kar as se wolle har bestean rêde: om te sjen wat se yn hawwe gewoan en dêrfoar op te kommen.

Machine Translated by Google

Prins Eugen

De Edele Ridder

Tûzenen frijwilligers út in protte lannen wiene opnommen ûnder de kleurrike assortiment fan bûnsgenoaten dy't streamde del nei de rivier de Donau yn dy waarme augustus dagen yn it jier 1683 om de bedrige te stopjen ynvaazje fan 'e moslimske healmoanne.

Under de protte frijwilligers fan 'e Frânske kroan wie ek prins Eugen fan Savoye, dy't yn Parys berne wie, mar dy't syn bertelân de rêch ta keard hie nei't in protte teloarstellingen. De keizer, dy't flechte wie nei Passau, hie him it befel jûn oer in dragonderregimint oan waans haad hy al gau syn militêre bekwaamheid op prachtige wize bewiisde.

Oan it begjin fan syn bestean hie de prins it gelok fan in betsjuttingsfolle ûnderfining: By de befrijingsslach by Kahlenberg by Wenen op 12 septimber 1683. Dizze ferrassende en krêftige oerwinning, dy't wûn waard mei de kombineare krêft fan alle Dútske lannen, befrijde it Westen net allinich fan 'e bedriging fan' e Turkske ynvaazje, mar joech ek de mooglikheid fan in nije formaasje fan hiel Súdeast-Europa lâns Dútske linen. In poarte wie iepenskuord wêrtroch't de wyn fan 'e nije perioade de muffe ... fuortblaze koe.

Machine Translated by Google

sfear fan it âlde libben, en wekker de minsken, dy't wie nei de Tritichjierrige Oarloch yn in sliep fallen, en folde harren mei nije hoop. De Savoyaanske frjemdling lykwols, dy't foar it earst op Dútske boaiem, soe de drager fan dizze hope wurde en in meast in prachtige fertsjintwurdiger fan in nije perioade fan heldhaftichheid yn Dútske skiednis. Yn neifolging fan it foarbyld fan it grutte keizerlike militêre lieders, Ludwig von Baden en Karl von Lothringen, de prins die mei oan de kampanje yn Hongarije dat de keizerlike troepen sa fier brocht as Siebenbuergen en foar Belgrado. Al yn 'e earste fjildslaggen, Prins Eugen bewiisde syn persoanlike moed - yn in koarte perioade waard hy twa kear slim ferwûne - en hy liet in ûngewoane militêre kapasiteit sjen. Nettsjinsteande dat naam it in lange tiid om in ûnôfhinklik kommando te ûntfangen. Allinnich nei't er in pear jier yn it Italjaanske teater tsjinne hie yn in ûndergeskikte posysje tsjin de Frânsen, die hy úteinlik ûntfange dit winske ûnôfhinklike kommando yn Hongarije yn 1697.

De Eastenrikers hiene in pear tebeksetters meimakke yn 'e ûnderwilens en de Turken wiene oan it herstellen nei de earste grutte skok. Eugen naam in min foarsjoene, demoralisearre leger en hie de direkte oarders om dat net te dwaan yn dat jier noch mear kampanjes útfiere.

Mar sa gau as de grutste problemen oplost wiene, hy makke ferskate bliksembewegingen hinne en wer dy't

Machine Translated by Google

betize de Turken, en wûn in oerwinning op in leger fan de Sultan by Zenta yn 1697, ek al wie it twa kear de grutte fan syn eigen. Mei dy oerwinning stapte de prins yn de foargrûn fan 'e grutste militêre lieders fan syn tiid.

No de ferneatiging fan 'e Turkske dominaasje fan 'e

De regio Donau waard foarút skood. It gerommel gie fier yn 'e Balkan doe't de earste keizerlike patrouilles oankamen Bosnje en snij súdlik fan Belgrado.

Op it hichtepunt fan syn oerwinningen lykwols, de Savoyan moast de kampanje weromlûke en himsels wenne oan frede. In grutte Jeropeeske oarloch oer de fraach fan 'e Spaanske opfolging, wat soe resultearje yn in nije ferdieling fan macht op it kontinint, wie oansteand. Wiswier hie it ryk in soad wûn yn 'e frede dy't Eugen mei de Turken yn Carlowitz sletten hie yn 1699: Hongarije sûnder Banat, Siebenburgen en de grutter diel fan Slowakije en Kroaasje.

Yn it folgjende jier, de Jeropeeske oarloch oer de kroan en de kontrôle oer it Spaanske wrâldryk bruts út. Op ien oan 'e kant stie it machtige Frankryk, dat feroverje woe Spanje om syn hearskippij oer Jeropa te foltôgjen; op de oare kant Eastenryk, Nederlân en Ingelân, dy't syn âlde "neutralisaasjepolityk" folgje woe tsjin de opkomst fan elke dominante macht op it kontinint.

Prins Eugen moast it teater fan syn oerwinningen ferlitte en konsepten op 'e Donau om de oer te nimmen

Machine Translated by Google

ferdigening fan it Ryk yn it Westen. Hy groeide hieltyd mear út ta de algemiene rol fan in keizerlike militêre lieder, dy't sawol de strategyske as de diplomatike planning oernaam. Gjinien fan 'e ynlanners wie better yn steat as hy om de yngewikkelde problemen fan 'e polityk te begripen en de tûzenfâldige needsaak fan it tige ferdielde politike toaniel te oerwinnen. Ien fan 'e grutste steatslju dy't ús folk ea hân hat, wie yn steat om de hiele Jeropeeske wrâld oan 'e iene kant te begripen, en oan 'e oare kant

oan 'e oare kant om de lytste details en behoeften te begripen fan 'e ferskate gebieten, oft yn 'e Alpen of yn 'e útrinnen fan Dútske rivieren yn it Noarden. It is gjin tafal dat dizze man, dy't yn it bûtenlân berne wie, ien fan 'e meast Dútske fan 'e grutte minsken yn ús skiednis waard, en yn 'e oantinkens fan it folk sawol yn liet as yn saga fierder libbet.

Hoewol't er in protte jierren op 'e boaiem fan Itaalje trochbrocht hat, Flaanderen en Súd-Dútslân dy't fjochtsje tsjin de Frânske fijân en it ferdigenjen fan it Ryk tsjin oanfallen fan it Bourbon-imperialisme, Prins Eugen fergeat gjin momint de prinsipes fan syn polityk; nammentlik dat de Kaiser altyd yn 'e ferdigening wêze soe yn it westen, omdat de takomst fan it Ryk yn it Easten lei. Lykas de haad fan 'e "Dútske partij" oan it hof, hy die wat hy koe foarkomme dat Karel VI yn 'e problemen rekke Spaanske en Italiaanske lannen ynstee fan it wurk te foltôgjen yn it Súdeasten dat al begûn wie. Tusken syn

Machine Translated by Google

oerwinningen oer de hate Frânsen yn 'e jierren 1700 oant en mei 1709 yn Hoechstaedt en Turijn, yn Oudenarde en Malplaquet, de prins hastige him hieltyd wer nei Wenen om te warskôgjen tsjin te ambisjeuze feroveringsplannen, sadat hy de definitive pasifikaasje fan it Súdeasten en de grutte taak yn dat gebiet besjen koe, dy't bleau te ferfoljen.

Nei 12 jier fan bloedige striid kaam de earste Spaanske opfolging ta in ein. Ingelân, dat genôch ferswakke wie tsjin Sun Kin, begon bang te wurden foar de opkomst fan Dútske ynfloed en rôp de greve fan Marlburg, bûnsgenoat en freon fan Eugen, op om him werom te lûken út it Jeropeeske teater. It gie safier dat it Ingelske leger de Savoyen yn 'e steek liet en him ferriede yn it bywêzen fan 'e fijân. Walging en lilkens oerwûnen de prins, waans gewoanlik goede stimming sels troch syn fijannen erkend waard, en hy warskôge de Ingelske generaal profetysk dat hy himsels en hiel Jeropa ferlieze soe mei sokke trúkjes.

Nei it sluten fan frede mei Frankryk yn 1714 yn Rastatt en Baden, Prins Eugen, dy't ûnderwilens hie promovearre ta Ryksfjildmaarskalk, wie wer frij om syn grutskalige plannen yn it Súdeasten útfiere. De Sayovan hat al syn foargeande oerwinningen oertroffen tidens de oarloch mei de Turken yn 1716 oant 1718. It wie in meesterwurk fan militêr en polityk liederskip en

Machine Translated by Google

telt ûnder de meast stralende haadstikken fan 'e Dútske en Jeropeeske skiednis. Yn agressive oanfallen waarden de ynfallende Turken finzen nommen en ferneatige by Peterwardein. Mar it meesterwurk fan syn militêre sjeny waard sjen litten yn 'e dûbele slach by Belgrado yn 1717, dêr't hy, tusken in belegerde festing en in superieure Turkske macht, earst it opmarsende leger oanfoel en ferneatige, en doe Belgrado ferovere, dat him yn 'e rêch lei.

Koart foar de fredeskonferinsje yn Passarowitz yn 1718, wêrfan de grutske fruchten de resultaten wiene fan syn ûnferjitlike kampanje, waard in bewegend liet skreaun yn it militêre kamp foar Belgrado. It docht better wurk as tûzen lofredes as it giet om it gefoel fan hearren ta dat bestie tusken de feroverer fan 'e Turken en syn eigen folk.

Op syn eigen ûnstjerlike wize is it in útdrukking fan in nauwe ienheid en ienfâld fan gefoel: it Dútske liet fan Prins Eugenius, de edele ridder. It wurdt sûnt dy tiid heard, en kin net stilmakke wurde, sawol om 'e stêd en it fort fan Belgrado hinne as oeral ûnder de wide loft fan 'e súdeastlike flakte dêr't de rivier de Nibelungen yn streamt syn wei.

De ferovering fan it Donau-gebiet - dy't fochten waard mei it bloed fan alle Dútske stammen, hat de betingst foar it primêre doel fan 'e steatsman Prins Eugen: de kolonisaasje en kulturele yntegraasje fan

Machine Translated by Google

dit gebiet. By de frede fan Passarowitz, de Banat, de lyts Walachije en Servje waarden by Eastenryk anneksearre en sa waard hast de hiele rin fan it streamgebiet fan 'e Donau wûn foar it Ryk. Yn in fernuvere koarte perioade bloeiden de eartiids ferlitten stêden wer op. It eartiids ferwoaste lân brocht wer frucht. De eartiids ferstoppe rivieren streamden wer lâns goed oardere rivierbêdingen en de talleaze sompen waarden droechlein. De bringers fan

Westerske beskaving yn dit gebiet, de dragers foar in better oarder, en de skeppers fan in nije wolfeart, wiene de Dútske kolonisten, dy't de prins mei tsientûzenen ynbrocht om it eartiids ferwoaste lân lâns de Donau te kolonisearjen. As dit kolonisaasjewurk lykwols hieltyd wer stil kaam te lizzen, en ynstee fan in trochgeande kolonisaasje lâns de Donau lykas de prins pland hie, bleauwen de kolonisearjende Dútsers ferdield yn lytse isolearre groepen ... dat wie de skuld fan 'e doelleaze dynastike ambysje fan 'e Habsburgers, dy't har enerzjy ferdielden en fergriemden yn alle hoeken fan har ryk.

En yn 'e lêste dagen fan it libben fan Prins Eugen, nei't syn grutte oerwinningen yn 'e Turkske oarloggen, tsjustere tekens diene ferskine. It ein fan it libben fan dizze spesjale man, lykas de begjin, waard omjûn troch trageedzje. De trageedzje lei net yn syn persoanlike libben, mar yn it knaagjen soargen oer it lot fan syn wurk. It like te wurden dúdlik foar de prins yn syn lêste jierren dat syn primêre

Machine Translated by Google

prinsipes en de ûnferbetteringsbere polityk fan 'e Habsburgers soe nea fersoene wurde, en dat syn wurk soe úteinlik falle, fanwegen dizze tsjinstelling. En in protte dingen suggerearren dat de Savoyaner al fermoede hie de begjinskaden fan 'e delgong fan 'e sa rap fêstige teugels fan 'e Donau-monargy.

Mar it lijen en de wanhoop, dy't wis moatte hawwe dit sjeny oanrekke tidens syn striid foar syn skepping, en de djippe ynsichten, dy't him yn steat stelden om it lot fan syn wurk waarnimme, waarden net oan oaren iepenbiere. Sa wie er: In harmonieuze man fan ûnwjersteanberens goede wil en dúdlike dúdlikens, mar noch altyd in riedsel om te syn tiidgenoaten en oan it neiteam. Hy ferliet net efter in testamint of sels ien persoanlik wurd, dat nijsgjirrige biografen brûke koene om de puzel fan syn persoanlikheid.

Hy liet himsels allinnich sjen yn 'e died. En wy meie beskieden ússels tefreden stelle mei de wurden wêrmei't de like grutte geast fan syn tiidrek, Frederik de Grutte, betelle ta earbetoan oan de eareprins:

"...Hy hearske net allinnich oer de Eastenrykske gebieten, mar ek it Ryk. Eins wie *hy* de Kaiser…"

Machine Translated by Google

It oardiel fan 'e kening

Kening Heinrich siet, omjûn troch syn keizerlike rjochters, by it âlde tribunaal tichtby de merkstêd Rottweil. De de befolking foarme in heale sirkel om har hinne.

In oantal biskoppen wiene der ek, om't it de de earste kear dat de kening it hof sûnder syn juridyske adviseurs.

In frijman hie in muonts beskuldige fan ferkrêfting fan syn dochter.

Tolve tsjûgen stiene oan 'e kant fan 'e frije boer. En tolve tsjûgen - mei-muontsen - stiene oan 'e kant fan 'e beskuldige.

De kening hie minne dingen heard oer wat der barde by de abdij. De kening koe fan 'e rjochterbank ôf sjen dat it folk stie oan 'e kant fan 'e boer, en dat allinnich harren respekt foar him foarkaam dat se beledigingen nei him slingeren de muontsen.

De boer stie de hân fan syn dochter fêst te hâlden en easke justysje.

Foar him oer stiene de muontsen en rôpen út dat de famke wie in hoer. In grommel kaam op út 'e mannichte fan gewoane minsken. De beskuldige kaam út in foaroansteande famylje. Syn sibben hiene alles besocht om de

Machine Translated by Google

frijman - se hiene him mei fjoer en swurd bedrige as
hy luts syn oanklacht net yn. Mar de dappere man
bleau standich, seach de kening yn it gesicht en
easke justysje.

De muonts liet lykwols syn blik sakje as de
kening seach him yn 'e eagen.

De famylje frege it famke om nei foaren te kommen. Doe't sy
oerwûn har ferlegenens, seach kening Heinrich har yn 'e eagen
en wist dat se de wierheid fertelde:

De muonts hie har bekentenis heard, sei it famke, en
doe befel har om nei it tsjerkhôf te gean en tolve te sizzen
gebeden by it grêf fan har mem. Fan dêrút twong hy
har yn in sel en twong himsels oan har op. Sy rôp it út
en ferset har, mar nimmen yn 'e abdij tilde in hân op om
helpe har. De oare moarns liet de abt har nei
him. Hy stelde foar dat se as faam yn 'e abdij bliuwe soe.

De heit gie lykwols nei de abdij mei in groep fan
bewapene manlju, en sy waard frijlitten.

Doe kaam de abt tichterby en swarde by alles wat is
hillich dat it famke leaude. God soe de wierheid helpe te oerwinnen,
en God moat it útspraak dwaan. De beskuldige broer
wie ree om in fjoerproef te ûndergean.

De jonge kening sei lilk: "Hoe lang sil it noch duorje
leauwe minsken noch yn sokke magy?"

Elk dy't dizze wurden hearde wie skrokken, en
de biskoppen lutsen har eangstich werom foar de kening.

Machine Translated by Google

Kening Heinrich seach dat er te fier gien wie, dus sei er: "As jo leauwe dat God in wûnder dwaan sil, lit my it dan sjen."

De tolve muontsen brochten izeren platen, dy't se hiene klear, foar de troan.

Se kamen yn pearen, elk mei in inkele plaat, mei eagen nei de himel yn gebed.

In muonts brocht in houten fjoerroaster en lei it del foar de troan fan 'e kening.

Se bidden ta God om de wierheid te helpen oerwinnen en te rêden harren ûnskuldige broer út 'e klauwen fan 'e duvel.

De oandachtige befolking waard benaud, om't kening Heinrich syn soarchleaze wurden hiene har ferskriklik makke senuweftich.

De bruorren kamen werom, en elk droech in grutte beam, bidde mei eagen nei de himel. En se stapelen har op it hout en makke in grut fjoer dat heech baarnde.

Kening Heinrich siet lykwols bewegingsleas op syn troan en die as hearde er it ûnnoflike gefluister net fan 'e biskoppen en it opteinde gemompel fan 'e minsken.

De muontsen diene de izeren platen yn it fjoer, en de abt rôp de Almachtige God oan as tsjûge dat de broer wie ûnskuldich *en* dat alles wat men sei oer de abdij wie net wier.

Hy tocht dat hy twa fûgels mei ien stien deadzje soe en dêrmei it gefaar ôfwend dat hy freze dat syn abdij.

Machine Translated by Google

Kening Heinrich syn eagen flitsten, want hy seach troch it plan fan 'e abt.

De dûmny bea hieltyd lûder en tsjûge foar God foar de ûnskuld fan syn abdijbroer. Hy frege de Almachtige Rjochter om te bewizen foar alle oanwêzigen dat de oanklager en syn dochter ljugen wiene, en dat de dochter, foaral, fertsjinne it om op 'e brânsteapel ferbaarnd te wurden, om't sy de fromme broer falsk beskuldige hie.

Kening Heinrich rôp: "Wolle jo de tekenje?" kening syn oardiel oer josels del, dûmny? God makke de kening rjochter, en net de abt fan Rottweil!" Underwilens wiene de izeren platen read hjit, en twa muontsen blaasden yn de koalen mei in pear blaasbalgen sadat elkenien it sjen koe wie echt.

Oaren brochten in kruk. Se setten de beskuldige muonts op it, en sette syn fuotten yn in tinnen panne - fol oant de râne. De abt sei mei lûde stim dat it needsaaklik wie foar de muonts om mei skjinne fuotten foar syn godlike rjochter te ferskinen.

Kening Heinrich merkte lykwols op dat de floeistof yn 'e panne hie in blauwe tint.

Nei't se de fuotten fan 'e muonts wosken hiene - sûnder dat se droege se - hy stie op en tilde beide hannen op yn gebed.

De muontsen brûkten lange tangen om de gloeiende platen te pakken en sette se del op 'e houten fjoergrill, dy't wie mar ien stap fan 'e koalen ôf. Se wiene sa hyt dat de grill baarnde en smookte.

Machine Translated by Google

De abt naam de broer by de hân en liede him nei de gloeiende platen.

“Tsjûgje no, ivige God,” rôp er, “dat ús broer is net skuldich!

En de beskuldige rûn oer de gloeiende platen as wie it wiene koele stiennen.

De befolking rôp it út! En it famke rôp it lûdst. De frijman luts syn dochter omheech, dy't op 'e grûn fallen, en rôp dat se in hoer wie!

De muontsen snuorren en rôpen dat se de dea fertsjinne.

En it folk foel stil en wist net wat se dwaan moasten leauwe.

Kening Hindrik helle syn skouders op sûnder in hier te draaien en seach gewoan stil nei it famke, dat harsels smiten hie oan syn fuotten.

Doe rôp er mei in lûde stim: "Lit ús sjen oft God bliuwt by syn útspraak!”

"Do heiligskennis, kening Hindrik!", rôpen de biskoppen, en de befolking wie skrokken fan 'e kening en guon fan 'e froulju rôpen it út. De kening befel:

"Meitsje de izeren platen wer hjit!"

Nimmen beweegde.

Dan in pear fan 'e jonge ridders, dy't altyd omsingele de kening, stapte nei foaren, pakte de platen mei de tang, smiet se werom yn 'e koalen, die mear

Machine Translated by Google

hout op it fjoer, en blies yn it fjoer mei de balgen.

De muontsen lykwols jammerden en kleiden dat dit wie in heiligoffer tsjin de ivige God.

Allinnich de abt realisearre wat de kening dwaan woe, en hy waard bleek fan skrik.

"Fielst dy net goed, abt?", frege de kening him.

Hy antwurde net.

De biskoppen drongen der by kening Hindrik op oan om syn heiligskennis te stopjen.

"Til dyn rok omheech!", sei de kening tsjin it famke.

De jonge ridders brûkten de tangen om de izeren platen te lizzen, dy't noch hjitter wiene as earder, op it houten fjoergrill. Se wiene sa hyt dat it hout blau útbarste flam.

Twa muontsen kamen hastich oan en woenen it famke liede, mar de kening befel mei in lûde stim: "Stopje! Dat is net dyn taak!"

Hy stapte del fan syn troan, naam it famke by de hân en sei: "As it nedich wie dat de muonts kaam foar syn God mei skjinne fuotten, dan is it net minder needsaaklik dat it famke dat ek docht!"

Hy sei tsjin it famke dat se op 'e kruk sitte moast, en hy persoanlik har fuotten yn 'e blikken panne sette.

Hy seach dat de ynhâld in dikke floeistof wie en transparant as helder kristal.

Machine Translated by Google

Mar de oaren dy't tasjoen hawwe, trillen fan ûnrêst en wisten net wat se sizze moasten.

Doe sei de kening tsjin it triljende famke dat se oerein komme moast, en hy sels liede har nei it gloeiende izer.

En doe't se in momint earder eangstich twifele doe't er op it earste plak stapte, sei er freonlik: "Ik wit dat do bist sûnder skuldgefoel, dus meitsje dy gjin soargen!"

It famke naam moed en sy rûn oer de gloeiende platen as wiene it koele stiennen. En dêrnei har fuotten lieten net iens de lytste blier sjen.

De befolking rôp it út. En de muontsen diene dat ek.

Mar se wisten wêrom!

De boer luts syn dochter oan syn boarst en hold har sa fêst dat se hast ferstikte.

De biskoppen wiene fernuvere en koenen gjin hollen meitsje of sturten derút. In pear fan 'e muontsen besochten troch te brekken de mannichte om fuort te gean. De kening joech mei lûd gebod stim, "Pak se!"

In pear stevige mannen pakten de muontsen en brochten har werom foar de troan fan 'e kening, dy't in oprop die op in in pear ridders om har te bewachtsjen. Doe joech er opdracht: "Meitsje de izers wer hjit!"

Elkenien wie bewegingsleas fan ferrassing, en nimmen wist wêr't de kening op doelde.

De biskoppen seinen gjin wurd mear. De jonge ridders makke de platen foar de tredde kear waarm. En Heinrich hie

Machine Translated by Google

in nije panne mei farsk wetter deryn brocht. Doe sei er mei in lûde stim, "No moat God ús fertelle oft de abt hat ús de folsleine wierheid ferteld. En in abt moat syn fuotten waskje mei hillich wetter, sadat hy suver as er foar Gods troan giet."

De abt skreaude fan skrik, wegere en ferset him mei hân en foet. Mar se twongen him op 'e kruk, en ien fan 'e biskoppen wosk syn fuotten mei farske hillige wetter.

Hoewol't er mei hannen en fuotten útsloech, wie er mei geweld nei de gloeiende izers laat, en doe't syn foet oanrekke de earste, in stinkende reek kaam omheech, en de wyn brocht de minne rook fan baarnend fleis troch de mannichte. De abt skreaude en sakke nei de grûn. Doe de muontsen smieten harsels oan 'e fuotten fan 'e kening en bekende harren skuld. En de kening ferklearre it famke ûnskuldich.

Hy liet de abt en de muontsen út it abdij.

De skrokken befolking knibbele lykwols en bea.

En ek al de biskoppen en letter in protte oaren smeekte him om de saak te ferdúdlikjen, bleau de kening stil.

It nijs fan it oardiel fleach lykwols oer de hiele it hiele Ryk, dat skrik en fernuvering opwekke.

Machine Translated by Google

God manifestearret Him net yn boppenatuerlike wûnders, mar yn 'e hillige oarder fan 'e natuer.

Machine Translated by Google

De Ivige Dingen
Binne dêr, wêr't wy har tsjinje

Dit koarte fragmint út Otto Gmelin syn roman, "De "Gesicht fan 'e Kaiser", nimt ús mei werom nei it jier 1243 en siden troch in haadstik fan 'e wrâldskiednis fol mei de bittere striid tusken de Dútske keizers en de ambysjes fan tydlike macht fan 'e pausen. Frederik II von Hohenstaufen, de wichtichste Kaiser fan de westen, Dútske kening en hearsker fan Sisylje en Jeruzalem tagelyk, útwreide fierder de macht fan it Westen ta syn lêste en grutste gloarje. Hy wie de meast wiidweidige geast fan syn tiidrek en droegen as heraut fan it Ryk-idee de belibbing fan in ieu. De pausen tidens syn regear fertrouden him net, mar waarden frjemd rekke troch syn skitterjende soevereiniteit. Yn Yn 1239 waard hy foar de twadde kear útsletten. Doe it wie 1243. Paus Gregor IX wie ferstoarn. Koartlyn foar de ferkiezing fan 'e nije paus, kardinaal Flesco, de lettere Innocence IV, ferskynde foar de Kaiser yn Grosseto, en it folgjende fatale petear fûn plak plak:

Machine Translated by Google

Kardinaal Flesco waard ûntfongen troch weardichheidsbeklederś en liede nei de twadde keamer - breed, mei tapyt en kleurich skildere - dêr't de keizer op syn prachtige troan siet.

Petrus von Vinea, de rjochter, stie links foar him. Nei ynliedende wurden en groetnis, de
Kaiser frege wêrom't de Kardinaal kommen wie. Hy hie it heard. wie gjin offisjeel besyk út namme fan 'e pauselike ried.
De kardinaal like nei te tinken, begon te glimkjen en
sei dat, lykas de keizer wist, de ried foar de
ferkiezing fan in nije Paus; foardat de ferkiezings begjinne soene, soe it wichtich wêze om de posysje fan 'e keizer oer guon fragen fêst te stellen. Dêrom wie hy kommen. Doe herinnerde de kardinaal de keizer oan eardere ûnderhannelings, en beklamme dat hy, as fise-kanselier fan Gregor naam dizze drege opdracht graach oan, om't hy seach de rêding fan 'e wrâld yn 'e ienheid fan geastlike en wrâldske macht. Hy wie tefreden om te bepalen dat Syn Majesteit de Kaiser itselde doel folge; Syn Majesteit syn bekende oertsjûgingskrêft hie him sa djip rekke, dat it pauselike hof en de Hillige Heit
seach him praktysk as de foarstanner fan 'e keizer. It wie wist dat syn posysje net maklik west hie, en dat yn
Om de frede te tsjinjen, hie hy faak de kant fan 'e keizer stien en miskien te fûl de foarstellen fan 'e keizer ferdigene.
Mar hy die dit út 'e oertsjûging dat Syn Majesteit
woe it goede, en woe gjin ynbreuk meitsje op it

Machine Translated by Google

legitime rjochten fan 'e Hillige Tsjerke. Miskien lei hjir ek in persoanlik respekt foar Syn Majesteit efter, troch wa't hy faak de eare hie om gast en freon te wêzen. Hy
ûnthâlde dit allegear no as de ferkiezing fan 'e
fertsjintwurdiger fan Kristus wie oanwêzich. Hy wist hokker ynfloed hy hie op 'e kardinalen fan it kolleezje.
Dêrom wie er ta himsels kommen en frege Syn Majesteit, hoe
hy seach de foarming fan takomstige relaasjes mei de
Pauslike troan. Wat Syn Majesteit no ek útspruts, soe tusken harren fertroulik hâlden wurde; hy beloofde dat nimmen wat fan him hearre soe oer de petearen of oer de útspraken fan Syn Majesteit. Want hy

hope de frede te tsjinjen.

De keizer wie stil. Hy liet in pear mominten foarbygean
foardat hy antwurde: Hy wurdearre de fraach. Hy
koestere de Kardinaal as in bemiddeler dy't altyd begryp toand hie foar syn stânpunt en waans dúdlike geast hy werkenne. Hy antwurde dus bliid en
sûnder foarbehâld: Opheffing fan 'e ekskommunikaasje is
de earste eask foar frede.

De kardinaal glimke en knikte: It kaam net del
oan dizze dingen, oan omstannichheden. Men soe ta in komme oerienkomst dêroer. Miskien soe it mooglik wêze om de kar fan 'e Kardinaal sa te stjoeren - mei Gods help! - dat Syn Majesteit en de Hillige Tsjerke beide tsjinne wurde soene. It
wie in kwestje fan basis. Men koe net oars as sjen dat ien

Machine Translated by Google

stie foar in wichtich krúspunt. In protte soe
ôfhingje fan 'e besluten. De Tsjerke sels wie
yn gefaar brocht, en it Leauwe tige skodde.

De keizer like syn eagen op te spitsen. Syn eagen
seach direkt nei de Kardinaal. Hy beklamme dat hy
hie de ketterijwetten fan it pauslike hof ûndertekene, en hie
faak dêrop hannele. Hy hie sels earst ketterij jûn
wetten oan it Ryk.

De eagen fan 'e kardinaal ljochten op: Dit wiene steatsaken.
Djippe ynsichten en wat in soeverein seit foar de
minsken binne twa ferskillende dingen. Sels God wie djipper
as foar de dwaasheid fan minsken like. It wie bekend
dat de reden fan 'e keizer fierder gie, dat hy bestudearre hie
de geskriften fan 'e âlden. Sels net-leauwigen stiene
ticht by him. De Tsjerke, en net sûnder reden,
beskuldige Syn Majesteit fan ketterske hâldingen. Hy wie hjir net
út namme fan 'e Tsjerke. Mar it wie bekend dat Syn
De aksjes fan 'e Majesteit hiene gjin gebrek oan bewiis om út te finen
konkludearje dat hy net bûn wie oan it Leauwe.

De keizer lústere oandachtich nei de wurden fan 'e kardinaal yn
alle earnst.

Doe't er stoppe, antwurde er:

"Myn aksjes komme fuort út myn keizerlike amt. Wêr't se
binne ûnfolslein, it is om't ik net folslein west haw
suksesfol yn it tsjinjen fan dit amt. Allinnich dit amt lykwols
is de stifting."

Machine Translated by Google

De kardinaal knikte. Wiswier begreep hy it keizerlike posysje. Mar krekt dit wie it probleem: Twa krêften kinne gjin ienheid wurde. Reden wie in stipe foar in persoan, mar dizze selde reden wurdt folge troch twifel. Neat wie beskerme tsjin twifel. God sels joech it mei reden. It koe sels ynbreuk meitsje op 'e soeverein kantoar, dat oars allinich de Hillige skodzje koe

De pylders fan 'e tsjerke.

De keizer tilde syn eagen op: It kantoar leit yn it hert, krekt as oare wissichheden. Twifel koe yndie komme, mar it koe allinnich de foarm fan 'e ivige dingen feroarje, net ferneatigje se.

Fiesco wie stil en seach de keizer yn it gesicht.

It wie frij en hast skynde út it ljocht fan in gedachte. Foarsichtich, stadich, sei Fiesco: "Wa't ienris erkend hat de ûnwissichheid fan minsklike saken fan 'e reden, soe falle tawijd oan 'e fuotten fan 'e barmhertichheid, dy't de Tsjerke oanbean him, oars soe hy yn 'e oseaan fan neat…"

It wie efkes stil. Petrus von Vinea seach hast triljend nei de keizer. De kardinaal stie op wachsum mei lytse eagen.

Ynienen stie de keizer op. Mei in lyts gebaar fan him mei de hân sei er triomfantlik:

"Kardinaal Hear, gjin minske kin libje sûnder leauwe." ivige dingen binne dêr, dêr't wy se tsjinje. Sjoch nei

Machine Translated by Google

dizze wrâld, is der gjin oarder yn alle dingen? Wy wolle
besykje dizze oarder te fergrutsjen. Dêrom hat de Kaiser syn
amt. Dat is Gods wil."

In plechtige stilte foel yn. De keizer rûn werom en
fierder troch de keamer, stie in pear stappen foar de
Kardinaal, en sei:

"Ik basearje my op mysels en op God yn mysels."
kin neat oars wêze as wat ik bin. Ik moat de
almachtige befel. God hat myn persoan útkeazen om te hearskjen
oer it Ryk. Myn geast moat waakje en beskermje, om
oarder en te bouwen. Myn persoan is myn kantoar en myn kantoar
is myn persoan."

Wer wie der stilte. De wurden fan 'e keizer klonken yn
harren herten. Unbuigbere krêft en in ûnforsearre natuer
adel klonk út harren toan. Se *fielden* it as in wissichheid,
mar se wisten *it* net . Fiesco en Petrus stiene derby
liet de hollen sakje en doarst net omheech te sjen.

De holle fan 'e kardinaal sakke tusken syn skouders, dy't
byinoar lutsen, en syn rêch bûgd. Hast sûnder
dat betsjut dat hy twa kear sykhelle, "Mar wêrfan? Mar fan
wêr?"

Syn Majesteit stie frij. In ljocht, in wjerspegeling fan 'e
Sinne dei bûten gloeide op syn reade lokken. Syn each
wie trochdringend mar dúdlik.

"Wêrom freegje jo it hieltyd wer? Witte jo it net, fiele jo it net?
Hoe kinne jo libje en jo wurk dwaan?"

Machine Translated by Google

Wee him dy't it ferliest, as it leauwe net ûntstiet út
efter de twifel. Hy sil foarbygean en neat wêze
foardat hy stjert."

Petrus smiet in beskieden blik. Betizing hearske.
wanhopich yn him. Fiesco fong de monarch syn net
sjoch. Hy foel, foel de fal fan 'e ferdomden, einleaze, ûnder
him allinnich ôfgrûn. Petrus seach him as in oerwûne persoan,
immen falt, syn gesicht bleek, syn mûle ferfoarme troch
pine en spot. Mar hy like as waard er droegen
lâns. Ynienen seach Fiesco omheech en seach de
de blik fan 'e rjochter. It wie as in begryp, in alliânsje
fan it skepsel tsjin it ûnbegryplike. Mar doe it
rôp wer oer har hinne dat se ferskriklik allinnich wiene.

"Sadat dy tiid foldien wurde sil, hat God my myn jûn
kantoar."

De stilte lei oer de trije manlju. De tiid raasde
oer har as tonger. It lot stie foar har.

De kardinaal sette him earst wer byinoar. As wie neat hjirfan
betsjutte wat dan ek, hy spruts oer polityk, begon mei de
fredesbetingsten fan 'e Kaiser. It petear
gie troch, kaam ta de kearn, en produsearre neat
nij. De keizer en Petrus setten wer del wat se
easke, hoe't se frede seagen, wat se oanbeane.
Fiesco wie faak yn 'e war, en frege faak de
itselde ding twa kear. In oere letter wie hy wer op syn

Machine Translated by Google

hynder. Syn harsens like te sieden, syn hert koartsich, de
De wrâld om him hinne wie in betize dream.

De keizer seach nei Petrus:

"Wat woe er?"

Petrus besocht de glimlach fan 'e keizer werom te jaan:

"Om Jo Majesteit te testen. Ik bin bang dat hy de wurdt"
fijân fan Jo Majesteit."

De keizer knikte:

"Lytse manlju kinne it ljocht net ferneare, se ferfalle deryn."

As woe er de kardinaal ekskusearje, sei Petrus:

"Hy besocht ..."

Mar de keizer ûnderbruts:

"Wêrom mei my? Wêrom mei oaren? Ik moat ree bliuwe."

De keizer gie fuort.

Petrus stie allinnich, sette himsels del op in krukje, sette syn
holle yn syn hannen, en mompele wer en wer, "Lyts
manlju…"

Machine Translated by Google

It weardefolste yn it libben fan manlju is de stilte, hillige oeren. Sy binne de boarne fan alle sûne, sterke, kristalheldere gedachten, wurden en dieden. Fan dizze grutte djipten ûntsteane it kreative, it goede, de edelman.

- Goethe

Machine Translated by Google

Pommeren

It lân oan 'e see

It wurd "Pommeren" komt fan 'e útdrukking "po" marju", dat "oan see" betsjut. Hûnderttûzenen Dútsers út alle provinsjes fan it Ryk hawwe freedsume simmeroeren trochbrocht op 'e ljochtgouden strannen fan Pommeren, nei de tuimeljende weagen fan 'e Eastsee sjoen, en dêr krêft, sûnens en fysike skientme út helle. Pommeren is it lân oan see wurden, sels as se de oarsprong fan syn namme net witte. De gasten fan Pommeren út it binnenlân

binne fernuvere troch Dútslân syn ienige massive, wite kryt kliffen. Se sjogge fanút harren keamers del yn it einleaze útwreiding fan 'e see, ferswolge troch de branding, mar se sjogge ek de branding dy't yn 'e beammen brekt lâns de prachtige bjirkbosk fan Stubnitz, dat yn 'e maitiid ûntstoken wurdt miljoenen lytse bloesems. Se swalkje ek djip yn iensumens lâns de steile kliffen of lâns it brede strân bûgje fan Usedom en Wollin mei dikke strûken: sy sliepe omjûn troch meeuwen, tusken fiskersboaten en op 'e dunen, en se binne altyd omjûn troch pracht, frede en noflikens. De Pomeranian simmerlânskip is fleurich en laitsjend moai, ûnderskieden oan 'e see troch de strieljende kleuren fan Pommeren,

Machine Translated by Google

wyt en blau: wyt lykas de heldere krijtrotsen en de dunen, djipblau lykas de see en de loft mei de swiere wite wolken oan 'e hoarizon.

Pommeren is ek moai lâns de lagunes mei harren protte fisk en mei it blombedekte stik lân. East-Pommeren is ek moai bûten de massive dunen yn it gebiet fan it binnenlân fan 'e Baltyske See. Dêr binne steile, stiennen bergen mei ôfwikseling mei djip geulen, griene plakken, donkere heide en oerfloedich blêd en bosk. Glêsheldere marine marren binne oeral ferspraat, wiere fûgelparadijsen foar de Noardske fûgelwrâld fan wylde einen en wylde swan, reiger en wetterhinne. Mem fan pearel flinter en goudfink sweve boppe wetterblommen en moerasdoarnen. Nachts, it gjalp fan 'e grutte seemeeuw-ûle klinkt út yn it prachtige bosk, in gjalp dy't sa selden is heard. En it bosk fan Pommeren, dêr't eartiids lang lyn bearen en âlde Jeropeeske bizons, lynksen en wyldkatten rûnen om, hjoed wer op it skiereilân fan Darss-Zignst, net fier fan it lânhûs fan Herman Goering, binne de Amerikaanske bizon.

De lêste iistiid makke de topografy fan Pommeren. It makke de grutte Baltyske morene, it Baltyske efterlân. en yn East-Pommeren, de Rûne Morene. Dit topografy joech Pommeren de pracht en noflikens wêryn't wy hjoed de dei de libbensline fan 'e grinsminsken en yn 'e grinsprovinsje oan see fiele. De de ferskaat fan it Pomeranyske lân komt altyd werom mei

Machine Translated by Google

klam op 'e einleaze útwreidzjende flakte. Yn it tin mingde ikebosk wennen eartiids de Noardske minsken dy't de grûn bewurken mei stiennen bilen en ploegen. De kolossale terpen komme út 'e lettere stientiid, de grêven fan 'e sibben fan dy boeren. Oan 'e ein fan 'e brûnstiid is hiel Pommeren in dramatysk lân. By elk lânsmerk fine wy noch, oant hjoed de dei, de oerbliuwsels fan delsettings. Fan
dizze kear komt de âldste swastika-ûntdekking yn Pommeren. Fan 'e heide fan Sophlenhof ien weromfûn de prachtige brûnzen faas mei de fjouwer swirls op in flammende sinneskiif. De prehistoarje fan wichtige Germaanske stammen geane werom nei Pommeren. Slaven filterden deryn, mar yn 'e de 12e iuwske Dútske kolonisten kamen yn grutte massa's werom. Se bouden it Nedersaksyske hûs, it fjouwersidige binnenplein, it Warkish-lofthûs, en yn Pyritzer Welzacker, in wiere goudmyn fan it lânskip, bouden se it "Vorlaubenhûs". En yn elk type arsjitektuer ferskynde it âlde Pomeranyske boerehûs artistyk en gerêststellend. Pomeranië is boerelân, en as sadanich in yntegraal lânskip fan it Ryk. Syn fruchtbere fjilden lizze as tsjustere seeën ûnder de wiid loft, brutsen troch de linen fan 'e furgen fan' e fjilden. Gjin wûnder dat in beskôgjende, iensume,
sterk en koppich kreatyf type ûntwikkele hjir, trochsettend yn alles wat it besiket, stilswijend en sletten tegearre tsjin frjemden.

It is wier fan 'e rûge Pomeranians, oer wa't men fertelt safolle ferhalen yn it Ryk? Der moatte guon wêze

Machine Translated by Google

wierheid dêryn, sels foar de histoarikus fan 'e Midsiuwen, Thomas Kontzow, rapportearre oer de minsken fan Pommeren:

"se binne folle beleefder en frommer as se besteegje in skoftke troch de Slaven, mar dochs hawwe se noch altyd - sawol fan 'e Slaven as fan 'e strange himel ûnder dêr't se libje - in protte rûchheid yn har."

Ek bekend is it wurd fan Frederik de Grutte, wa sei dat as de wrâld ta in ein komme soe, hy soe nei Pommeren gean, om't it 20 jier duorje soe letter dêr… Mar wy kinne net ûntkenne dat steatslju út Frederik Willem I oan Frederik Willem III naam de gearwurking fan 'e Pomeranians tige serieus yn saken fan steat, wêryn't se safolle weardefolle politike oanbeaen krêften. Frederik de Grutte, waans heit Frederik Wilhelm I al tige dol wie op 'e Pomeranians fanwegen harren útsûnderlike betrouberens, fûn dizze lof foar harren te sizzen:

"De Pomeranians hawwe in rjochtlinige, naive geast; Pommeren is de eartiids provinsje fan alles dat foarút bringt de krêften sawol foar oarloch as foar de oare regearing tûken; allinnich foar diplomasy brûk ik se leaver net, om't men faak ferrie tsjin ferrie brûke moat."

En it klonk gewoan teer, doe't hy yn 1780 fertelde de Pomeranyske delegaasje om help:

"Ik bin tige bliid om jimme Pomeranians te helpen, om't ik Hâld fan Pomeranians lykas myn bruorren. Men kin net leafhawwe

Machine Translated by Google

se mear as ik fan har hâld, om't se goed binne minsken, dy't altyd oan myn kant stien hawwe om de heitelân, sawol op it slachfjild as op it thúsfront. Se hawwe my bystien mei harren besittings en harren bloed. Ik kin gjin minske wêze of in minsklik hert hawwe as ik har myn net sjen litte soe tankberens no."

De Pomeranians hawwe tige swiere ferliezen litten yn 'e Silezyske oarloggen. Sechtich Pomeranyske legerkommandanten fochten en bloedden foar harren kening, en de ienfâldige soldaat die dat wûnders. De dappere Pomeranian, en boppe alles de Pomeranian grenadier, wie spreekwurdlik. De âlde Generaal fjildmaarskalk von Schwerin stie mei de flagge yn syn hân foar Praach mei syn rezjimint, en liede it mei de elan fan in jonge oant er foel. Doe't generaal von Winterfelt foel, ferlear Frederik de Grutte "it measte in prachtige figuer yn it Prusyske leger."

It militêre en strategyske talint, ja, de genieën út Pommeren binne talryk: Algemien Fjildmaarskalk fan Wrangel, Albrecht Graf von Roon, generaal Georg von der Warwitz en generaal Baseler wiene pommeranten. Kristian von Kleist, dy't de dea fan in held fûn by Kunersdorf, wie in soldaat en in dichter. In protte grutte bestjoerders en organisatoaren kamen út Pommeren; ûnder harren de algemien postmaster Stephan, dy't noch hjoed de dei bekend is. In bysûndere en útsûnderlike figuer wie Ernst Woritz Arndt, ien fan 'e grutte lieders fan 'e

Machine Translated by Google

folksopstân yn 'e befrijingsoarloggen: dichter, ûndersiker in politikus.
Men eart de foarrinner fan 'e moderne flecht yn Anklamer Lillenthaler.
De grutte dokters
Virchow, Billroth en Schleich makken de hoekstiennen
fan moderne medisinen. It gesicht fan 'e Pomeranian
lânskip, field mei Noard-Dútske strangens, wurde wjerspegele yn 'e
waarmte fan syn beskôgjende minsken, en
wurde spegele yn 'e keunst fan dy grutte skilders fan 'e
Dútske Romantyske Perioade, Phillip Otto Runge en Caspar
David Friedrich, dy't beide Pomeranians wiene.

It grinsgebiet oan 'e oseaan wie fan it begjin ôf oan
it begjin fan it toaniel fan in protte fjildslaggen. Tidens de Midden
Ieuwenlang ferwoaste de Trettichjierrige Oarloch it oant it punt fan
net-erkenning en skuorde syn politike ienheid útinoar.
De Pomeranians hawwe lykwols folslein opnij boud.
De Midsiuwen wiene ek in geweldige perioade foar Pomeranian
arsjitektuer, dêr't wy de massive, goatyske katedralen yn Stettin,
Stargard, Stralsund, Greifswald en Kolberg oan te tankjen hawwe. Sels
in protte folslein ûnbekende lytse stêden hawwe oerbliuwsels fan âlde
poarten en muorren. Dizze fjouwersidige swiere stiennen gebouwen
besteane út in rûne skacht dy't omheech rint út in legere struktuer, en
de dappere Pomeranian wjerspegelet.
Pas yn 'e rin fan ieuwen berikte Pommeren wer ienheid, nei't it troch it
Ferdrach fan Westfalen útelkoar helle wie. In diel fan Pommeren
tegearre mei Rügen waard pas wer ferienige op it Kongres fan Wenen
fan 1813.
In dy perioade wurde in protte lettere ûntjouwings ferklearre.

Machine Translated by Google

De Wrâldoarloch, dy't it in frontgebiet tsjinoer Poalen makke, beheinde of fertrage opnij syn foarútgong. Mar krekt yn 'e drege jierren fan desorganisaasje en hopeloosheid, de Pomeranian koppich en ûnferskrokke syn plicht die. De nije perioade mei syn krêftige ympulsen fûn de Pomeranians, dy koppige, ûngeduldige minsken fan oanhâldende krêft, taret yn harren geast. Harren ôfkear fan falske glimmer en harren krêft en leauwe sloegen maklik woartel yn dizze moaie tiden: se wiene bliid dat se wurkje mochten en berikke. En op alle slachfjilden fan alle tiden, de Pomeranian soldaat is de eare fan in soldaat folk.

Machine Translated by Google

Ien ding is hjoed wichtich:

It Heitelân.

En de flam fan it offer

smyt elke man nei syn eigen.

- Hoelderlin